ליקוטי אבן לא מנוקד - ר' אפרים בר נפתלי

לקוטי אבן

אורח חיים דין השכמת הבקר הלכה א'

א.
ב.
ג.
ד.
ה.
נכלל כאן הלכות נטילת ידים
ו.
ז.
ח.
ט.
י.
יא.

הלכה ב' מהשכמת הבוקר

הלכות נטילת ידים בבוקר

הלכות ציצית הלכה א'

הלכה ב' מהלכות ציצית

הלכות תפילין הלכה א

הלכות תפילין הלכה ב'

הלכות תפילין הלכה ג׳

הלכות ברכת השחר הלכה א׳

הלכה ב׳ מהלכות ברכת השחר

הלכות ברכת השחר הלכה ג׳

לקוטי אבן

אורח חיים דין השכמת הבקר הלכה א׳

יתגבר כארי לעמוד בבקר לעבודת הבורא
שיהא הוא מעורר השחר שויתי ה׳ לנגדי תמיד וכו׳

א.

על פי התורה אנכי ה׳ אלקיך בסימן ד׳ עיין שם היטב כל התורה והעקר לענייננו שצריך אדם לידע שכל מארעותיו הם לטובתו בחינת בה׳ אהלל דבר באלקים אהלל דבר (תהלים נ״ו) וזאת הבחינה היא מעין עולם הבא ואי

אפשר לבא לזה אלא על ידי שיעלה מלכות דקדשה מבין העכו״ם והקלפות וכו׳ עיין שם.

ואי אפשר להעלות מלכות דקדשה אלא על ידי ודוי דברים לפני התלמיד חכם האמת בחינת כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש (במדבר ל״א כ״ג) ועל ידי זה הוא מחריב הצרופים רעים שנחקקו על עצמותיו על ידי מעשיו הרעים ועל ידי ודוי דברים הוא מחריבם ובונה צרופים קדושים ומחבר שברי עצמותיו ועל ידי זה הוא מעלה מלכות דקדשה וזוכה לבחינת מעין עולם הבא וכו׳

ב.

ועל כן מצוה לחבר יום ולילה בתורה ותפלה (מג״א או״ח סי׳ א׳ ס׳ א׳) כי יום הוא בחינת חסד וטוב בחינת להגיד בבקר חסדך בחינת בקר דאברהם וכמו שכתוב בזהר (מקץ ר״ג ע״ב עין שם) על פסוק הבקר אור והאנשים שולחו אינון וכל סטר מסאבי דילהון כי אז בבקר החסדים מתחדשים וכמו שפרש רש״י ז״ל על פסוק חדשים לבקרים רבה אמונתך (איכה פרק ג׳ כ״ג) וזה בחינת בה׳ אהלל. ולילה היא בחינת אלקים בחינת דין כמובא בזהר הקדוש ובשאר ספרים קדושים וכמו שכתוב בזהר הקדוש (בראשית נ״ג ע״ב) כד לילה פרישת גדפהא על עלמא וכו׳ ועל כן צריכין לחבר יום ולילה על ידי תורה ותפלה בחינת בה׳ אהלל דבר באלקים אהלל דבר שעל ידי שמעלה מלכות דקדשה על ידי התורה והתפלה שעל ידי זה הוא מחריב הצירופים רעים על ידי דבורים קדושים של תורה ותפלה ובונה על ידי זה צרופים קדושים שזה בחינת העלאת המלכות דקדשה שעל ידי זה הוא נכלל באין סוף בחינת רעוא דרעוין
וזה יתגבר כארי לעמוד בבקר לעבודת הבורא שיהיה הוא מעורר השחר השחר היא בחינת אין סוף בחינת רצון שברצונות שכל הרצונות נמשכין מרצון אין סוף ברוך הוא ועל כן צריך כל אחד להמשיך על עצמו רצון אין סוף על ידי דיבורי תורה ותפלה ויהיה מתגבר בכל יום לעמוד בבקר שעל ידי זה הוא ממשיך על עצמו אור האין סוף יתברך שהיא בחינת שחר בחינת רצון בחינת שוחר טוב יבקש רצון (משלי י״א כ״ז) וזה שיהא מעורר את השחר שצריך כל אחד על ידי רצונו הטוב בקדושה לעורר עליו אור ורצון אין סוף יתברך וזה בחינת שויתי ה׳ לנגדי תמיד הינו שאני משוה לנגדי רק שם הויה יתברך שהוא בחינת חסד וטוב שעל ידי שאני מעורר השחר בחינת רצון אין סוף יתברך על ידי זה אני זוכה לבחינת בה׳ אהלל דבר באלקים אהלל דבר שלא אחלוק בין חסד לדין וזה בחינת יתגבר כארי דוקא כי יש אריה דקליפה שעל ידי מעשים רעים ודיבורים רעים מתגבר על האדם אריה דקליפה בחינת פצו עלי פיהם אריה טורף ושואג כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי (תהלים כ״ב י״ד ט״ו) שאין שלימות בעצמותיו על ידי דיבורים ומעשים רעים שנחקק צירופים רעים על העצמות כי כל הדיבורים הם מעצמות כמו שכתב אדמו״ר ז״ל בחינת כארי ידי ורגלי

אספר כל עצמותי (שם כ״ב י״ז י״ח) ועל ידי שהאדם מתגבר בבקר ומשבר לבו לפני השם יתברך בדיבורים קדושים על ידי זה הוא מעורר על עצמו אור אין סוף יתברך ועל ידי זה זוכה שיוצא הצירופים רעים מעצמותיו וזוכה לצירופים קדושים שזה בחינת אריה דקדשה כמו שכתב אדמו״ר ז״ל בשם התיקונים (ליקו״א נ׳) שאריה הוא בחינת עצם וזוכה לבחינת כל עצמותי תאמרנה ה׳ מי כמוך (תהלים ל״א י׳) וזה יתגבר כארי דקדשה לעמוד בבקר לעבודת בוראו שיהא הוא מעורר השחר בחינת רצון אין סוף יתברך וזה כי מימיני בל אמוט כי כשזוכה לבחינת שויתי ה׳ לנגדי תמיד אזי זוכה לבחינת ימין בחינת אריה דקדשה בחינת ופני אריה אל הימין וכל זה על ידי דיבורים קדושים בחינת כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש שעל ידי זה יוצא מעצמותיו הצירופים רעים שנחקקו על עצמותיו וזוכה לבנות צירופים קדושים וכו׳

ג.

וזה בחינת קימה בחצות הלילה שאז היא התחלת עליות המלכות על ידי דיבורים קדושים שבני אדם מתעוררים עצמם ומתחננים לפני השם יתברך ושופכים שיחותיהם שעל ידי זה הם בונין המלכות דקדשה ועל כן בעת שרדף אברהם אבינו עליו השלום אחר המלכים שהם בחינת מלכות דקליפה נאמר ויחלק עליהם לילה (לך לך י״ד ט״ו) זה בחינת קימת חצות שעל ידי קימת חצות על ידי זה הכה את המלכים שהם בחינת מלכות דסטרא אחרא וזכה לבחינת מלכות דקדשה בחינת עמק שוה היא עמק המלך (שם י״ד י״ז) וכפירוש רש״י שכולם המליכו את אברהם אבינו למלך בחינת ויהי בישורון מלך (במדבר כ״ג כ״א) שמלכות דקדשה עלה לשרשה וזה שמביא רבינו ז״ל (ליקו״א ל״ח אות ד׳) בשם הפרי עץ חיים שעל ידי לימודי התורה בלילה על ידי זה כאור הבקר עולה ראש המלכות שהוא בחינת הדיבור הינו כנ״ל שעל ידי דיבורים קדושים נבנה המלכות דקדשה כנ״ל ועל כן איתא בזהר הקדוש (לך לך צ״ב ע״ב) על פסוק חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך חצות לילה ודאי לקודשא בריך הוא אמר הכי זה בחינת מלכות וכמו שכתוב עוד שם בפלגות לילה מלכותא דשמיא אתער וזה חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך (תהלים קי״ט ס״ב) הינו כשזוכה לקום בחצות ולהעלות את המלכות דקדשה מתוך הקליפות על ידי זה זוכה להודות על משפטי צדקך הינו שלא יחלוק בין חסד לדין בחינת בה׳ אהלל דבר באלקים אהלל דבר בחינת ה׳ אחד ושמו אחד (זכריה י״ד ט׳) שזה נקרא ידיעה שלימה כנ״ל

ד.

וזה בחינת כנור של דוד שהיתה רוח צפונית מנשבת בו ועל ידי זה היה מנגן מאליו (ברכות ג' ע"ב) רוח צפונית זה בחינת אור האין סוף יתברך שאין לשום נברא השגה בו בחינת מה רב טובך אשר צפנת ליראיך (תהלים ל"א כ') ומהאור אין סוף יתברך נמשך כל התמונות והאותיות והדיבורים שהם בחינת מלכות ועל כן הרוח צפונית היתה מנשבת בכנור של דוד שהיא בחינת דיבורים קדושים בחינת עלי הגיון בכנור (תהלים צ"ב ד') שאור האין סוף היה מלובש בכנור של דוד בחינת מלכות ועל ידי זה היה מנגן הינו שזכה להאיר לדעתו אחדות האין סוף וטובו ושלא יחלוק בין חסד לדין בחינת חצות לילה אקום הינו שיקים את המלכות דקדשה ועל ידי זה יזכה להודות לך על משפטי צדקך כנ"ל

ה.

וזה בחינת משה ודוד משה זה בחינת אין סוף וטובו בחינת ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו (שמות ב' ב') בחינת רוח צפונית כנ"ל ודוד הוא בחינת מלכות דקדשה ועל כן משה לא ידע חצות (ברכות ג' ע"ב) בחינת ואיש לא ידע את קבורתו (דברים ל"ד ו') שנתבטל לגבי האין סוף לגמרי ועל כן אמר כחצות אבל דוד שהוא בחינת מלכות בחינת תמונות וישות ועל כן אמר חצות לילה בחינת המשכת האין סוף לתוך המלכות בחינת רוח צפונית שמנשבת בכנור של דוד כנ"ל בחינת התמונות והישות שנמשכין מרעוא דרעוין רצון שברצונות כנ"ל:

נכלל כאן הלכות נטילת ידים

ו.

וזה בחינת נטילת ידים שחרית במים דוקא כי מים הם נמשכין מאור אין סוף יתברך וכמו שכתוב ורוח אלקים מרחפת על פני המים (בראשית א' ב') ועיקר הדיבורים קדושים נמשכין מן הידים בחינת חמשת מוצאות הפה שהם כנגד חמשה אצבעות כמובא (ליקו"א ל"ח ג', שעה"כ דף א' ע' ד') וכמו שכתב אדמו"ר (ליקו"א נ"ו ט') שכל הדיבורים הם נמשכין מן הידים כמו שכתוב כאשר דבר ה' ביד משה (שמות ט' ל"ה) וכנ"ל ועל כן בבקר צריך ליטול ידיו במים כדי להמשיך עליו אור אין סוף יתברך שיוכל לדבר דיבורים קדושים לפני השם יתברך בכדי שיוכל להעלות את המלכות דקדשה בחינת שאו ידיכם קודש קודש היא בחינת חכמה וכמו שכתב אדמו"ר ז"ל (ליקו"א כ"ד ו', ס"א ו', פ' וכו') והחכמה היא בחינת אין בחינת והחכמה מאין

תמצא (איוב כ״ח י״ב) בחינת אין סוף יתברך וברכו את ה׳ בחינת הדיבורים קדושים שעל ידי זה הוא בונה את המלכות דקדשה כנ״ל

ז.

וזה בחינת ספירת העומר אחר יציאת מצרים שהיא בחינת ביטול התאוות רעות וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל על פסוק אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים בתורה זו כי בפסח זכו לבחינת אבוקה של אור ועמוד השחר המובא בהתורה הזאת שעל ידי זה ניצול מהחיות ומן הקוצים כנ״ל ועדיין אינו יודע באיזה דרך הוא מהלך ועל כן צריכין להתוודות וידוי דברים לפני התלמיד חכם והתלמיד חכם יפרש לו דרך לפי שורש נשמתו וזה בחינת ספירת העומר בחינת והבאתם את העומר ראשית קצירכם אל הכהן (ויקרא כ״ג י׳) עומר זה בחינת הדיבורים קדושים שהם בחינת המלכות שמשם כל הישות והתמונות והמדות כמובא (ליקו״א ד׳ ט׳) וזה בחינת העומר בחינת מדה וצמצום שהוא הדיבור וצריך להביאו להכהן שהוא התלמיד חכם האמיתי ויפרש לפניו כל לבו על ידי זה הוא נכלל באין סוף וזהו בחינת והניף הכהן את העומר (ויקרא כ״ג י״א) שהתלמיד חכם הוא מניף ומרים את הוידוי דברים לפני השם יתברך ומעלה את הדברים לפני השם יתברך ובונה מהם את המלכות דקדשה וזה והניף את העומר לרצונכם (שם) שמקשר את המלכות לשרשו לרצון שברצונות לאין סוף יתברך עד שזוכה לקבלת התורה שהיא בחינת אין סוף יתברך בחינת מעין עולם הבא שזכו כל ישראל בעת קבלת התורה וזה בחינת הרצונות הקדושים שיש לכל ישראל בשעת ספירת העומר כי אז בונין את המלכות דקדשה כנ״ל

ח.

וזה שמובא בכונות (פע״ח שער ספירת העומר א׳) שסוד הספירה היא לברר הדמים הינו הדבורים כי כל הדיבורים הם נמשכין מהדמים כמובא בספרי רבינו ז״ל (ליקו״א ע״ה) ועל כן בימי הספירה על ידי הרצונות והכיסופין דקדשה מבררין הדיבורים בחינת כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש (במדבר ל״א כ״ג) שעל ידי זה בונין את המלכות בחינת שבע שבתות תמימות תהיינה (ויקרא כ״ג ט״ו) שזוכין לבחינת מלכות שבמלכות הינו שמעלין מלכות שבמלכות הינו שמעלין מלכות דקדשה מתוך הקליפות כמו שכתב אדמו״ר ז״ל וזה בחינת ולפני אחד מה אתה סופר (ספר יצירה א׳) כי הספירה היא כשזוכין לבנות את המלכות שנמשך מרצון שברצונות מאין סוף ברוך הוא שהיא בחינת מה בחינת והחכמה מאין תמצא (איוב כ״ח י״ב) בחינת אין סוף יתברך אבל צריך להמשיך משם בחינת המלכות הינו כל התמונות וכל הישות צריכין להמשיך מרצון אין סוף יתברך ועל ידי זה

זוכין לעשות ממה מאה כמו שכתב אדמו״ר ז״ל (ליקו״א ד׳ ט׳) וזה לפני אחד הינו בעת הביטול אל אין סוף יתברך שזה בחינת ולפני אחד, מה אתה סופר כי בשעת הביטול היא בחינת מה אבל על ידי שזוכין להאיר לדעת ולידע שכל התמונות וכל הרצונות הם נמשכים מרצון אין סוף אזי זוכין לבחינת ספירה בחינת העלאת המלכות בחינת שבע שבתות תמימות כנ״ל שזה בחינת המלכות שהוא בחינת חג השבועות בחינת עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום (ויקרא כ״ג ט״ז) שאז זוכין לבחינת מאה שעושין ממה מאה שזוכין לשער החמשים שהיא בחינת מאה כי בכל שער מהחמשים צריך להיות רצוא ושוב הינו כשזוכה לידע ולהשיג שער אחד מהחמשים שערי בינה אז הוא בבחינת רצוא והוא בבחינת מה שבטל לגבי אין סוף יתברך ואזי הוא בבחינת ולא ידע (דברים ל״ד ו׳) ואחר כך כששב מהביטול אזי הוא בבחינת מאה כי כל אחד כלול מכל הספירות עד שזוכה להשיג שער הנון שהיא בחינת ביטול באמת ובשלימות לאין סוף יתברך ועל כן באמת אי אפשר להשיגו בחיים חיותו בשלימות ואפילו על משה רבינו עליו השלום נאמר ותחסרהו מעט מאלקים (תהלים ח׳ ו׳) וכמו שדרשו חכמינו ז״ל (ראש השנה כ״א ע״ב, נדרים ל״ח ע״א) רק שיכולין להשיגו בבחינת ושוב בחינת אתה הראת לדעת כי ה׳ הוא האלקים (דברים ד׳ ל״ה) אבל בבחינת הרצוא אי אפשר להשיגו בשלימות וזה בחינת שבועות שאז מאיר עלינו הארה נפלאה משער הנון בבחינת ושוב ועל כן אין סופרין היום החמשים כי אי אפשר להשיגו בשלימות וזה בחינת דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלקים פן נמות (שמות כ׳ ט״ז) הינו ששער הנון אי אפשר להשיגו אלא בבחינת ולא ידע איש את קבורתו שאפילו משה בעצמו לא ידע כי צריך לבטל את הישות שלו בשלימות ולבא להתפשטות הגשמיות והקדוש ברוך הוא רוצה עבודתינו ועל כן צריכין להיות בבחינת ושוב וכשהוא בבחינת ושוב אזי זוכין בשבועות שמאיר עלינו אור אין סוף וזוכין לידע אחדותו יתברך ושלא לחלוק בין חסד לדין בחינת בה׳ אהלל דבר באלקים אהלל דבר
וזה שקוראין מגילת רות בשבועות כדי ליחס את דוד (עיין שו״ע או״ח סי׳ ת״צ סעיף ט׳ בהג״ה ובשע״ת סי׳ תצ״ד ס״ק ז׳) שהוא בחינת בנין המלכות דקדשה שהוא על ידי מלכות בית דוד בחינת ויקבור אותו בגיא בארץ מואב (דברים ל״ד ו׳) כמו שכתב אדמו״ר ז״ל ועל כן דוד מת בעצרת (ירושלמי חגיגה פ״ב ה״ג, ביצה פ״ב ה״ד) כי אז זכו לכלול באין סוף בשלימות בבחינת ולא ידע איש כנ״ל ועל כן מת גם כן בשבת במנחה בשעת רעוא דרעוין (זוהר תרומה קנ״ו ע״א) בחינת רצון שברצונות כנ״ל וזה הכל מודים בעצרת דבעינן לכם (פסחים ס״ח ע״ב) הינו שהכל מודים שבעצרת זוכין להראות להדעת שה׳ הוא האלקים על ידי בחינת ושוב הינו שבעינן לכם הינו שלא ישאר בבחינת רצוא לבד רק שיהיה בבחינת רצוא ושוב כי עיקר שבועות הוא להאיר להדעת לעשות ממה מאה בחינת תלת מאה גרבי משחא כנ״ל ועל כן צריכין לכם כי עיקר התורה הקדושה הוא במצות מעשיות שעל ידי המצות זוכין להכלל באין סוף ברצוא ושוב והעקר הוא ושוב לידע ולהודיע לכל באי עולם כי ה׳ הוא האלקים וכל מאורעותיו הם לטובתו שזה בחינת מעין עולם הבא שכל זה זוכין על ידי הספירה שמעלין מלכות דקדשה מבין העכו״ם והקליפות

כמו שכתב אדמו"ר זי"ל
וזה בחינת מאכלי חלב שאוכלין בשבועות ומובא הטעם שדם נעכר ונעשה חלב (עיין מג"א או"ח סי' תצ"ד ס"ק ו') הינו כנ"ל שזוכין לידע כי ה' הוא האלקים שלא יחלוק בין חסד לדין כי דם היא בחינת דין וחלב היא בחינת רחמים כמובא (שם) ובשבועות זוכין שנתהפך מדין לרחמים וזוכין לידע שכל מאורעותיו הם לטובתו שזה בחינת מאכלי חלב שדם נעכר ונעשה חלב על ידי הספירה הקדושה שהוא בחינת הדיבורים קדושים שעל ידי זה בונין את המלכות דקדשה כנ"ל

ט.

וזה בחינת מה שנעורין בליל שבועות (עיין מג"א או"ח סי' תצ"ד בתחילתו) כי אז זוכין לבחינת ומלאו מחד גלגלא דעינא תלת מאה גרבי משחא בחינת ולזימנא דאתי ישתכח עינא חד דרחמי בחינת עינא פקיחא דלא נאים ותיר תדיר כמובא בזהר הקדוש (נשא ק"ל ע"א, קל"ז ע"ב) הינו שאז ממשיכין אחדות האין סוף ומאירין להדעת ועושין מתלת מה תלת מאה גרבי משחא שמאירין להדעת לדעת כי ה' הוא האלקים כנ"ל נכלל כאן הלכות לבישת בגדים

י.

וזה בחינת לבישת בגדים שצריך ללבוש יד ימין תחלה (מג"א או"ח סי' ב' ס"ק ג') כי תמיד צריכין להכליל שמאלא בימינא וליתן כבוד להימין כי צריכין לידע שכל מאורעותיו הם לטובתו וזה שמובא בדברי רבינו זי"ל (ליקו"א מ"ט ז') שבעתיקא לית תמן שמאל כי בעתיקא זוכין לידע כי ה' הוא אלקים ועל כן צריכין ללבוש יד ימין תחלה כי העיקר הוא הימין והשמאל הוא נכלל בימין כי ה' הוא אלקים כנ"ל

יא.

וזה בחינת הסימן שמובא בשולחן ערוך (או"ח סי' תכ"ח סעיף ד') מנו ועצרו שקודם שבועות צריך לקרות פרשת במדבר ששם מדבר ממספר בני ישראל כי אי אפשר לזכות לבחינת שבועות בחינת ביטול לאין סוף יתברך אלא על ידי שבונין המלכות דקדשה ומעלין את המלכות לשרשה שהיא בחינת רצון שברצונות בחינת אין סוף יתברך וזה אי אפשר אלא על ידי מספר בני ישראל בחינת ויהי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל כי ברוב עם הדרת מלך ועל כן על ידי שסופרין את כל ישראל

ונאספין כולם יחד בחינת ברוב עם על ידי זה נעשה הדרת מלך בחינת ויהי בישורון מלך שמלכות עולה לשרשה וזהו מנו ועצרו שעל ידי זה זוכה לביטול לאור אין סוף יתברך כנ״ל וזו בחינת ד׳ דאחד שמובא שמרמז על ד׳ מחנות השכינה בחינת ד׳ מחנות הדגלים שעל ידי הדגלים זוכין לבחינת אחד בחינת ה׳ אחד ושמו אחד שזו בחינת העלאת המלכות דקדשה
וזה שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך הינו שהקליפות והעכו״ם מסיתין את ישראל מאחרי השם יתברך והם רוצים להמשיך חס ושלום את בחינת המלכות לתוך הקליפות ועל כן הם אומרים ונחזה בך שהם יתנו גם כן ממשלה לישראל כמו שכתב רש״י ז״ל הינו שרוצים שעיקר המלכות יהיה חס ושלום אצלם ורוצים להמשיך את ישראל גם כן לדעתם כי עיקר מלכות דקדשה הוא בחינת הענוה ושפלות בחינת במקום שאתה מוצא גדולתו שם אתה מוצא ענוותנותו כמו שכתב אדמו״ר ז״ל אבל מלכות דקליפה היא להיפך שרוצים גדלות וכבוד ועל כן הם מפתים את ישראל גם כן שיסורו חס ושלום מהשם יתברך ויקבלו מהם מלכות דקליפה בחינת כבוד וגדלות וזה בחינת ונחזה בך אבל ישראל עם קדושים אינם רוצים לשמוע אליהם כי הם מבטלים את עצמם תמיד לגבי אין סוף יתברך ומעלין כל הכבוד והמלכות להשם יתברך וכל זאת היא על ידי הדגלים בחינת ד׳ דאחד שזוכין לידע כי ה׳ אלקינו ה׳ אחד שזו עיקר מלכות דקדשה כנ״ל וזה מה תחזו בשולמית כמחולת המחנים בחינת ד׳ מחנות קדושות של ישראל שעל ידי זה זוכין להעלות את המלכות לשרשה בחינת ענוה ושפלות ולבטל את עצמו לגבי אין סוף יתברך ולידע שכל התמונות והישות כולם נמשכין מאין סוף מרצון שברצונות בחינת בכל מקום שאתה מוצא גדולתו שם אתה מוצא ענוותנותו כמו שכתב אדמו״ר ז״ל וזה שאנו אומרים אחר פסוק ראשון של שמע ישראל שהוא קבלת עול מלכות שמים אומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד שזוכין על ידי שיודעין שה׳ אלקינו ה׳ אחד בחינת ה׳ הוא אלקים שעל ידי זה בונין המלכות דקדשה כי אי אפשר לידע זאת אלא על ידי שמעלין את המלכות כנ״ל וזה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד הינו שכבוד מלכותו הוא ברוך ומבורך תמיד לעולם ועד בחינת שכל מאורעותינו הם כולם לטובה בחינת בה׳ אהלל דבר באלקים אהלל דבר כנ״ל

הלכה ב׳ מהשכמת הבוקר

(על פי התורה לשמש שם אהל בהם
[בליקוטי א׳ סימן מ״ט] עיין שם
כל המאמר מראשו לסופו היטב)

וזה פירוש השולחן ערוך יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת הבורא שיהיה הוא מעורר השחר כי בחינת המלכות נקרא שחר בחינת אילת השחר (תהילים כ״ב א׳) ועל כן כשהוא בבחינת לילה בחינת איתתך גוצא (בבא מציעא נ״ט ע״א) צריך להעמידה בחינת אקים את סוכת דוד הנופלת (עמוס ט׳ י״א) בחינת עורה הנבל וכנור (תהילים נ״ז ט׳, ק״ח ג׳) בחינת עשרה מיני נגינה וזהו קומי רוני בלילה לראש אשמורות שפכי כמים לבך (איכה ב׳ י״ט) בחינת צור לבבי (תהילים ע״ג כ״ו) וזהו בחינת מחשבות טובות שצריכין לחשוב איך לעבוד השם יתברך ועל ידי זה זוכין למדות טובות בחינת אם זכרתיך על יצועי באשמורות אהגה בך (שם ס״ג ז׳) בחינת אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה (שם ע״ז ז׳) ועל כן צריך כל אחד מישראל לקום בחצות לאונן ולקונן על חורבן בית המקדש ועיקר הבכיה לשוב על עונותיו כפי מה שיודע כל אחד נגעי לבו ומכאוביו ועל ידי שזוכה להתעורר בעוד לילה לשוב על עונותיו על ידי זה זוכה אחר כך ביום לעשות מצות ומעשים טובים כי לילה הוא בחינת ביתא תתאה בחינת מאור הקטן כמו שכתוב ולחושך קרא לילה (בראשית א׳ ה׳) וכמו שכתוב את המאור הקטן לממשלת הלילה (שם א׳ ט״ז) בחינת דוד הוא הקטן (שמואל א׳ י״ז י״ד) ויום הוא בחינת בינה ביתא עילאה בחינת מאור הגדול לממשלת היום (בראשית א׳ ט״ז) וזהו ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה (משלי ל״א ט״ו) שזהו נאמר על כנסת ישראל שהיא בחינת אשת חיל בחינת מלכות שעל ידי זה זוכין לעשירות גדול דקדשה בלי די בחינת בטח בה לב בעלה (שם ל״א י״א) לב דייקא בחינת צור לבבי על ידי זה ושלל לא יחסר (שם) בחינת עשירות גדול וצריך כל אחד לבקש מהשם יתברך שיזכה לצאת ממחשבות רעות ולזכות למחשבות טובות כי עיקר הוא המחשבה כי במקום שחושב האדם שם הוא ועל ידי זה יזכה לבחינת בריאת העולם שיהיה לבו בחינת צור לבבי שיזכה למדות טובות וזהו ולאמר לציון עמי אתה (ישעי׳ נ״א ט״ז) ולאמר לציון אמירה בחשאי בחינת תפלה בלחש בחינת מלכות על ידי זה עמי אתה מה אנא עבדי שמיא וארעא במילולי וכו׳ ועל כן צריך לכלול יום בלילה בחינת מי עם זאת עולה (זוהר הקדמה דף י׳ ע״א) כנ״ל וזה לילה קודם ליום בחינת ויהי ערב ויהי בוקר (בראשית א׳) שאי אפשר לבוא לבחינת בוקר בחינת אור יום כי אם על ידי ערב בחינת לילה בחינת מי עם זאת עולה וזה מאי טעמא עיזי מסגי ברישא והדר אימריא כבריותו של עולם ברישא חשוכא והדר נהורא (שבת דף ע״ז ע״ב) עיזי זהו בחינת מלכות בחינת ה׳ מלך גאות לבש לבש ה׳ עוז התאזר (תהילים צ״ג א׳) ועל כן שאלו מאי טעמא עיזי הינו מדוע אי אפשר לבוא לבחינת אור יום למצות ומעשים טובים ומדות טובות כי אם על ידי שמתקנין את בחינת המלכות והינו המחשבות שבראש הינו שצריכין לחשוב מחשבות טובות שעל ידי זה הוא בבחינת צור לבבי שעל ידי זה נתגלה מלכותו בחינת בריאת העולם וזהו מסגי ברישא המחשבות שהולכין בראש האדם וזה והדר אמרי זהו בחינת תפלה שעל ידי זה זוכה לתפלה והשיב כבריתו של עולם ברישא חשוכא והדר נהורא הינו כשהתפלה אינה בשלימות עדיין צריך להשלימה ולהעלותה בחינת בריאת העולם על ידי מחשבות קדושים וטהורים שעל ידי זה זוכין לתפלה בשלימות ומעלה אותה מחושך בחינת מאור הקטן לאור יום

בחינת והיה אור הלבנה כאור החמה (ישעי' ל' כ"ו) בחינת והדר נהורא כי עיקר בריאת האדם בעולם הזה לאפכא חשוכא לנהורא שזהו עיקר קיבול השכר לעתיד בחינת והיה לעת ערב יהי אור (זכרי' י"ד ז') כי כל העבירות הם בחינת חושך בחינת והיה במחשך מעשיהם (ישעי' כ"ט ט"ו) כמובא בדברי רבותינו ז"ל (בראשית רבה פר' א' ד"ה ורבי יהודה) והסטרא אחרא נקרא גם כן חושך בחינת וחושך על פני תהום כמובא בזהר הקדוש דמחשיך אנפי ברייתא (זוהר תרומה דף קמ"ט ע"ב) ותורה ותפלה ומעשים טובים נקראים אור בחינת ואור לנתיבתי (תהילים קי"ט ק"ה) בחינת ותורה אור (משלי ו' כ"ג) וקודשא בריך הוא נקרא גם כן אור בחינת ה' אורי (תהילים כ"ז א') בחינת כי אשב בחושך ה' אור לי (מיכה ז' ח') שעל ידי שמדבק את עצמו בהשם יתברך אפילו במקום החושך הינו כל אחד כפי שמשוקע חס ושלום בתאוות והרהורים חס ושלום כשמתחיל לחשוב על תכליתו הנצחי ורוצה לחזור בתשובה ולחדש ימיו ומבקש ומתחנן לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים שיעזרו לצאת מחשכותו אזי השם יתברך מרחם עליו ועוזרו ומאיר עליו אור גדול מאור הגנוז ומאיר לו לצאת מחשכת גלותו ומכל התאות והרהורים ומחשבות רעות וזוכה למחשבות טובות שהם בחינת בריאת העולם ממש וזוכה לתפלה בשלימות ולעשות פעולות ומדות טובות שהם הם העולמות וזוכה לאורייתא דעתיקא בחינת שבת בחינת אז תתענג על ה' (ישעי' נ"ח י"ד) וזהו בחינת יעקב כי יעקב הוא בחינת עתיקא בחינת נחלה בלי מצרים וזהו כל המענג את השבת נותנים לו נחלה בלי מצרים (שבת קי"ח ע"א) בחינת עשירות גדול שזוכין על ידי בחינת שבת ותשובה וזהו לקראת שבת לכו ונלכה (תפילת קבלת שבת) הינו שמעוררין את כל העולם לתשובה לבחינת שבת כי היא מקור הברכה הינו שעל ידי זה תזכו לברכה לבחינת עשירות גדול עד בלי די בחינת מקור הברכה בחינת ועשירית האיפה כד איהי סליקת מלאכיא שאלין בגינה אי פה (זוהר בראשית כ"ד ובתקוני זוהר י') בחינת מלכות דקדשה שמשם כל הברכות ועשירות דקדשה בחינת שרה על כל העולם וזהו מראש מקדם נסוכה בחינת התחברות ביתא עילאה עם ביתא תתאה ועיקר סוף מעשה במחשבה תחלה כי עיקר המעשה היא לשמור את המחשבה שלא לחשוב חס ושלום שום מחשבה חיצונית והרהורים רעים חס ושלום רק שירגיל את עצמו לכסוף ולהשתוקק לצאת מחשכת טינוף מחשבתו שהיה לו עד עתה ויבקש ויפציר להשם יתברך שיתן לו כח וגבורה להתגבר לחשוב רק מחשבות טובות דקדשה ועל ידי זה יזכה לתפלה ולתשובה ולשבת ולעשירות גדול דקדשה אמן

וזהו פירוש ויצא יעקב מבאר שבע הינו לזכות לבחינת יעקב כנ"ל הוא על ידי באר שבע בחינת תפלה בחינת שבע ביום הללתיך הינו על ידי התפלה בשלימות זוכין לבחינת אורייתא דעתיקא וזהו וילך חרנה בחינת המתקת החרון אף והדינים שביתא עילאה ממתיק החרון אף והדינים בחינת סלת למנחה הנאמר בדברי רבותינו ז"ל וזהו ויפגע במקום בחינת תפלה בשלימות וזהו וילן שם כי בא השמש הינו שתיקן בחינת תפלה אפילו בלילה בחינת יעקב תיקן תפלת ערבית הינו בחינת אתתך גוצא בחינת מאור הקטן וזהו כי בא השמש וזהו ויקח מאבני המקום וישם

מראשותיו הינו שהתחיל לחשוב מחשבות קדושות וטהורות שהם בחינת בריאת העולם בחינת אבן שתיה שממנה הושתת העולם וזה מראשותיו כמובא בדברי רבותינו ז״ל מחשבה מברר הכל על מראשותיו וזהו ויחלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה ויחלום הוא לשון חוזק שזכה להתחזקות ותיקן ביתא עילאה עם ביתא תתאה וזהו סולם מוצב ארצה בחינת ביתא תתאה וראשו מגיע השמימה בחינת ביתא עילאה בחינת לא אבוא בעיר בחינת נשבע הקדוש ברוך הוא וכנ״ל וזהו והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו הינו שעיקר השגת הצדיקים הוא על ידי שנתתקן (הינו) בחינת ביתא תתאה עם ביתא עילאה כמובא שם בהתורה הנ״ל על פסוק לשמש שם אהל בהם שעיקר השגות הצדיק על ידי שישראל חושבין מחשבות קדושות וזהו והנה ה׳ נצב עליו בחינת עתיקא בחינת כסא כבוד ויאמר אנכי אלקי אברהם אביך זהו בחינת ביתא עילאה בחינת ואני ברוב חסדך אבוא ביתך ואלקי יצחק זהו בחינת ביתא תתאה שנכלל בביתא עילאה בחינת סלת למנחה בלולה בחינת יצחק תיקן תפלת מנחה הנאמר בהתורה הנ״ל והבטיחו נחלה בלי מצרים בחינת ופרצת ימה וקדמה וכו׳ בחינת עשירות דקדשה שזוכין על ידי שזוכין לבחינת תשובה וזה אין זה כי אם בית אלקים וזה שער השמים בחינת ביתא עילאה עם ביתא תתאה וזהו שנכתב מקודם בית אלקים ואחר כך וזה שער השמים כי אין עליה לביתא עילאה עד שיש עליה לביתא תתאה בחינת מי עם זאת עולה וזהו ויצוק שמן על ראשה בחינת מלכות דוד בחינת על כן משחך אלקיאלקיך שמן ששון שזכה לתקן שני הבתים וזהו וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך בחינת עשירות גדול בלי די שזוכין על ידי שזוכין לתקן שני הבתים ולתקן המלכות דקדשה וזהו וישא יעקב רגליו בחינת ישיש כגבור לרוץ אורח כמבואר בהתורה הנ״ל

וזהו בחינת חנוכה כי עיקר חנוכה היא לטהר המחשבה שבמוח כי טמאו כל השמנים הינו שהכניסו מחשבות חוץ לתוך מוח ישראלי ועל כן היה הנס על ידי הכהנים בחינת חסד שמבטל החרון אף בחינת סולת למנחה הנ״ל ועל כן המצוה בשמן דווקא בחינת מלכות בית דוד בחינת על כן משחך אלקיאלקיך שמן ששון מחבריך ועיקר קדושת חנוכה הוא שיזכה כל אחד לטהר מחשבתו לחשוב מחשבות קדושות ולעשות תשובה על העבר ועיקר הוא על ידי הצדיק שיקשר את עצמו למוח הצדיק שמוחו זך וצלול ולא הניח במחשבתו שום מחשבות חוץ חס ושלום מכל שכן הרהורים רעים שזהו בחינת פך שמן שהיה חתום בחותמו של כהן גדול הינו מוחו של הצדיק האמת שבדור ועל ידי זה יכולין כל ישראל לחזור בתשובה ועל ידי זה יתגלה מלכותו ויכולין לעשות נסים ומופתים בעולם ועל כן מצות נר חנוכה נר איש וביתו הינו שכל אחד מישראל מחויב לקדש מחשבתו ושיהיה לבו בבחינת צור לבבי לעשות חלל בלבו כדי שיתגלה מלכותו על ידי פעולותיו הטובים ולצמצם אור להביותו זה בחינת נר איש וביתו בחינת צמצום הינו כל אחד לפי מדרגתו וזה בחינת מה שפסק בשולחן ערוך שלא יעשנה כמדורה הינו לצמצם אור להביותו שהיא עד אין סוף ולעשות חלל בלב כדי שיעשה פעולות ומדות טובות

ויקבל עול מלכות שמים שלימה וזה בחינת נר חנוכה מוסיף והולך הינו שבכל יום ויום מימי חייו יהיה מוסיף קדושה ומחשבות טובות ומדות טובות וזה בחינת חנוכת הבית בחינת ביתא עילאה ותתאה בחינת לא אבוא בעיר עד בקרבך קדוש ועל כן הוא שמונה ימי חנוכה להורות שעל ידי קדושת נר חנוכה יהיה עליה לשני הבתים אפילו ביתא עילאה בחינת מי עם זאת עולה בחינת בינה שהוא יום השמיני כמובא ועל כן יום אחרון נקרא זאת חנוכה בחינת עלייתה של מי עם זאת ועל כן קורין ויהי ביום כלות משה בחינת כלת חסר שזוכין לעשות כלה בכל הגוים כמובא בהתורה הנ״ל שעל ידי התגלות מלכותו יתברך יתבטל מלכות דסטרא אחרא בחינת כי אעשה כלה בכל הגוים אבל ישראל הדבקים בה׳ חיים וקיימים וזהו בחינת בהעלותך את הנרות ופירש רש״י שתהא שלהבת עולה מאיליה הינו שצריך לקדש את מחשבתו וחכמתו עד שלא יזיק ההתלהבות הלב על ידי פעולותיו הטובים ויהיה שלהבת לבו עולה מאיליה וזה אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות מנרתא דא רישא כמובא הינו שהמחשבות טובות יאירו תמיד בראשו בחינת נר לרגלי דבריך ואור לנתיבתי שיזכה על ידי זה לעשות פעולות ומדות טובות וזה בחינת שבעת הנרות בחינת שבע מחלפות ראשו בחינת שבע מדות שבאדם כמובא הם יאירו על ידי שיקדש את החכמה שבמוחו ועל כן אסור להשתמש בנר של חנוכה הינו להורות שאסור להניח לתוך מחשבתו שום מחשבות חוץ חס ושלום רק להיות דבוק להשם יתברך ולדבק מחשבתו להשם יתברך כדי שיהיה בחינת צור לבבי יצירה לטב וזהו מדליקין מנר לנר הינו שמחשבות קדושות מותר לילך ממחשבה למחשבה רק העיקר שלא להניח שום מחשבה זרה חס ושלום וזהו נר של חנוכה ונר של שבת נר שבת עדיף הינו כי עיקר נר חנוכה הוא בחינת טהרת המחשבה שעל ידי זה זוכין לתפלה שעל ידי זה יש עליה לשני הבתים וזוכין לבחינת תשובה שזהו עיקר בחינת שבת ובחינת ושבת עד ה׳אלקיך על כן נר שבת קודם כי על ידי נר שבת זוכין לכל הנ״ל כי נר שבת זה בחינת עתיקא בחינת מנרתא דסתימא בחינת פך שמן של כהן גדול שהוא חתום וסתום שהוא בחינת מוח של הצדיק האמת דלית מחשבה תפיסה ביה כלל וזהו בחינת נהורא ליה ימטא וברכאן דנפישין בחינת ברכות לראש צדיק ועל כן בשבת צריך לקדש על היין כי על ידי היין נפתח הלב וזוכין לחכמה וזוכין לתשובה בחינת עתיקא בחינת כלה ועל כן אומרים בשבת באי כלה כמה פעמים להורות שעל ידי קדושת שבת זוכין לבחינת כלה וזה ימינא ושמאלה ובינייהו כלה הינו בהתורה של עכשיו יש ימין ושמאל אבל כשזוכין לפנימית התורה שהיא בחינת עתיקא לית שמאל תמן וזהו ובינייהו כלה וזה בחינת טוב להודות לה׳ ולזמר לשמך עליון הינו שזוכין לעשרה מיני נגינה להמשיך היוד לתוך הדלת בחינת דלת היתה ואתחזרת להא להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות בחינת ביתא עילאה עם תתאה וזהו עלי עשור ועלי נבל וכו׳ וזהו מאד עמקו מחשבותיך בחינת וייצר יצירה לטב כנ״ל וזהו בחינת יציאת מצרים כי גלות מצרים היא בכל אדם וכל זמן כמו שאומרים בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא

ממצרים כי גלות מצרים הוא בחינת טמטום החלל בחינת מיצר ודוחק שאין איש הישראלי יכול לגלות פעולות ומדות טובות ועל כן במצרים לא היה מקום תפלה בחינת כצאתי את העיר אפרוש את כפי כי עיקר שלימות התפלה הוא על ידי חלל הבריאה בחינת צור לבבי ולעבדו בכל לבבכם כנ״ל וזהו הסתלקות הצדיק האמתי שהוא בחינת יעקב שזכה לבחינת ולבי חלל בקרבי לבחינת תפלה בשלמות ועל ידי זה זכו כל ישראל להתקשר על ידו להשם יתברך אבל על ידי הסתלקותו נסתם עיניהם של ישראל בחינת טימטום הבריאה ועל ידי זה היה גלות מצרים ועיקר הגלות שהיה הלב אטום וסתום ולא היו יכולין להוציא פעולות ומדות טובות כנ״ל

וזהו ויבן ערי מסכנות בחינת עניות ושפלות בחינת דלת היתה וזהו הבה נתחכמה לו הינו שהכניסו מחשבות חוץ בישראל חכמות דסטרא אחרא ועל כן גזר על הזכרים כי זכר ונקבה הם בחינת ביתא עילאה וביתא תתאה ועל כן רצה להרוג את הזכרים להטיל פגם וחסרון בביתא עילאה ורצה להפריד בין ביתא עילאה לביתא תתאה ועל כן אמר מי ה׳ אשר אשמע בקולו הינו שרצה לכפור בחינת מי שהוא בחינת ביתא עילאה ועל כן כתוב ויהי כי יראו המילדות את האלקים ויעש להם בתים הינו שהיה עליה לשני הבתים על ידי שלא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים והכלל שעיקר גלות מצרים היה בבחינת זו מחמת שהיה אור להביות לבן בוער מאד להשם יתברך כי אור לב ישראל בוער תמיד להשם יתברך אבל מחמת שלא היה עדיין תורה ומצות על כן לא היו יכולין לצמצם את האור לצדדין ועל כן נתגלה השם יתברך למשה בלבת אש מתוך הסנה וזה ויראו והנה הסנה בוער באש והסנה איננו אוכל הינו שראה משה שלב בני ישראל בוערין בהשם יתברך אבל הסנה איננו אוכל הינו שלא היו יכולין לצאת ממדות רעות וממחשבות רעות ועל כן היו צועקין להשם יתברך מעומקא דלבא וזה ואת הלחץ אשר מצרים לוחצים אותם בחינת מיצר והדוחק שנטמטם חס ושלום חלל הבריאה ועל כן לא היה באפשר לצאת משם אלא על ידי הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו בחינת ועברתי בארץ מצרים אני ולא מלאך כי כשחס ושלום איש הישראלי נופל למחשבות חוץ חס ושלום אין לו שום תקנה כי אם על ידי צעקה להשם יתברך לבדו כי השם יתברך שומע קול צעקה אפילו מן השאול תחתיות בחינת ארץ מצרים בחינת מבטן שאול שועתי שמעת קולי כי הוא יודע מקומו של כל אחד ואחד להיכן נפל בחינת כי ידעתי את מכאוביו שהוא יודע לבדו מכאוב של כל אחד ורק השם יתברך יכול להוציא אותו ממקומו בחינת ושבת עד ה׳ בחינת עתיקא ששם כל העונות נתהפכין לזכיות אבל צריך לזה תשובה שלימה מעומקא דלבא באמת שישבר לבו להשם יתברך באמת ועל ידי זה יהיה נעשה חלל בלבו ויצעק באמת להשם יתברך שיעזרו לצאת מכל המחשבות רעות ויזכה לעשות תשובה שלימה על כל חטאיו ואפילו אם חס ושלום עשה חטאים שלא יוכל לתקנם ירבה בזעקות ושוועות ותחנונים לפני השם יתברך עד שיעזרו שיוכל לצאת מכל הטומאות ומכל החטאים וינצל להבא מכל ההרהורים ומחשבות זרות ומעשים רעים שעשה עד הנה ובפרט שיוכל להיות שברוב

הימים יעזרו השם יתברך שיזכה לתקן כל הפגמים ושיזכה לחדש ימיו שעברו בחושך אבל העיקר היא רק על ידי צעקה ותחנונים בחינת וישמע ה׳ את קולנו ועל כן זכו כל ישראל לעשירות גדול בשעת יציאת מצרים כי על ידי תשובתן הגדולה זכו לבחינת עתיקא בחינת עשירות בלי די בחינת ואחר כך יצאו ברכוש גדול ועל כן היה עליה לשני הבתים בחינת ואת בתינו הציל בתינו דוקא בחינת שני בתים בחינת היום אתם יוצאים בחודש האביב כמו שכתב אדמו״ר ז״ל ועל כן זכו כל ישראל לאמור שירה בחינת דלת היתה ואתחזרת להא שזכו לעשרה מיני נגינה בחינת אז ישיר משה בחינת יוד על שם המחשבה נאמרה שעל ידי קדושת משה רבינו עליו השלום המשיך על ידו לכל ישראל קדושת המחשבה בחינת יצירה לטוב ועל כן זכו ישראל למתן תורה על ידי תשובתן הגדולה בחינת גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד בחינת אורייתא דעתיקא סתימאה שזכו בשעת מתן תורה בחינת בסיני נגלה להם כזקן יושב בישיבה בחינת עתיק דעתיקין וזה אנכי ה׳אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים כי מארץ מצרים לא היה ביכולת לשום מלאך ולא לשום שרף להוציאם אלא אנכי וזה שמובא אנכי בגימטריא כסא בחינת גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד שזוכין לאורייתא דעתיקא סתימאה ועל כן ניתנה התורה בשבת דוקא כי בשבת זוכין לכל הנ״ל ועל כן בשעת מתן תורה נאמר מלכי צבאות ידודון ידודון ונות ב׳׳ית ת׳חלק ש׳לל ראשי תיבות שבת כי על ידי שבת זוכין לכל הנ״ל ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן

הלכות נטילת ידים בבוקר

על פי התורה ואת העורבים צויתי
לכלכלך עין שם כל התורה
מראשו לסופו ותראה
נפלאות [בסימן ד בליקוטי תנינא]

הכלל שאם היה שופע עלינו חסדו לא היינו צריכין לעשות שום עסק בשביל פרנסה רק היה מקוים ועמדו זרים זרעו צאנכם ואתם כהני ה׳ תקראו ועיקר החסד מקבלין על ידי היראה ועיקר היראה נתגלה על ידי הרצון של השם יתברך שיודעין שהכל מתנהג ברצונו ואין שום חיוב הטבע כלל וצריך כל אדם לדעת בכל ענייניו שאין שום דרך הטבע כלל רק השם יתברך מנהיג עולמו בהשגחה נפלאה שלא כדרך הטבע בחינת המנהג עולמו בחסד בחסד דייקא כי אף על פי כשנתעכב החסד בחינת ולך ה׳ החסד אזי צריך לעשות עבודות בשביל פרנסה בחינת כי אתה תשלם לאיש כמעשהו כמובא במאמר הנ״ל אף על פי כן צריכין גם העשיות והסיבות למסור הכל להשם יתברך שינהג עמנו רק בחסד

וברצונו הטוב בלבד [בבחינת] ויברך ה׳ אותך לרגלי הינו שתלה כל הסיבות רק בהשם יתברך סבת כל הסיבות וזה זוכין רק על ידי צדקה כי על ידי שנותן ממונו לעני על ידי זה נתגלה חסד שמפרנס לעני בלי שום סבה ועל ידי זה מרחם עליו השם יתברך גם כן ומפרנסו גם כן בחסדו לבד וזה כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים בחינת שלא כדרך הטבע בחינת הנני ממטיר לכם לחם מן השמים בחינת מן כי כל הפרנסה דקדשה הוא בחינת מן בחינת ולא ידעו מה הוא כי כל אחד כשרוצה להסתכל על האמת יראה איך הקדוש ברוך הוא מפרנסו בכל עת רק בדרך נס בחינת ועל נסיך שבכל יום עמנו כמו שיודע כל אחד רק שיש חילוקים שלאחד בא הפרנסה בקושי גדול בחינת שטו העם ולקטו וטחנו ברחיים או דכו במדוכה הינו לכל אחד כפי זכותו לאחד בא לו עשירות בנקל ולאחד יש לו עגמת נפש ויסורים גדולים עד שמוצא כפי פרנסתו בצמצום גדול ויש שני בני אדם שיש להם פרנסה אחת ולזה בא לו פרנסתו בריוח גדול ולהשני בנקל גדול ומזה יכולין לידע שהכל כרצונו הפשוט לבד בלי שום דרך הטבע כלל ועל כן צריך כל אחד ליתן צדקה כדי לפתוח פתח שיהא שופע עליו חסד השם יתברך בחינת כי בגלל הדבר הזה יברכך ה׳ וזה בחינת נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו הודו לאל השמים כי לעולם חסדו הינו שעיקר הפרנסה מקבלין על ידי החסד בחינת שמים [בחינת] כי גדול מעל שמים חסדך בחינת לחם מן השמים וזהו בחינת שבת שעל ידי שבת זוכין ליראה מהשם יתברך בחינת בראשית יראה שבת שבשבת היא עיקר היראה כמובא בדברי רבותינו ז״ל שבשבת היראה הוא עם דעת שזהו עיקר שלימות היראה כמובא בסימן ט״ו בהתורה אור הגנוז ועיקר היראה זוכין על ידי התגלות הרצון להודיע לכל בני אדם שהכל נברא ברצונו ואין שום חיוב הטבע כלל ועל כן נקרא שבת מקרא קודש שהשבת קורא ומגלה את הרצון ועל כן אומרים בשבת באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה בראשית וזהו ובשביעי רצית בו בחינת התגלות הרצון בחינת רצה נא במנוחתנו ועל כן בשבת אסור במלאכה כי כשזוכין להתגלות הרצון על ידי זה זוכין להשפעת החסד שאין צריכין לעסוק בשום עסק רק ועמדו זרים ורעו צאנכם כי ל״ט מלאכות ממשכן גמרינן ועל כן נסמך שבת למלאכת המשכן לומר שמלאכת המשכן אינו דוחה שבת הינו אפילו כשהיא עוסק במשא ומתן באמונה שכל מלאכתו היא בחינת מלאכת המשכן אף על מי כן אם היו זוכין להשפעת החסד לא היה צריך לכל זה וזהו שפירש רש״י על ויקהל משה למחרת יום הכפורים הינו כשכבר זכו כל ישראל שנתרצה להם השם יתברך הינו שזכו לבחינת התגלות הרצון וזהו שפירש רש״י הקדים להם אזהרת שבת למלאכת המשכן הינו שעיקר עבודת האדם לזכות לבחינת שבת על ידי השפעת החסד כנ״ל ועיקר התגלות הרצון היא על ידי הזקן שבקדושה בחינת צדיק הדור שהוא בחינת מצח הרצון שזוכה לקשר כל הרצונות לשורש הרצון שהוא בחינת משה ועל כן צדיק הדור נקרא שבת כמובא בזהר הקדוש אנת הוא שבת דכולהי יומא שזוכה לקשר כל הרצונות לשורש הרצון כי גם כשעוסקין במשא ומתן באמונה שזהו (היא) בחינת מלאכת המשכן גם בזה (היא) נתגלה רצון העליון רק

צריכין לקשר כל הרצונות לשורש הרצון הינו כמו שכתב אדמו״ר ז״ל שיכוין בכל הילוך שעושה המשא ומתן כדי שיוכל ליתן צדקה ולעשות מצות עם הממון וזהו בחינת ויביאו את המשכן אל משה שצריכין לקשר את עצמו עם הצדיק הדור האמיתי שהוא בחינת משה והוא יעלה כל הרצונות לשורש הרצון ועל כן בכל מלאכה ומלאכה ממלאכת המשכן כתיב כאשר צוה ה׳ ביד משה בכל פרט ופרט כי כל אחד מישראל כשעושה באמונה הוא חלק אחד ממלאכת המשכן לפי שורש נשמתו רק לאעלאה שייפיא בשייפיא אינו יכול שום אדם רק בחינת משה בחינת ויקם משה את המשכן ועל כן המשכן נבנה מצדקות ישראל כי עיקר התגלות הרצון הוא על ידי צדקה
וזהו שפירש רש״י מאת כל איש אשר ידבנו לבו לשון רצון טוב כי עיקר תיקון המשא ומתן היא על ידי הצדקה שאז זוכה שיהיה מלאכתו בבחינת מלאכת המשכן ועל כן מלאכת המשכן מכפר על מעשה העגל שהיא כפירות ואפיקורסות שנמשך על ידי החיות רעות שהם הערב רב ועל כן נקראים בשם ערב רב על שם ערוב שזהו בחינת חיות רעות הדורסים ועל ידי צדקה מתקנין זאת וזוכין להתגלות הרצון וזה פירוש כי תשא את ראש בני ישראל ונתנו איש כופר נפשו לה׳ הינו כשתרצה לעלות את היראה לשרשה כי היראה נקראת ראש בחינת ראשית חכמה יראת ה׳ התיקון לזה הצדקה שעל ידי הצדקה מעלין ומוציאין החיות מזקני הדור שאינם כראוי וזוכין להתגלות הרצון ולקשר כל הרצונות לשורש הרצון ומבטלין כל האפיקורסות וזהו ונתנו איש כופר נפשו לה׳ נפשו זהו בחינת הרצון של כפירות חס ושלום יתקן זאת וימסור כל הרצונות להשם יתברך וזהו ולא יהיה בהם נגף זהו בחינת כפירות בחינת אבן נגף היפך אבן שלימה רצונו וזה זה יתנו בחינת צדקה למלאכת המשכן ועל ידי זה זוכין להעלות היראה לשרשה שהיא הדעת וזהו בחינת העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט כי על ידי צדקה ובפרט למלאכת המשכן על ידי זה זוכין להשפעת החסד ואז הכל שווין הדל והעשיר בבחינת ועמדו זרים ורעו צאנכם וזה מה לך הים כי תנוס מלפני אדון חולי ארץ ההופכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים הינו לזכות ליראה אי אפשר כי אם על ידי הצדקה להפוך לב אכזר ללב נדיבה בחינת ההפכי הצור אגם מים בחינת צדקה [בחינת] שלח לחמך על פני המים וזהו בחינת נטילת ידים בבקר כדי להמשיך עליו בחינת השפעת החסד כי מים אינון לימינא בחינת חסד ועיקר התגלות החסד הוא באור היום בחינת הבקר אור והאנשים שולחו כמובא בזהר הקדוש ועל כן צריכין דוקא נטילת ידים בחינת ימין ושמאל בבחינת כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם הינו על ידי הארת הידים על ידי זה זוכין להתגלות הרצון כי עיקר הצדקה היא בידים בחינת איש כמתנת ידו כי הידים הם בחינת אמונה בחינת ויהי ידיו אמונה שהיא מבטל כפירות בחינת אבן נגף וזהו וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו הינו שעל ידי אבן שלימה רצונו נעשה ידיו בחינת אמונה וזהו עד בא השמש הינו שכל הנ״ל נעשה על ידי הצדקה שהיא בחינת שמש כמובא בדברי אדמו״ר ז״ל בסימן ל״א שהוא בחינת אור היום כי בלילה היא התגברות בחינת חושך שבלילה

היא שליטת החיות רעות כמו שאנו רואין בחוש שעיקר שליטת החיות רעות בגשמיות הוא בלילה שהיא בחינת הסתלקות הדעת ששם שורש היראה ועל כן עיקר הפחדים היא בלילה בחינת מפחד לילה מהמת שהיראה מתלבשת בכל הדברים שבעולם כמו שכתוב בהתורה סימן ט״ו ועל כן צריכין לקום בחצות לילה לאונן ולקונן על חורבן בית המקדש ולבכות מאד שיבנה מהרה בימינו כדי שנזכה לבטל כל הפחדים ולזכות ליראה שלימה מהשם יתברך לבד בלי שום יראה חיצונה כלל בחינת ותחת כנפיו תחסה וכו׳ לא תירא מפחד לילה כי בכלל הגלות נקרא לילה בחינת שומר מה מלילה ועל כן בגלות גם ביום כתיב מחדרים אימה וכל זה מחמת שאין זוכין להתגלות הרצון שנעשה על ידי הצדקה כי עיקר הגאולה יהיה על ידי צדקה בחינת ושביה בצדקה ועל כן כתיב על כפים ישאונך בחינת ידים שהם בחינת אמונה היפך כפירות פן תגוף באבן רגליך בחינת אבן נגף על שחל ופתן בחינת חיות רעות תרמוס כפיר ותנין בחינת לבטל מצח הנחש הנ״ל וזהו אורך ימים אשביעהו בחינת זקן דקדשה בחינת זקן ונשוא פנים בחינת רצון הנ״ל ועל כן אומרים ויהי נועם קודם השינה להגן מן החיות רעות שעיקר שליטתן בלילה ועל כן תיכף כשניעור מן השינה צריכין נטילת ידים להמשיך החסד לתוך הידים שהם בחינת אמונה ועל כן אומרים תיכף מודה אני [וכו׳] שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה אמונתך בחינת אמונה הנ״ל ששומרת מן מזיקי עלמא ועל ידי אמונה נתגלה הרצון ועל ידי התגלות הרצון נעשה יראה ראשית חכמה יראת ה׳ ומעלים את היראה לשרשה לדעת בחינת שכל טוב לכל עושיהם ועל כן צריכין לרחוץ הידים בכלי כי עיקר השפעת החסד נעשה על ידי יראה שהיא כלי לקבל בתוכו וזהו בת מלך היא ומקפדת כי בלילה בשעת שינה היא הסתלקות הדעת בחינת יראה חיצונה בחינת רוגז היפך הרצון וזהו בת מלך בחינת יראה חיצונה כי מלך הוא בחינת יראה בחינת אלמלא מוראה של מלכות ובת מלך היא יראה חיצונה וזה ומקפדת ועל ידי נטילת ידים זוכין להתגלות הרצון וזוכין ליראה שלימה בחינת כל ישראל בני מלכים בחינת יראה עם דעת וזוכין להשפעת החסד וזה בחינת יעקב שהיה כל עבודתו שיתגלה רצון העליון כמובא בהתורה הנ״ל שיעקב תלה כל הסיבות בהשם יתברך וכל הברכות ממשיכין רק מרצון הבורא וזהו וירא והנה באר בשדה והאבן גדולהעל פי הבאר כי מן הבאר ההוא ישקו כל העדרים הינו שכל בני העולם נקראים עדרים מאחר שכל העולם נברא ברצונו אחר ההעדר הגמור ומשם מקבלים כל הברכות וכל ההשפעות וזהו והאבן גדולהעל פי הבאר בחינת אבן שלימה רצונו כי יש למעלה בחינה הנקראת שדה שמשם מקור הברכה והשפע ועל כן קודם קבלת שבת שהיא מקור הברכה אומרים לכה דודי נצא השדה לקראת שבת ועל כן כתיב ביעקב כריח שדה אשר ברכו ה׳ ועל כן היה כל עבודתו להמשיך העשירות אל הקדושה לזכות לשפע החסד שהיא בחינת מחשוף הלבן בחינת לובן העליון שהיא חסדים גמורים ופשוטים ועל כן קנה את הבכורה והברכה כי בכורה זהו בחינת צדקה בחינת התחלה בחינת צרה כמבכירה כנ״ל ועל ידי בחינת צדקה זכה לברכה שהיא בחינת שפע החסד שלא יצטרך לעסוק בשום עסק רק

ועמדו זרים ורעו צאנכם בחינת יעבדוך עמים וישתחוו לך לאומים וזהו שצעק עשו הרשע את בכורתי לקח ועתה לקח את ברכתי וזה ששלח יעקב אל עשו עם לבן גרתי ואחר עד עתה ויהי לי שור וחמור פירוש שלא נתקיימו הברכות עדיין שעדיין הוצרך לעבוד אצל לבן הארמי לעסוק בעסקים כדי להמשיך פרנסה ועדיין לא נתקיים ועמדו זרים ורעו צאנכם כנ״ל רק שעסק באמונה וזהו ותרי״ג מצות שמרתי שקיים כל המצות ועסק באמונה כמו שאמר יעקב הייתי ביום אכלני חורב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלקים הינו שעסק כל כך באמונה עד שזכה להוציא כל העשירות אל הקדושה וזכה להתגלות הרצון וזה שאמר יעקב לקטו אבנים שיקבצו כל הרצונות לשרש הרצון וזהו ויעשו גל הינו התגלות וזהו ויאכלו שם על הגל הינו שזכה להשפעת החסד שעל ידי זה זוכין לעשירות דקדשה כי הקליפה בחינת עשו ולבן הינו עשו הוא בחינת מצח הנחש תוקף הדין והרוגז בחינת קצר ימים ושבע רוגז בחינת יהיו ימיו מעטים שנאמר על עשו שהוא מקצר הימים ומכנים כפירות ואפיקורסות בלב בחינת ויבז עשו את הבכורה שמבזה הבכורה שהיא הדעת דקדשה שזוכין על ידי הצדקה שנקראת בכורה ועל כן נקרא חזיר היער שהיא חיה רעה מאד וזהו שנאמר עליו יען אשר לא זכר עשות חסד הינו השפעת החסד וצריך כל אחד לבקש מאד מהשם יתברך שיזכהו להנצל מאפיקורסות וכפירות שלו ושלא יכנסו דברי אפיקורסות וכפירות בלבו ועל כן כשהתפלל יעקב אבינו עליו השלום שינצל מעשו אמר קטונתי מכל החסדים וכו׳ הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו ועיקר ניצול על ידי בחינת צדקה בחינת המנחה ששלח לו כנזכר בדברי רבותינו ז״ל בחינת ונוגשיך צדקה כנ״ל וזכה להתגלות הרצון בחינת כראות פני אלקים ותרצני כנזכר בדברי רבותינו ז״ל ולבן הוא בחינת שנכנס בחינת מצח הנחש שורש חכמת הטבע בתוך החכמה שבקדושה מעיון לעיון עד שרוצה להטיל פגם בשורש הרצון ומטיל בו ספיקות וזהו בחינת לבן שרצה להתגבר על יעקב בחינת ארמי אובד אבי שהלך עמי ברמאות מעיון לעיון כי העיקר להנצל מקליפות לבן מחמת שהולך ברמאות ומרמה את האדם בכל פעם עד שמכניס בו כפירות וספיקות וזהו שאמר לבן ליעקב נחשתי ויברכני ה׳ בגללך הינו שתלה כל הברכות והסיבות בהטבע בחינת מצח הנחש וזהו נחשתי דייקא אבל יעקב בגודל כחו הפך הכל והוציא ממנו כל העשירות דקדשה ותלה כל הסיבות בהשם יתברך בחינת כל העושר אשר הציל אלקים מאבינו ועל כן כשהלך יעקב אצל לבן כתיב ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו הינו שקישר את עצמו לשורש הרצון וזהו וידור יעקב נדר נדר בחינת צדקה הנ״ל שעל ידי צדקה זוכין להתגלות הרצון וזהו שהתפלל ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש כי על אכילה ושתיה ומלבושים לבד יכולים לבלות ימיו ושנותיו וזה והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלקים הינו שעל ידי הנדר יזכה להתגלות הרצון שזהו בחינת בנין בית המקדש וזה מה נורא המקום הזה בחינת יראה שזוכין על ידי התגלות הרצון שהיא כלי לקבל השפעת החסד וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך בחינת שפע החסד בחינת עשירות בלי די בחינת מעשר עשר תעשר בשביל שתתעשר

לזכות שיקויים ועמדו זרים ורעו צאנכם ואתם כהני ה׳ תקראו כנ״ל
וזהו בחינת פסח ויציאת מצרים וענין ספירה ומצה ומרור כי צריך כל
אחד לדעת שבכל עת וזמן נעשה כל הענין של יציאת מצרים בכלל ובפרט
עם כל אחד ואחד כי עיקר גלות מצרים הוא להכביד על האדם עול
הפרנסה בחינת למען ענותו בסבלותם בחינת וימררו את חייהם בחינת
מרירות ושיעבוד הפרנסה שמשליך על כל אחד ובפרט על מי שרוצה לילך
בדרך הקודש הוא מתגבר ביותר ומבלבל אותו מאד בכמה מיני בלבולים
שונים במרירות גדול עד שמפיל אותו חס ושלום עד שמייאש את עצמו
כאלו אין לו שום תקנה ומראה לו שמעולם לא התחיל לשוב בתשובה
וכאלו לא יועיל לו חס ושלום תשובה וגם לפעמים מפילו עד מאד עד
שפוגם פגמים גדולים שאי אפשר לתקנם כי אם ברחמים רבים מאד בלי
שום דרך הטבע אבל מסתיר השגחתו יתברך ומכחיש ואומר שהכל היא
בדרך הטבע ועל פי דרך הטבע באמת אין לו שום תיקון כי נפל למקומות
מגונים שאי אפשר בשום אופן לצאת משם שזהו עיקר גלות מצרים
בחינת מצר ודחקות הפרנסה וזהו שאמר פרעה תכבד העבודה ואל ישעו
בדברי שקר הינו כשראה שאיש הישראלי רוצה לשוב ולבקש מהשם
יתברך שיעזרו אולי ישוב בתשובה על כן הוא מכביד עליו יותר עול
הפרנסה בדחקות גדול מאד ומעקש ומבלבל את לבו עד שאינו שומע קול
הצדיקי אמת שהם בחינת מקראי קודש שקוראין ומגלין את הרצון
דקדשה והם קודאין בקול גדול שאין שום חיוב הטבע ובהשגחתו יתברך
הוא יכול להפוך הכל לטובה עד אם יהיה חזק ואמיץ וירבה בתשובה
באמת ורצונות טובים דקדשה יזכה לעשות תשובה על כל החטאים
אפילו על החטאים שנדמה בדעתו שאי אפשר לו עכשיו לעשות תשובה
ועיקר יציאת מצרים היא על ידי הצדיק האמת שהוא בחינת משה שהוא
בחינת שורש הרצון ועל כן נקרא שמו משה כי מן המים משיתיהו שעיקר
התגלות הרצון הוא על ידי צדקה בחינת שלח לחמך על פני המים ועל כן
אמר פרעה מי ה׳ אשר אשמע בקולו דייקא שרצה לבטל קול הקריאה של
הצדיק האמת שקורא ומגלה את הרצון וזה בני בכורי ישראל בכור הינו
שעיקר הגאולה היא על ידי צדקה שהיא בחינת בכור התחלה בחינת
פתוח תפתח וזהו נעשה דייקא על ידי משה ואהרן בחינת והנה פרח מטה
אהרן לבית לוי כנ״ל כי אהרן הוא בחינת חסד שנתגלה על ידו מצח הרצון
והוא יכול להפוך ממטה לנחש ואחר כך מנחש למטה הינו שהצדיק הגדול
שהוא בחינת משה ואהרן בחינת הוא משה ואהרן הינו הצדיק האמת
הוא בעצמו משה ואהרן והוא יכול לכנוס לתוך חכמת הטבע ודייקא על
ידי זה יכניע אותם והוא דייקא הולך אל פרעה שהוא בחינת מצח הנחש
בחינת לויתן נחש עקלתון ומראה שם גודל כחו לגלות שם דייקא שהכל
ברצונו בחינת ומשה ואהרן עשו כל המופתים ועל כן נתגבר בכל פעם
פרעה ויקרא למכשפים ולחרטומים ויעשו גם הם בלהטיהם כי זה יכולין
להכחיש רצון העליון על ידי שטותם שבשביל זה נקרא כשפים
שמכחישים פמליא של מעלה אבל משה ואהרן בגודל כחם הראו דוקא
להפוך מנחש למטה שזה לא יכלו החרטומים רק משה בעצמו וזהו ויבלע
מטה אהרן את מטותם שהראה להם שהכל ברצונו יתברך שגם בהטבע

מוסתר השגחתו והכל אחד כי בלא השגחתו לא היה שום מקום לטבע וזהו בחינת מכת דם שנהפך המים לדם הינו על ידי קול הקריאה של הצדיק האמת שמגלה את הרצון על ידי זה מבטל הקול שאגת החיות רעות בחינת מים בחינת יתכו כמים שאגותי (איוב ג', כ"ד) ועל כן נתהפך לדם בחינת אתהפכו מיא והוו דמא כמבואר בהתורה הנ"ל וזהו ובאותות זה המטה ובמופתים זה הדם הינו שעל ידי המטה נתגלה שהכל ברצונו יתברך ועל הכל ינקום בהם השם יתברך בחינת ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע וזהו ובכל אלקי מצרים אעשה שפטים שינקום בהם השם יתברך אלקי מצרים זה כפירות שמראה שהכלעל פי הטבע בחינת לי יאורי ואני עשיתני שמכחיש שהשם יתברך מנהיג עולמו בכל עת וזה שכתוב בכל פעם הנה הוא יוצא המימה בחינת יתכו כמים שאגתי הינו שאגת הצוררים שהם החיות רעות בחינת נשאו נהרות קולם אבל הצדיק האמת שהוא בבחינת משה מכניע וסותר דעות חכמי הטבע וגם מכניע מצח הנחש על ידי שורש הרצון דקדשה שהוא בחינת משה שזוכין על ידו ליראה ועל ידו נתגלה החסד כנ"ל וזה שמובא בדברי רבותינו ז"ל שמשה עומד ומעלה משמד לרצון הינו שמבטל וסותר דעות חכמי הטבע מצח הנחש ומגלה וקורא את הרצון דקדשה ועל כן נאמר בהאותות והיה אם לא יאמינו לקול האות הראשון יאמינו לקול האות האחרון הינו שעל ידי האותות נשמע קול הקריאה של הצדיק האמת שקורא ומגלה שהכל ברצונו וזה בחינת חמץ ומצה כי חמץ זה בחינת רוגז תוקף הדין כמו שכתוב מחמצת תמן חמץ תמן מת בחינת קצר ימים ושבע רוגז בחינת זקני הדור שאינם כראוי שמהם יניקת חכמי הטבע שהם גם כן בחינת חמץ בחינת אפיקורסות ומינות כמובא שאמר אסף כי יתחמץ לבבי על שהשיאו [לבו] למינות וצריך לבער החמץ ולבדוק אחריו בחורין ובסדקין כי בעונותינו הרבים יש אפיקורסות וכפירות בכל אחד שנוטה מהשם יתברך כי אם היה לו אמונה בשלימות לא היה לו שום רצון אחר חוץ מרצון השם יתברך וצריך לבקש מאד מהשם יתברך שיזכה להתקרב באמת להצדיק האמת שבדור עד שיזכה לשמוע קול הקריאה של הצדיק האמת שקורא ומגלה את הרצון וזה כל המונע תלמידו מלשמשו כאלו מונע ממנו החסד הינו חסד הנ"ל שזוכין על ידי הרצון וזהו בחינת אור הנר יפה לבדיקה אור הנר זהו בחינת אור הצדיק האמת שעל ידו יכולין לבדוק בחורין ובסדקים לבער החמץ שהוא בחינת מינות והרוגז שיש בכל אחד בלבו על ידי מעשיו הרעים ועל כן צריך דוקא נר יחידי זהו בחינת הצדיק האמת שהוא היחיד שבדור שהוא קורא ומגלה את הרצון על ידי תורתו הקדושה שחידש וזהו בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות ירושלים זה בחינת יראה שלם אי אפשר לזכות כי אם על ידי נרות בחינת הצדיקים האמיתים שהיו בכל דור ודור ועל כן למדו מפסוק זה לענין בדיקת חמץ וזהו מדאורייתא בביטול בעלמא סגי הינו כשמבטלין וסותרין דעות חכמי הטבע די אבל מדרבנן גזרו שמא ימצא גלוסקא יפה ודעתיה עלויה הינו שמא ימצא דעה אחת מדעותיהם הרעות ויתן דעתו עליה על כן גזרו שיצטרך בדיקה על ידי אור הנר הינו שעל ידי הצדיק האמת יכולין להנצל מדעותיהם ומסברותיהם הרעות והמרות

לגמרי ויזכה לאמונה שלימה באמת שהיא בחינת מצה שמורה שהיא שמורה מן המזיקין שהם מזיקי עלמא חיות רעות הדורסים וטורפים וזוכין לאמונה שלימה שהיא מיכלא דמהימנותא ועל ידי זה נתגלה החסד כנ״ל וזהו בחינת מרור כדי לבטל דעות חכמי הטבע ואפיקורסות בחינת וימררו את חייהם בעבודה קשה בקושי שעיקר חכמותיהם להקשות קושיות על השם יתברך ועל הגמרא ועל צדיקי אמת וזהו וימררו את חייהם בחינת חיים שאינם נקראים חיים קצר ימים ושבע רוגז ועל כן איתא שמרור בגימטריא מות בחינת מיתה ועל כן צריך לשקעו בחרוסת בחינת ח׳י״ם ר׳ו׳ת להמשיך בחינת חיים שנמשכין מזקנה דקדשה בחינת זקן ונשוא פנים בחינת משיח בן דוד שהוא בחינת נשוא פנים זקנה דקדשה בחינת והמלך דוד זקן בא בימים שעל זה מרמז החרוסת שמבטל בחינת מיתה הינו הקושיות שמקשין האפיקורסין וחכמי הטבע ימח שמו ועל כן המצוה לאכול מרור כדי לזכות להנצל מהקושיות הנ״ל כי מרור הוא תחלתו רך ומתוק וסופו מר כי צריכין להסתכל על התכלית שהסוף יהיה מרה באחרונה וזהו בפרך בפה רך שמדבריו בלשונות רכים בחכמותיהם הרעות ולבסוף עוקרין ודורסין וטורפין רבים מאחינו בני ישראל ועל כן הלל סובר שצריכין לאכול מצה ומרור ביחד כי מצה היא בחינת אמונה מיכלא דמהמנותא והעקר על ידי מצה יכולין להנצל מהקשיות והמרירות של חכמי הטבע ועל ידי המצה זוכין להתגלות הרצון ועל ידי הרצון זוכין ליראה כי אז שייך יראה ועל זה מרמז המרור בחינת יראה דקדשה שעל ידו זוכין לעשות כלי לקבל בתוכו את החסד שזהו בחינת מה שמובא בספר המדות שכזית מרור מסוגל לפרנסה כי זוכין לקבל החסד בתוך הכלי שנעשה על ידי המרור שהוא בחינת יראה דקדשה שנתגלה על ידי הרצון דקדשה וזהו אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן הינו שעל ידי פסח זוכין לחסד שאזי אין צריכין לדאוג על הפרנסה כי נתקיים ועמדו זרים ורעו צאנכם כנ״ל ועל כן הפתיחה של ההגדה היא בהא לחמא [וכו׳] כל דכפין ייתי וייכול שזהו בחינת צדקה שעל ידי זה זוכין לכל הנ״ל וזהו כל דצריך ייתי ויכול ויפסח הינו מי שהוא נצרך לפרנסה העצה ייתי ויפסח שיזכה לפסח שהיא בחינת התגלות הרצון שעל ידי זה זוכין ליראה ועל ידי זה זוכין לקבל החסד כנ״ל

וזה ובמורא גדול זה גילוי שכינה שעל ידי זה זוכין להשפעת החסד בחינת משכן בחינת ושכנתי בתוך בני ישראל וזהו בחינת ההלל שקורין בליל פסח הינו שמגלין שהכל ברצונו כמו שכתוב מי כה׳ [אלקינו] המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם נדיבים וגם מגלין ההיפוך עצביהם כסף וזהב מעשי ידי אדם וזהו שנקראו עצבים בחינת קצר ימים ושבע רוגז כנ״ל וזהו פה להם ולא ידברו וכו׳ שמונה ששה דברים הינו פה להם ולא ידברו שאין להם בחינת צדקה שנקרא פה בחינת בפיך זו צדקה כי חסד לאומים חטאת עינים להם ולא יראו הינו שאין להם חכמה שזהו בחינת עינים בחינת ותפקחנה עיני שניהם ופירש רש״י על שם החכמה נאמר אזנים להם ולא ישמעו זה בחינת רצון שאין להם שאינם שומעים הקול

הקריאה שקורא ומגלה כי שמיעה תליא בלבא כמו שכתוב ונתת (לי) [לעבדך] לב שומע הינו שאין שומעין קול הקריאה שקורא היום טוב קודש שהיא בחינת לב כמובא בהתורה מישרא דסכינא וזה אף להם ולא יריחון הינו שיש בחינת אף שהיא בחינת רוגז ודינים ואין להם בחינת רצון בחינת לריח ניחח שפירש רש״י שאמרתי ונעשה רצוני וזה בחינת ידיהם ולא ימישון הינו שאין להם בחינת רפואה בחינת ותעל ארוכה למלאכה בידם כי עיקר הרפואה הוא על ידי ידים בחינת יהב ליה ידיה ואוקמיה כי מישוש הרופא הוא על הדפק שביד וזה רגליהם ולא יהלכו שאין להם בחינת יראה [שהיא בחינת רגל] שזוכין על ידי היראה לעשות כלי לקבל בתוכו את החסד שזהו בחינת גרון בחינת כבד את ה׳ מהונך מגרונך וזהו לא יהגו בגרונם שאינם זוכין להשפעת החסד לבחינת רוממות אל בגרונם שזוכין על ידי הרצון דקדשה וזה כי רוצה ה׳ בעמו על ידי זה יעלזו חסידים בכבוד בחינת ואתם כהני ה׳ תקראו בחינת חסידים וזהו בכבוד כבד את ה׳ מהונך וזה רוממות אל בגרונם כנ״ל וזהו בחינת ספירת העומר הינו לזכות ליראה בחינת יראת ה׳ תוסיף ימים הינו שבכל יום מימי חייו יהיה מוסיף קדושה וטהרה ודעת שזה בחינת זקנה דקדשה בחינת רצון וכל זה נעשה על ידי העומר שעורים שהוא מאכל בהמה כמובא בדברי רבותינו ז״ל שצריכין לעשות עצמו כבהמה לסלק כל החכמות אפילו מי שיודע חכמות כמו שכתוב ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך שאי אפשר לזכות לאמונה שלימה ולבטל האפיקורסות והחכמות רעות אלא כשמשים את עצמו כבהמה ועל כן על ידי שמקריבין העומר על ידי זה מעלין כל הדברים להשם יתברך בחינת והניף את העומר ועל כן העומר קרבן ראשית שהיא בחינת צדקה שעל ידי זה זוכין להפוך את הרוגז לרצון הינו שממאכל בהמה עושין גם כן קרבן שהיא בחינת צדקה שמגלה את הרצון ועל כן בכל הקרבנות נאמר לריח ניחח ופירש רש״י נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני ועל כן סופרין הימים כי כשזוכין להתגלות הרצון אזי מוציאין היניקה מזקני הדור שאינם הגונים וזוכין לזקנה דקדשה בחינת יראת ה׳ תוסיף ימים וזוכין לקבלת התורה שהיא בחינת בסיני נגלה להם כזקן ויושב בישיבה התגלות רצון העליון וזהו בחינת קריעת ים סוף כי ים סוף הוא בחינת התגברות מצח הנחש בחינת אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים כי החיות רעות הם בחינת נשאו נהרות קולם בחינת שאגו צורריך בקרב מועדך ומצח הנחש היא ים סוף וזהו מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום ה׳ הינו שעל ידי התגלות הרצון זוכין לבטל הקולות מים רבים אדירים משברי ים ועל ידי מה זוכין על ידי אמונה בחינת עדותיך נאמנו מאד וזהו לביתך נאוה קודש שעל ידי הבית המקדש זוכין לבחינת קודש בחינת מקרא קודש וזה ה׳ לאורך ימים בחינת זקנה דקדשה וזה בחינת ואת זעקתם שמעת על ים סוף הינו שהתגבר שם קול לקדושה ותתן אותות ומופתים בפרעה היפך שמו אותותם אותות וזה ואת רודפיהם השלכת במצולות כמו אבן במים עזים שעיקר הכנעתם היא על ידי שנתגלה רצון דקדשה בחינת אבן שלימה רצונו וזה בחינת צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה

לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו ואיתא במדרש ובגמרא ביום חתונתו זה מתן תורה וביום שמחת לבו זה בנין בית המקדש כי עיקר יציאת מצרים היה כדי לקבל את התורה כמו שכתוב בהוציאך את העם הזה תעבדון את האלקים על ההר הזה כדי לגלות מלכותו ורצונו הפשוט וזכו לקולות לקדושה בחינת וכל העם רואים את הקולות ועל כן זכו ליראת שלימה בשעת מתן תורה בחינת ולבעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו בחינת ויחרד כל העם אשר במחנה והכל זכו רק על ידי משה שהוא צדיק הדור בחינת זקן דקדשה שורש מצח הרצון בחינת משה ידבר והאלקים יעננו בקול בקולו של משה הינו שקרא וגילה רצון השם יתברך שזהו כלל כל התורה כי כל התורה וכל דיני התורה הם רצון השם יתברך שרצון השם יתברך שזה הדבר הוא אסור וזה הדבר מותר וכן כשר ופסול טמא וטהור הכל כפי שעלה ברצונו הטוב ועל כן אמר השם יתברך ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש בחינת ואתם כהני ה׳ תקראו כי על ידי מתן תורה זכו ליראה ועל ידי יראה זוכין שנעשה כלי לקבל בתוכו השפעת החסד שלא יצטרכו לעסוק בשום עסק רק ועמדו זרים ורעו צאנכם כנ״ל
וזה בחינת ואם מזבח אבנים תעשה לי כי עיקר התגלות הרצון היה על ידי הקרבנות בחינת עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי וזה מזבח אבנים בחינת רצון בחינת אבן שלימה רצונו בחינת ותטבע האבן במצחו שעל ידי המזבח זוכין להכניע מצח הנחש ימח שמו בחינת וזבחת עליו עולותיך וכו׳ ובכל מקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך בחינת השפעת החסד כנ״ל ועל כן אוכלין מאכלי חלב בשבועות בחינת דם נעכר ונעשה חלב שנתהפך הרוגז לרצון שזכו בשעת קבלת התורה ועל כן קורין רות בשבועות ששם מדבר מענין ערפה ורות שהם זה לעומת זה הינו ערפה היא בחינת מצח הנחש שממנה יצא גלית ומרות יצא בחינת מצח הרצון דוד המלך עליו השלום שהכניע החיות רעות וגם מצח הנחש בחינת ויקח חמשה חלוקי אבנים הינו שקישר את עצמו לשורש הרצון זה בחינת חמשה חלוקי אבנים בחינת חמשה חומשי תורה כי העיקר הרצון היא בהתורה כנ״ל אך התגלות הרצון היא על ידי תפלה שעל ידי תפלות ישראל רואין שהקדוש ברוך הוא משנה הטבע ועל כן רצה גלית לבטל התפלות שחרית וערבית בחינת השכם והערב כמו שכתבו רבותינו ז״ל ועל כן נקרא דוד נעים זמירות ישראל בחינת תפלות ישראל שזהו בחינת חמשה ספרי תהלים שהם כנגד חמשה חומשי תורה ועל ידי קדושת חג השבועות זוכין לתורה ותפלה שזהו בחינת נעשה ונשמע כמובא בדברי רבנו ז״ל בהתורה חותם בתוך חותם שזהו בחינת מתן תורה ובנין בית המקדש כי מתן תורה היא בחינת תורה ובנין בית המקדש הוא בחינת תפלה בחינת כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים ועל כן העיקר התגלות הרצון היה בבית המקדש בחינת עולותיהם וזבחיהם לרצון ועל כן העיקר הוא התפלה כי על ידה זוכין ליראה בחינת ה׳ שמעתי שמעך יראתי בחינת נשמע שהיא בחינת תפלה על ידי זה זוכין ליראה ועל ידי היראה זוכין לשמחה בחינת ישמח צדיק כי כשנתגלה היראה על ידי הרצון אזי שייך יראה ושייך שמחה כנ״ל וזה ה׳ פעלך

בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברוגז רחם תזכור הינו שיתגלה שהכל השגחת השם יתברך בחינת כל פעל ה׳ למענהו ועל ידי זה נתהפך הרוגז לרחמים בחינת רצון בחינת כי שמחתני ה׳ בפעלך שעל ידי זה זוכין לשמחה ועל כן נקראין נעשה ונשמע בחינת ושמחת עולם על ראשם וזה צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו זה מתן תורה בחינת נעשה וביום שמחת לבו זה בנין בית המקדש בחינת נשמע ששניהם הם בחינת שמחת עולם על ראשם שהם הכתרים שעתיד הקדוש ברוך הוא להחזירן לנו במהרה בימינו אמן

הלכות ציצית הלכה א׳

על פי התורה בחצוצרות וקול שופר וכו׳ [בליקוטי א׳] בסימן ה׳ עין שם כל התורה והכלל שצריך כל אדם לפנות את המוחין מחכמות חיצונות וממחשבות זרות מחמץ שלא יחמץ את חכמתו בחכמות חיצונות ובתאות כדי כשיוציא את הקול יפגע במוחו ויתעבד ממנו רעם אבל כשגלגלתא דמוחא אטום בטומאה כמו שכתוב ונטמתם בם אזי אין קולו נשמע וגם צריך לשמור יראתו שממנו תוצאת הקול וכו׳ וצריך לשתף הגבורות עם החסדים הינו האהבה עם היראה כי עיקר התגברות הגבורה הינו היראה היא על ידי האהבה ואף על פי כן צריך להקדים את היראה ועל ידי זה זוכה לבחינת רעמים ולפשט העקמימות שבלבו וזוכה לישרת לב ועל ידי זה זוכה לשמחה לשמוח בהמצות ויכול להבין על ידי השמחה בין קודם גזר דין לאחר גזר דין כמו שכתב אדמו״ר בהתורה הזאת עין שם היטב וזה בחינת ציצית כי ציצית הוא בחינת יראה בחינת תכלת בחינת צמצום כמובא שתכלת היא כורסימן דדינא וכו׳ ועל ידי מצות ציצית זוכין לידע בין קודם גזר דין לאחר גזר דין כי ציצית הוא בחינת אספקלריה המאירה בחינת שמחת המצוה מהמצוה עצמה וכמו שכתוב וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה׳ וזהו בחינת ציצית לשון הסתכלות וראיה שזוכין לשמוח בהמצוה בעצמה בחינת שכר מצוה מצוה בחינת אספקלריה המאירה כנ״ל וזהו בחינת לבן ותכלת שבציצית לבן זה בחינת אהבה וחסד בחינת מסטרא דימינא מוחא חוורא ככספא ותכלת היא בחינת יראה וכמו שכתוב בזהר הקדוש פקודא דא מצות ציצית כליל תכלת ולבן דינא ורחמי הינו בחינת מה שכתב אדמו״ר ז״ל שצריך לשתף הגבורות בחסדים וכו׳ וכן צריך לשתף אהבה ויראה ועל כן עכשיו עיקר הציצית היא לבן כי עיקר התגברות היראה היא על ידי אהבה כי אנו צריכין עכשיו לגלות החסדים דייקא כדי שעל ידי זה נתגבר על שונאנו

בחינת שב לימיני עד אשית אויביך הדום לרגליך כמו שכתב אדמו״ר ז״ל כי עכשיו אין היראה בשלימות כי כל זמן שיש לאדם איזו יראה משר ואדון או משום דבר שבעולם אין היראה בשלמות ועל כן צריך האדם להמשיך על עצמו בכל יום בחינת היראה הקדושה וזה זוכין על ידי ציצית כי הטלית הוא בחינת אור מקיף כמובא שהיא בחינת גבורה בחינת יראה הקדושה ששומר את האדם מכל מיני יראות רעות וכמו שאנו אומרים ועל ידי מצות ציצית תנצל נפשי ורוחי ונשמתי מן החיצונים והטלית יפרוש כנפיו עליהם ויצילם כנשר יעיר קנו וציצית לבן הוא בחינת חסדים שנתגלים בכנפי הטלית כמובא שעל ידי זה נעשה בחינת בגבורות ישע ימינו בחינת השתתפות החסדים בגבורות כנ״ל ועל ידי זה זוכין להוציא הקול בתפילתו בבחינת רעמים וזוכין לישרות לב ועל כן אומרים אחר עטיפת טלית מה יקר חסדך אלקים הינו שעיקר התגברות הגבורות הוא על ידי החסדים וזה מה יקר חסדך אלקים אלקים הוא בחינת גבורות ובני אדם בצל כנפיך יחסיון זה כנפי הטלית שעל ידי זה זוכין לבחינת שיתוף החסדים בגבורות האהבה עם היראה וזהו ירויון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם שזוכין לבחינת תענוג ושמחה כי על ידי שזוכין ליראה קדושה על ידי זה זוכין להוציא הקול בתפלתו והקול יפגע בגולגלתא בחינת הקול מעורר הכונה וזוכין לשמחה בהמצוה עצמה בחינת תענוג עולם הבא בעולם הזה שזהו פירוש ונחל עדניך בחינת גן עדן שזוכין להרגיש תענוג גן עדן בעולם הזה בחינת ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כמו שכתב אדמו״ר ז״ל וזהו כי עמך מקור חיים שזוכין לבחינת חיים כי על ידי שזוכין ליראה ואהבה זוכין לשוב ממות לחיים מחמץ למצה מסטרא דמותא וזה באורך נראה אור שזוכין לשמחה כי שמחה היא בחינת אור כמו שכתב אדמו״ר על פסוק אור צדיקים ישמח וזהו משוך חסדך ליודעך וצדקתך לישרי לב כי על ידי החסדים זוכין לישרת לב כנ״ל שזוכין לפשט העקמימות שבלב וזוכין לשמחה בהמצוה עצמה כנ״ל וכל זה זוכין על ידי מצות ציצית וזהו וישב יעקב בארץ מגורי אביו יעקב הוא בחינת אהבה וחסד כמובא בארץ מגורי אביו בחינת יראה בחינת פחד יצחק הינו ששיתף החסדים עם הגבורות וזהו בארץ כנען בחינת שיזכה לבחינת ימין שהוא ארץ ישראל על ידי החסדים בחינת שב לימיני אלה תולדות יעקב ופירש רש״י אלה פסל את הראשונים שהם אלופי עשו כי על ידי האהבה עיקר התגברות על השונאים והאויבים שהם אלופי עשו שכל היראות רעות באים מהם ועל ידי בחינת יעקב ויצחק מכניעים אותם בחינת אלה פסל את הראשונים כנ״ל וזהו בחינת חנוכה כי עיקר הנס של חנוכה היה על ידי שהכניעו את מלכות הרשעה שרצו להשכיח את התורה ורצו להגביר חכמות רעות בעולם וזהו בחינת וטמאו כל השמנים הינו שהכניסו חכמות רעות במח שמהם באים כל התאות והרהורים רעים בחינת ירד גבריאל ונעץ קנה בים ועליו נבנה כרך גדול של רומי שהיא איטליא של יון שעל ידי שנעץ קנה דסטרא אחרא בים החכמה מהשתלשלות הגבורות על ידי החכמות חיצונות שעל ידי זה נטמטם המח והלב ועליו נבנה כרך גדול שהם התאות והמדות רעות כמו שכתב אדמו״ר ז״ל ועיקר הכנעתו היה על ידי הכהנים בחינת וקמץ הכהן

בחינת חסד ואהבה שעל ידיהם עיקר התגברות היראה דקדשה ועל ידי
זה נכנעים האויבים והשונאים בחינת שב לימיני עד אשית אויביך הדום
לרגליך כמו שכתב אדמו״ר ז״ל ועל כן היה הנס בשמן שהיא בחינת הדעת
בחינת החכמה שזכו לפנות את המוחין מחכמות רעות והרהורים רעים
וזהו ופנו את היכלך בחינת המוחין כמו שכתוב ובהיכלו כולו אומר כבוד
כבוד זהו בחינת חכמה כמו שכתב אדומו״ר ז״ל כבוד חכמים ינחלו שפינו
את המוחין ועל ידי זה זכו להדליק הנרות של המנורה כי מנרתא דא
רישא שהיא בחינת המוחין בחינת שזכו לתפלה בבחינת רעמים שיפגע
הקול בגלגלתא שהיא בחינת המנורה וזהו והדליקו נרות בחצרות קדשך
שזכו להדליק הנרות שיאירו המוחין באור גדול עד שיפגע הקול בהמח
ויתעבד רעם כנ״ל וכל זה זכו על ידי הכהנים שהם הצדיקים שיש להם
יראה ואהבה שעל ידי זה זוכין לפנות המוחין מחכמות רעות וזוכין לשוב
מיראה רעה ליראה טובה מקול פגום לקול טוב שזה בחינת וקבעו שמונת
ימי חנוכה אלו להודות ולהלל בחינת קולות דקדשה שעל ידיהם זוכין
לישרת לב לשמח בהמצוה בעצמה וזהו בחינת נר חנוכה מוסיף והולך
הינו שעיקר נס של חנוכה היא לזכות לשמח בהמצוה בחינת שכר מצוה
מצוה שזה בחינת מוסיף והולך שיזכה בכלל להוסיף עוד מצות רבות וזהו
בחינת נר חנוכה שעיקר הנס היה בנרות בחינת נר מצוה שזוכין לשמח
במצוה בעצמה ועל כן בכל יום מוסיפין נרות שהם בחינת מצות כמו
שכתוב נר מצוה בחינת שכר מצוה מצוה כנ״ל
וזה שאנו מפטירין בחנוכה רני ושמחי בת ציון כי עיקר מצות הדלקת נר
חנוכה הוא לזכות לשמחה בחינת איהו בזקיפו ואנן בשיפולי שעל ידי
שאנו מדליקין נר חנוכה למטה מעשרה טפחים להורות שאנו משמחין
את עצמנו בשמחת הקדוש ברוך הוא וכפי שמחתו כן שמחתינו ועל כן
אנו מדליקין למטה מעשרה להורות על גודל השמחה שהאירה אפילו
למטה בשיפולי על ידי שמחת הקדוש ברוך הוא וזהו כי הנני בא ושכנתי
בתוכך שזה עיקר שמחתינו בו יתברך שהוא שוכן בתוכנו במקומנו בכל
אחד מישראל אפילו אם הוא כמות שהוא אף על פי כן הקדוש ברוך הוא
משרה שכינתו בתוך כל אחד מישראל וזה ראיתי מנורת זהב כולה וגולה
על ראשה בחינת מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון הינו שעל ידי
שזוכין לפנות את המוחין בחינת מנורת זהב כולה זהב זה בחינת יראה
שזוכין לבחינת יראה דקדשה שעל ידי זה הקול פוגע בעבי מטרא שהוא
גלגלתא דמוחא הינו על ידי מנורת זהב זוכין לבחינת וגולה על ראשה
שירד טיפין טיפין ממעיין החכמה וכמו שכתוב בזהר הקדוש ונוזלים מן
לבנון לבונא דמוחא כי יראות רעות נמשכין מהשתלשלות הגבורות שהם
בחינת סוספיתא דדהבא אבל יראה דקדשה נקראת מנורת זהב טהור
בחינת גבורה דקדשה שעל ידי זה זוכין שיומשך מעיין החכמה ויפגע
הקול במח בחינת הקול מעורר הכונה כנ״ל וזה לא בחיל ולא בכח כי אם
ברוחי אמר ה׳ צבאות מי אתה הר הגדול לפני זרובבל למישור הינו שכל
זה זוכין על ידי רוח ה׳ שהוא בחינת התפלה שהוא בחינת בדבר ה׳ שמים
נעשו וברוח פיו כל צבאם וכמו שכתב אדמו״ר במקום אחר שעיקר קיום
העולם על ידי התפלה שהוא בחינת רוח פיו של הקדוש ברוך הוא בחינת

דבר ה׳ וזה מי אתה הר הגדול לפני זרובבל למישור הינו שכל השונאים והאויבים יפלו ויתבטלו על ידי היראה והאהבה דקדשה בחינת שב לימיני עד אשית אויביך הדום לרגליך שזוכין על ידי התפלה שפוגע בעבי מטרא להכניע את כל השונאים והאויבים בגשמיות וברוחניות אמן נחזור לענייננו שעיקר בריאת העולם היה בשביל כל אחד מישראל ועל כן צריך כל אחד לומר בשבילי נברא העולם וצריך להתפלל עבור כל העולם וצריך לידע בין קודם גזר דין ובין לאחר גזר דין בכדי לידע האיך להתפלל וכל זה זוכין על ידי עשיות המצות בשמחה עד שאין רוצה בשכר עולם הבא עבורה רק ששמח בהמצוה בעצמה ועל ידי זה יכול להלביש את התפלה בסיפורים יחד וזה ויגש אליו יהודה אין ויגש אלא תפלה הינו כשאיש הישראלי רוצה להתפלל צריך לבקש מאת השם יתברך ויאמר אליו בי אדוני הינו שעיקר תלוי בי כי כל העולם לא נברא אלא בשבילי ועל כן אני צריך להתפלל עבור העולם ולתקן העולם ואפילו אם הוא חס ושלום אחר גזר דין אני מבקש מאתך ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני הינו שיוכל להלביש את התפלה שלא ישמעו את התפלה המקטריגים העומדים לשמאל רק השם יתברך בעצמו וזהו ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני שרק אדוני ישמע ויבטל כל הדינים מישראל ואל יחר אפך בעבדך כי כל העונשים הבאים על העולם הם נוגעים לכל אחד מישראל כי הוא צריך לתקן העולם ולהתפלל עליהם ולעיין בכל עת בתיקון העולם ולמלא חסרונם וזה כי כמוך כפרעה ופירש רש״י מה פרעה גוזר ואינו מקיים אף אתה גוזר ואינו מקיים וכמו שכתב אדומו״ר ז״ל על פסוק זה אף אתה השם יתברך גוזר וצדיק מבטל בחינת צדיק מושל יראת אלקים וכמו שדרשו רבותינו ז״ל הינו שעל ידי מאמר וסיפור דברים בלבד יכול כל אחד מישראל לבטל הדין אפילו לאחר גזר דין וכל זה על ידי היראה בחינת צדיק מושל יראת אלקים הינו אימתי השם יתברך גוזר וצדיק מבטל כשיש להצדיק יראת אלקים כי על ידי היראה זוכה להבין בין קודם גזר דין לאחר גזר דין ויכול להלביש את התפלה במאמר ובדברים בכדי שלא יבינו המלאכים ולא יקטרגו חס ושלום ואזי זוכה לבטל כל הגזירות רעות מישראל אמן ואמן

וזה שאנו מברכין להתעטף בציצית כי על ידי מצות ציצית זוכין לישרת לב כנ״ל שעל ידי זה זוכין לשמחה ועל ידי זה זוכין להלביש את התפלה ולעטפה בכדי שלא יבינו המלאכים העומדים לשמאל ולא יקטרגו כנ״ל וזה בחינת עטיפה שלא יכירו וזה שמצות ציצית הוא בכנף בחינת הלבשה וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל על פסוק ולא יכנף עוד מוריך הינו בחינת שזוכין על ידי הציצית להלביש את התפלה כי זוכין לידע בין קודם גזר דין לאחר גזר דין כנ״ל וזהו כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לעורו שמרמז על ציצית ותפילין במה ישכב בגלותא וכמובא בזהר הקדוש הינו כי בגלות היא בחינת לאחר גזר דין ועל כן העיקר להלביש את התפלה וזה זוכין על ידי כנפי הציצית בחינת כי היא כסותה לבדה וכנ״ל וזה שמבואר בפסוק גדילים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה דייקא כי על ידי הציצית הקדושים זוכין להלביש את התפלה ולכסות את התפלה מן החיצונים וזה שמובא בכתבי האר״י ז״ל שציצית וטלית הוא אור מקיף

שמסמא עיני הקליפות מלהסתכל בקדושה הינו כנ״ל שמכסין את התפלה בכדי שלא יקטרגו המלאכים העומדים לשמאל על התפלה חס ושלום על ידי שזוכין לשמחה על ידי היראה והאהבה כנ״ל

הלכה ב׳ מהלכות ציצית

על פי התורה ט׳ תיקונין עין שם היטב והכלל שמי שרוצה להמשיך ביאורי התורה צריך לשפוך שיחו ותפלתו לפני השם יתברך כדי לעורר לב העליון ועל ידי תפלתו נכמר לב העליון וזוכה לקבל דיבורים חמים כגחלי אש ועל ידי אלו הדיבורים זוכה לביאורי התורה וצריך לבקש מאת השם יתברך רחמים ותחנונים מתנת חנם ולא יתלה בשום זכות רק ישפוך שיחו כרש וכאביון לפני השם יתברך ועל ידי זה יזכה לביאורי התורה עיין שם היטב וזהו פירוש בהעלותך את הנרות ופירש רש״י שתהא שלהבת עולה מאליה הינו כשרוצה להמשיך דיבורים חמים כגחלי אש צריכין לקשר את עצמו עם נשמות ישראל כמובא בהתורה הנ״ל והנשמות נקראים נרות בחינת נר ה׳ נשמת אדם וזה שתהא שלהבת עולה מאליה הינו כשתקשר את עצמך עם נשמות ישראל אזי תזכה לקבל דיבורים חמים כגחלי אש עד שתהא שלהבת הלב עולה מאליה כי הצדיק הזקן דקדשה עם כלליות ישראל הם בחינת מעשה המנורה כי מנרתא דא רישא בחינת הצדיק האמת שממשיך תורה בחינת נר מצוה ותורה אור ועל כן צריכין להדליק במנורה שמן זית זך כתית למאור בחינת מרירות שצריכה לסבול הנשמה שהוא בחינת מרור שסובלת מרירות בשביל התורה כי כך דרכה של תורה וכנ״ל בהתורה הנ״ל שזהו בחינת יהיו מזונותי מרורין כזית וזהו להעלות נר תמיד שעל ידי המרירות זוכין לביאורי התורה שהוא בחינת נר לרגלי דבריך ועל ידי התורה זוכין לארץ ישראל שזהו בחינת תמיד כמו שכתוב תמיד עיני ה׳אלקיך בה ונרות המנורה הם בחינת נשמות ישראל וכשמקשר את עצמו עם נשמות ישראל אזי מוסיף אור וקדושה יתירה וזהו אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות הינו שנשמות ישראל יוסיפו אור קדושה ועל ידי זה ימשוך תורה להחכם דקדשה שהוא בחינת מנורה הטהורה ועל כן קראו החבריא לרבי שמעון בוצינא קדישא שהוא בחינת מנורה כנ״ל וזהו פירוש המדרש בהרבה מקומות מצינו שהזהיר הקדוש ברוך הוא על המנורה וחושב שם פסוקים ואחר כך מביא אף כאן בהעלותך את הנרות זה שאמר הכתוב ה׳ חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר הינו שעיקר מעשה המנורה היא כדי להמשיך ביאורי התורה כנ״ל וזה אל מול פני המנורה זהו נר מערבי זהו בחינת הצדיק הזקן דקדשה שבוער ודולק תמיד להשם יתברך וכל דבריו כגחלי אש ונקרא נר מערבי

שהיא עדות שהשכינה שורה בישראל כמובא בגמרא שבת פ״ב שהצדיקים הם בחינת עדות לישראל שהשכינה שורה וזה שממנה היה מתחיל ובה היה מסיים הינו מן הצדיק האמת הם כל התחלות שבוער ודולק תמיד להשם יתברך ומעורר לב כל ישראל שיבעירו וידליקו ויאירו בתוספת אור וקדושה תמיד שזהו בחינת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות כי הכהן הוא בחינת זקן דקדשה בחינת כשמן הטוב היורד על הזקן זקן אהרן בחינת ט׳ תיקונים דאתמסרן לדיקנא כי עיקר ביאור התורה על ידו הוא על ידי בחינת כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו והצדיק האמת נקרא כהן וכל ישראל מקבלין ביאורי התורה ממנו כי הוא נקרא גבור ותקיף שזכה לבוא לארץ ישראל ולשבר כל המניעות ולהכניע כל מוציאי דבת הארץ רעה והכל בגודל קדושתו וברוב תורתו שהמשיך בעולם בחינת אדני יתן אומר המבשרות צבא רב כנ״ל וזה נאום ה׳ לאדוני שב לימיני בחינת ארץ ישראל שהיא בחינת ימין עד אשית אויבך הדום לרגליך בחינת להכניע השונאים וזה מטה עוזך ישלח ה׳ מציון בחינת קח את המטה עוז כמובא בהתורה הנ״ל רדה בקרב אויבך כנ״ל עמך נדבות ביום חילך בחינת התקשרות עם נשמותיהם כמו שפירש רש״י כשיתאסף לרדוף וכו׳ בהררי קודש שעל ידי זה נתוסף קדושה יתירה מרחם משחר לך טל ילדתך בחינת דיבורי חן ותחנונים ועל ידי זה נכמר לב העליון כי הלב נכמר ברחמים ועל ידי זה נשפע דיבורי אש ועל ידי הדיבורי אש זוכין לביאורי התורה שזהו בחינת טל בחינת תזל כטל אמרתי שנמשלו דברי תורה כטל וזה נשבע ה׳ ולא ינחם אתה כהן לעולם בחינת כהן זקן דקדשה שזוכה לביאורי התורה על ידי דיבורי אש שנמשך מלב העליון וזה על דברתי מלכי צדק זהו בחינת דיבורי אש הנמשכין מלב העליון שהוא בחינת מלכי צדק מלך שלם בחינת ירושלים שהיא בחינת לב בחינת דברו על לב ירושלים וזה ה׳ על ימינך מחץ ביום אפו מלכים ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה בחינת הכנעת הקליפות והרשעים המונעות מהקדושה ומארץ ישראל וכל זה נעשה על ידי כוחות הרוחנים שנעשה מביאורי התורה וזה מנחל בדרך ישתה זה בחינת הנהר המובא בהמעשה הנורא שסיפר אדמו״ר ששתו מהנהר ונעשה בריות שהם כוחות הרוחניים בחינת בריאת המלאכים לענוש את הרשעים בחרבא וקטלא וזה ידין בגוים בחינת לקבל כח מאדום לענוש אותם וזה על כן ירים ראש בחינת מרישא האי לרישא אחרא הינו שהזקן דקדשה על ידי ביאורי תורתו הוא מוציא אותם מרשות הסטרא אחרא ומכנים אותם תחת רשות הקדושה וזה על כן ירים ראש כי באילין אשתכח גבור ותקיף כנ״ל

וזה פירוש למה נסמכה פרשת מרים למרגלים שראו שנענשה מרים על שדברה לשון הרע והם לא לקחו מוסר כי עיקר התכלית שבשביל זה נברא איש הישראלי לדבק את עצמו בהשם יתברך עד שיזכה לדיבורי אש לדבק את עצמו בלב העליון בחינת שימני כחותם על לבך בחינת כי עזה כמות אהבה רשפיה רשפי אש שלהבת יה ועיקר התקרבות ישראל לאביהם שבשמים על ידי הצדיק האמת שהוא מבעיר ומדליק לב ישראל ומקשר את עצמו עמהם וזוכה לביאורי התורה שהיא עיקר התכלית כי

אפילו הנשמה שסובלת מרירות על שיעבוד התורה אין לה שלימות כי אם על ידי הצדיק האמת הזקן דקדשה כי הנשמה אפשר שתצטנן דיבורה אבל הצדיק האמת הוא בחינת אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה בחינת לא יכבה בלילה נרה בחינת נר מערבי הנ״ל ובשביל זה מרים שפגמה בכבוד משה על ידי זה נצטרעה בחינת סגירו דנהורא עילאה בחינת הסתלקות בחינת מת וזה שבקש אהרן אל נא תהי כמת וכל זה היה על ידי שפגמה בכבוד משה שהוא הצדיק האמת הזקן דקדשה שממשיך ביאורי וחידושי התורה כי הצדיק האמת אינו צריך עוד לסבול מרירות על שיעבוד התורה כי הוא זוכה על ידי מעשיו הטובים שהיא בחינת מטה עוזך ישלח ה׳ מציון בחינת מצות ומעשים טובים כנ״ל וזה בחינת פגם המרגלים שהוציאו דבת הארץ רעה כי הם לא קרבו את עצמם להצדיק האמת למשה רבנו עליו השלום ולא האמינו שדייקא על ידי ארץ ישראל יכולין לעלות מדרגא לדרגא כי אז נקרא גבור ואיש מלחמה כשזוכה על ידי מעשים טובים לזכות לדיבורי אש ולביאורי התורה ועל ידי זה שלא האמינו במשה וסברו שעיקר הוא דייקא על ידי הנשמה שסובלת מרירות דייקא על ידו יכולין להמשיך ביאורי התורה וכשהנשמה נסתלקת אזי אין יכולת עוד להמשיך עוד ביאורי התורה ולבוא לארץ ישראל

וזה באנו אל הארץ וגם זבת חלב ודבש וזה פריה ובשביל זה לא רצו לעלות לארץ ישראל כי ראו ששם אין צריכין לסבול מרירות כי היא זבת חלב ודבש ועל כן אמרו נתנה ראש ונשובה מצרימה לסבול מרירות ושיעבוד כדי שעל ידי זה יהיו יכולין להמשיך ביאורי התורה אבל האמת אינו כן כי העיקר הוא הצדיק האמת שהוא משה רבינו עליו השלום שבכוחו הגדול יכולין להמשיך ביאורי התורה מלב העליון בלי שום מרירות ולבוא דייקא לארץ ישראל וזה ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה בחינת טובה הארץ מאד מאד כי כל מה דאיטמר ולא אתגליא אשתכח כי על ידי גודל קדושתן היו יכולים להמשיך ביאורי התורה מלב העליון ועל ידי כוחות הרוחניים נבראו המלאכים שהיו מקבלין כח מאדום לענוש את הרשעים בחרבא וקטלא ולבוא לארץ ישראל כי שם עיקר הקדושה וזה בחינת ויקח קרח כי קרח חלק על הכהונה בחינת זקן דקדשה ולא רצה לקשר את עצמו להצדיק הדור האמיתי ועל כן אמר ולמה תתנשאו על קהל ה׳ שחשד למשה ולאהרן בגדלות כי להמשיך ביאורי התורה צריך להתעורר מטה עוז של הצדיק האמת להכניע הרע שבעדה אבל הם לא השתמשו במטה עוזם חס ושלום בשביל גדלות רק כדי להכניע הרע כנ״ל ועל כן פגמו מאד וזה וישמע משה ויפול על פניו כמבואר בהתורה הנ״ל הינו שלא היה יכול להמשיך ביאורי התורה שזהו בחינת פנים כנ״ל ועל כן אמר הקדוש ברוך הוא הרמו מתוך העדה הרעה כי לא הכניעו את הרע שבהם ועל כן פגם שלא האמין במצות ציצית כי עיקר מצות ציצית היא בחינת ט׳ תיקונין דאתמסרו לדיקנא הנ״ל ועל כן בציצית ארבעה פתילים וחמשה קשרים לרמז על הט׳ תיקונין הנ״ל וזה אותיות כללית ט׳ תיקונין יקירין אתמסרו לדיקנא שזוכה כל אחד מישראל על ידי מצות ציצית להמשיך ביאורי התורה

בחינת וזכרתם את כל מצות ה׳ ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם להכניע את הרע שיש בכל אחד כי כל הבחינות צריכין כל אחד מישראל לעשות בפרטיות אצל עצמו ואחר כך כשזוכה יכול להמשיך ביאורי התורה כל כך עד שיכול להכניע את הרע של אחרים שזוכה לזקנה דקדשה בחינת הלא הם יורוך יוצאי מלבם מילין הינו הזקנים דקדשה שזוכין לקבל דיבורים מלב העליון אבל מתחילה צריך כל אחד לעשות זאת בפרטיות לקשר כל רמ״ח איבריו וכל שס״ה גידיו להשם יתברך ולעורר מטה עוזו שיש לכל אחד מן המצות והנקודות טובות שיש בכל אחד ולהכניע על ידי זה את הרע שלו ולשפוך שיחו ותפלתו לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים עד שיעורר את לב העליון ויקבל דיבורי אש וימשיך ביאורי וחידושי תורה

וזה בחינת ציצית בחינת להתעטף בציצית שעל ידי שלובש ומתעטף בציצית על ידי זה מקשר את כל רמ״ח איבריו ושס״ה גידיו להשם יתברך ועל כן מברכין להתעטף בחינת תפלה לעני כי יעטוף ולפני ה׳ ישפוך שיחו בחינת רחמים ותחנונים כנ״ל ועל ידי זה זוכה לחילוקא דרבנן שזהו בחינת חידושי וביאורי התורה כנ״ל ועל כן נקראין ציצית בחינת ויקחני בציצית ראשי בחינת שערות הדיקנא קדישא שהיא בחינת רחמים גדולים שנמשך על ידי כל אחד מישראל על ידי לבישת הטלית עם ציצית מט׳ תיקונין הנ״ל ועל כן עיקר מצות ציצית על ידי חוט של תכלת שהיא בחינת עתיק בחינת כסא הכבוד בחינת חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתיב לבושיה כתלג חיור ושער ראשה כעמר נקי בחינת טלית לבן עם ד׳ ציצית כנ״ל ועל ידי זה זוכין לבריאת המלאכים בחינת עושה מלאכיו רוחות שהוא ר״ת עמר כמובא בדברי רבותינו ז״ל בלקוטי תנינא סימן ה׳ על פסוק זה ועל כן יש בציצית ל״ב חוטין כנגד לב העליון הנ״ל ועל ידי זה זוכין לבחינת ארץ ישראל כנ״ל ועל כן אחר חטא המרגלים נצטוו על מצות ציצית כדי לתקן הפגמים על ידי מצות ציצית אבל העיקר על ידי חוט של תכלת הינו בחינת הצדיק האמת שהוא זוכה לבחינת עתיק בחינת ועל הכסא דמות כמראה אדם למעלה שהוא בחינת נפש החכם כמובא בדברי רבנו ז״ל סימן י״ג כי הצדיק הוא בחינת חוט של תכלת בחינת בחד חוטא תליין בחינת וסביביו נשערה מאד ועיקר הט׳ תיקונין הנ״ל בכלליות הוא על ידי הצדיק הנ״ל כי אצל כל אחד מישראל נעשה זאת בפרטיות והכל בכוחו של הצדיק האמת ועל כן אפילו טלית שכולו תכלת חייב בציצית בחינת בחד חוטא תליין בחינת הצדיק היחיד בדורו ועל כן אמר קרח כי כל העדה כולם קדושים הינו שאין צריכין להכניע עוד רעתן ולא רצו להתקרב את עצמם להצדיק האמת שהוא משה רבינו ז״ל ועל כן שאל טלית שכולה תכלת חייב בציצית או לאו אבל היו צריכין להתקשר להצדיק האמת כי ברבים יש רעים וטובים וצריך להכניע הרע שברעים ועל כן נשרפו הינו על ידי בריאת המלאכים בחינת משרתיו אש לוהט בחינת להבה תלהט רשעים הינו שעל ידי ביאורי התורה שהמשיך הצדיק שהוא בחינת משה על ידי זה נבראו המלאכים והן מכניעים את הרשעים שאינם רוצים להתקרב אל הקדושה ומונעים גם אחרים מלהתקרב אליהם וזהו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח

בחינת מטה עוזו להכניע הרע שברעים וזה השב את מטה אהרן וכו׳ ותהי אות לבני מרי וכתב בעל הטורים ז״ל מכאן למד משה שאמר להם שמעו נא המורים כי על ידי החכם האמת שממשיך ביאורי התורה וחידושי התורה הקדושה על ידי זה זוכה כל אחד ממפרשי התורה להשיג חידושי וביאורי התורה שזהו בחינת אות לבני מרי שמקבלין מהנשמה הנקראת מרים כי מה דאטמר ולא אתגליא אשתכח על ידי הזקן דקדשה וזה ותכל תלונותם מעלי בחינת להשקיט המחלוקת שיש על הצדיק האמת על ידי הסתלקות הנשמה הנקראת מרים ועל ידי זקן דקדשה כנ״ל על ידי זה נעשין שלום בעולם וזוכין להמשיך חידושי התורה ולבוא לארץ ישראל במהרה בימינו

וזה בחינת שבת כי שבת היא בחינת לב שמשם מקבלין דיבורי אש כי שבת הוא נקודה פנימית שכל ששת ימי המעשה מקבלין כל השפעות מיום השבת וזה בחינת ל״ב אלקים של מעשה בראשית שכולם היו בשביל שבת בחינת תכלית שמים וארץ כי עיקר התכלית הוא שבת בחינת הרחמן הוא ינחילנו ליום שכולו שבת ועל כן מיום השבת מקבלין דיבורי אש ועל כן תיכף במוצאי שבת מברכין בורא מאורי אש מחמת שאחר שבת קודש צריכין למאורי אש לקבל דיבורי אש ועל כן שבת במרה נצטוו בחינת נשמה הסובלת מרירות הנ״ל כי בשבת צריך כל אחד מישראל לקשר את עצמו עם כל אחד מישראל בחינת אתה ובנך ובתך ועבדך וכו׳ שיהיה נייחא לכל אחד ועל כן יש בשבת נשמה יתירה הינו שכולם מקבלין מהנשמה הנ״ל ועל כן עיקר התגלות החידושי תורה של כל הצדיקים הוא בשבת גם עיקר נתינתה היה בשבת כי שבת הוא בחינת הזקן דקדשה שממשיך ביאורי התורה ועל כן עולה במספר קטן ט׳ בחינת ט׳ תיקונין דאתמסרו לדיקנא וזה בחינת הכנה בחינת והכינו את אשר יביאו הינו שעיקר השבת הוא על ידי הכנה מימי החול הינו לפי קדושת ימי החול בחינת מה שהצדיק האמת צריך לקשר את עצמו עם נשמות ישראל שהם בחינת ימי החול לפי ערך קדושת הצדיק האמת ועל ידי זה ניתוסף קדושה יתירה למעלה בחינת ואתה קדוש יושב תהלות ישראל וזה שנקרא שבת מקרא קודש וזה בחינת שלהובא דאשא שיורדת בערב שבת להכניע הקליפות בחינת הדיבורי אש שממשיך הצדיק האמת שעל ידי זה נבראין כוחות הרוחניים להכניע את הרשעים בחרבא ובקטלא בחינת משרתיו אש לוהט כנ״ל ועל כן אומרים בהכנסת שבת אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו ועל כן אומרים לכו נרננה לה׳ הינו שמקשרים את עצמם עם כל אחד מישראל כדי שיתוסף קדושה יתירה למעלה בחינת בואו נשתחוה ונכרעה וזה אל תקשו לבבכם כמריבה בחינת המה מי מריבה כנ״ל בחינת אשר נשבעתי באפי אם יבואון אל מנוחתי בחינת פגם הנ״ל שעל ידי זה אין יכולין לבא לארץ ישראל אבל על ידי קדושת שבת זוכין שמקשרין כולם ביחד להשם יתברך וזוכין לחידושי תורה וזוכין לבא לארץ ישראל וזהו עם תועי לבב הם בחינת שלא זכו לקבל דיבורים מלב העליון וזה בחינת חורבן ירושלים כי את זה לעומת זה יש בקליפה בחינת מלך זקן וכסיל שממשיך אש דקליפה אש התאוות וכעס ודינין בחינת ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה בחינת פירוד שעושה פירוד וכעס

ומחלוקת בישראל עד שגורם לשרוף את ההיכל הקודש בחינת הקדושה פנימיות שיש בכל אחד מישראל וגם יש בקליפה בחינת מרירות בחינת השבעני במרורים הרוני לענה שמשבעת את האדם במרירות גדול ושיעבוד אבל לא בשביל התורה רק בשביל עסקי עולם הזה וגם אינו משיג אפילו את העולם הזה כי כל ימיו הוא במרירות ושיעבוד וצרות וכעס ומכאובות וזה בחינת איכה ישבה בדד בחינת פירוד העיר רבתי עם בחינת התקשרות כנ״ל וזה בחינת בכה תבכה בלילה שתי בכיות אחת של מרגלים הינו שעל ידי חטא המרגלים גרמו לבכיה של החורבן שהמשיכו אש דסטרא אחרא בחינת ויצת אש בציון הינו שעל ידי התגברות הסטרא אחרא על ידי זה גרמו פגם אפילו בהמצות ומעשים טובים של כל אחד מישראל שהם בחינת ציון בחינת מטה עוזך ישלח ה׳ מציון כנ״ל וזה בחינת לבי לבי על חלליהם בחינת לב הנ״ל מעי מעי על חלליהם בחינת התורה הקדושה שממשיך הצדיק האמת בחינת ותורתך בתוך מעי כנ״ל אבל עיקר הנחמה הוא על ידי הצדיק שהוא בחינת אש אוכלה אש בחינת כי אתה ה׳ באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה בחינת ואני אהיה לה חומת אש סביב בחינת הצדיק האמת שנקרא חומת אש בחינת אני חומה וזה סביב בחינת וסביביו נשערה מאד שעל ידו עיקר הנחמה שבכוחו יכולין לשרוף כל האשיות דקליפה ואדרבה זוכין לעשות מהרע של כל אחד כסא לקדושה וזוכין להכניע את הרע של כל אחד ואחד ולהכניס אותם תחת רשות הקדושה

וזה ואתחנן אל ה׳ בעת ההיא מתנת חנם כמו שפירש רש״י אף על פי שיש להם לצדיקים לתלות במעשיהם הטובים אין מבקשין אלא מתנת חנם ועל כן אעברה נא וכו׳ וראה את הארץ הטובה שעל ידי תחנונים זוכין לבא לארץ ישראל כנ״ל ודרך הזה גילה אברהם אבינו עליו השלום עם אבות העולם כי אברהם אבינו עליו השלום היה הראשון להשגת ארץ ישראל כמו שכתבו רבותינו ז״ל תקיל בתקילתא עד דאתגליא ליה ועל כן ניצול מאור כשדים כי זכה לאש דקדשה בחינת אש אוכלה אש ועל כן היה הראשון לחפור בארות בחינת שהמשיך ביאורי התורה כמו שכתוב דמשק אליעזר כמו שפירש רש״י דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים בחינת המשכת התורה כנ״ל וזה בחינת ואברהם זקן בא בימים שזכה לבחינת זקן דקדשה בט׳ תיקונין הנ״ל ועל כן הם שלשה אבות וכל אחד כלול מתלת כנגד הט׳ תיקונין הנ״ל וזה אין קורין אבות אלא לשלשה שכל אחד המשיך שלשה תיקונין והיה כלול מכל הט׳ הנ״ל כי שלשה תיקונין הראשונות הם קח את המטה בחינת מטה עוז וממשלת הצדיק זה בחינת ויקח אברהם את שרה אשתו בחינת ששרה על כל העולם תיקון ב׳ הוא ויקהל את העדה להכניע רעתם זה בחינת ואת לוט בן אחיו כדי להכניע רעתם כי ברבים יש רעים וטובים וצריך להכניע הרע שברעים ועל ידי זה מוציא אותם מרשות הסטרא אחרא ומכניסם ברשות הקדושה וזה ואת הנפש אשר עשו בחרן דשעבידו לאורייתא והוציאו מרשות הסטרא אחרא שהוא בחינת חרון אף וזהו וירק את חניכיו בחינת אוריקן בפרשת שופטים בחינת תשובה תיקון ג׳ ודברתם אל הסלע לעיניהם בתחנונים בחינת הנה נא הואלתי לדבר וכו׳ ואנכי עפר ואפר הנאמר

באברהם שהיה מקטין את עצמו ולא תלה בזכות עצמו ועל כן נקרא אברהם צור בחינת הביטו אל צור חוצבתם בחינת צור לבי שזכה להמשיך דיבורים מלב העליון ומזה הלב נכתבים כל הביאורי התורה וזהו ואל מקבת בור נקרתם בחינת שהמשיך ביאורי התורה הנ״ל וזהו לך לך מארצך וכו׳ אל הארץ אשר אראך כי קודם שבא אל ארץ ישראל אל יתהלל חוגר כמפתח אבל כשבא לארץ ישראל אזי נקרא גבור ואיש מלחמה וזה כאן אי אתה זוכה לבנים כי עיקר התיקון הוא על ידי יצחק בחינת כי ביצחק יקרא לך זרע על ידי שימשיך חידושי תורה ליצחק בנו ויקשר את עצמו עם יצחק וימשיך תורה כי אף על פי שהמשיך וגילה תורה לאליעזר וגייר גרים רבים כנ״ל אף על פי כן העיקר הוא יצחק אבל כל זה היה בלא התקשרות עם נשמות ישראל בחינת אין ארור מדבק בברוך וזהו שאמר אדני ה׳ מה תתן לי ואנכי הולך ערירי בחינת תפלת יחיד ועל כן לא האמין עדיין בארץ ישראל בחינת במה אדע כי אירשנה וזה שאמר לו השם יתברך לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך בחינת התורה שנקרא מעיך בחינת ותורתך [בתוך] מעי כמובא בהתורה הנ״ל הינו שהבטיח לו השם יתברך שיזכה לבן קדוש כזה שיוכל להתקשר את עצמו עמו ועל ידי זה יתוסף קדושה יתירה למעלה וימשיך ביאורי התורה מבחינת תליסר תיקוני דיקנא בחינת ותלד שרה אשת אדוני בן לאדוני אחרי זקנתה בחינת התורה שהמשיך הצדיק האמת על ידי מטה עוזו שזהו בחינת שרה אשת אברהם אחרי זקנתה אחר שזכה לבחינת זקנה דקדשה בחינת והדרת פני זקן בחינת תליסר תיקוני דיקנא כנ״ל וזה ויתן לו את כל אשר לו הינו שכל התורה שהמשיך אברהם גילה הכל ליצחק בנו וזה בחינת עקדת יצחק בחינת התקשרות עם נשמות ישראל בחינת תיקון ד׳ בחינת לעיניהם שיקשר עמהם ועל כן זכה להמשיך דיבורי אש שהיא תיקון ה׳ בחינת הנה האש והעצים כמובא שזהו בחינת נשמות ישראל שעל ידי התקשרותו עם נשמות ישראל זכה להמשיך דיבורי אש שנכמר לב העליון בחינת כמו שכבש אברהם אבינו עליו השלום את רחמיו כן יכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ויגולו רחמיך על מדותיך בחינת שנפתח לב העליון וזכה להמשיך תורה הנמשכת מתליסר תיקוני דיקנא שזהו בחינת שלשה עשר מדות שזהו הוא ויגולו רחמיך על מדותיך בחינת שלשה עשר מדות כנ״ל שהוא תיקון ו׳ ועל כן חפר כל הבארות שחפר אברהם אבינו עליו השלום בחינת ביאורי התורה כנ״ל ויעקב זכה לכל התיקון בשלימות ועל כן כתוב ביעקב ויפגעו בו מלאכי אלקים בחינת בריאת המלאכים תיקון הז׳ וגם תיקון הח׳ בחינת לקבל כח מאדום בחינת וישלח יעקב מלאכים אל עשו וכו׳ שדה אדום וכו׳ וזכה אחר כך לבוא לארץ ישראל שהוא תיקון הט׳ ואזי נקרא איש מלחמה כי באילין אשתכח גבור ותקיף וזהו בחינת הבכורה שלקח מעשו כי הבכורה היא בחינת כח בחינת כוחי וראשית אוני וזה גם כן הבכורה בחינת לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלקים לאברהם בחינת ארץ ישראל שזכה על ידי שקיבל את הבכורה שהיא בחינת שקיבל כח מאדום לענוש את הרשעים בחרבא ועל ידי זה זוכין לבוא לארץ ישראל אמן וזה בחינת ברכת התורה שצריך כל אחד מישראל לעסוק בדברי תורה

ולהמשיך ביאורי וחידושי תורה בכל יום וזה שמברכין לעסוק בדברי תורה שמחויב כל אחד לעסוק בדברי תורה ולעיין ולחדש בתורה בכל יום ועל כן אחר ברכת התורה אומרים תיכף ברכת המחזיר נשמות לפגרים מתים בחינת כל מה דאטמר ולא אתגליא אשתכח שעל ידי שכל אחד מישראל עוסק בדברי תורה על ידי זה זוכין להחזיר הנשמה שמתה בחינת נשמה שסובלת מרירות שנתצננה (שנצטננה) בחינת מיתה בחינת ותמת שם מרים ולא היה מים לעדה אבל על ידי חידושי תורה שזוכה כל אחד על ידי זה מחיה את הנשמה הנ״ל וזה בחינת אלול וראש השנה ויום הכפורים וסוכות כי באלול מתחילין הימי רצון שגילה משה רבינו עליו השלום הדרך לתשובה כדי להמשיך ולקבל את התורה מחדש בחינת פסל לך שני לוחות אבנים בחינת ודברתם אל הסלע ועל כן כל ישראל מרבים בתחנונים בחינת דיבורים חמים כגחלי אש וכל אחד מישראל מכניע את עצמו לפני השם יתברך ומבטל הרע שלו
ועל כן אז מתקנים החטא של אדם הראשון כי עיקר חטאו היה בחינת פגם הברית ועל כן נתגרש מגן עדן שהיא בחינת ארץ ישראל כי ארץ ישראל הוא בחינת גן עדן נגד חוץ לארץ ועל כן לא זכה לקבל כח מאדום כי אדום הוא ממונה על החרב וכשהאדם זוכה אזי אדרבה הוא מקבל כח מ(ה)חרב לענוש את הרשעים בחרבא וקטלא בחינת ואשר חרב גאותך ויכחשו אויביו לך ועל כן נקראת להט החרב המתהפכת מרחמי לדינא אבל על ידי חטא אדם הראשון נתן כח במוציאי דבת הארץ שהיא בחינת נחש הקדמוני שהוא כלל כל המונעים מן הקדושה מוציאי דבה ועל כן כתיב וישכן מקדם לגן עדן את להט החרב המתהפכת וזה בחינת להט בחינת אש דקליפה ועיקר התיקון הוא בראש השנה שאז בכל שנה מתעוררים כל ישראל בתשובה ומתקנים חטא הנ״ל ועל כן תוקעים בראש השנה כי על ידי כוחות הרוחניים של השופר נבראים מלאכים לענוש את הרשעים שהם הקליפות המונעין את האדם מהקדושה ועל כן תוקעים תשר״ת כי תקיעה היא בחינת ממשלה בחינת ותקעתיו יתד במקום נאמן כמובא בדברי רבינו ז״ל בכמה מקומות הינו שנתעורר המטה עוז של כל ישראל מהמצות ומעשים טובים של כל ישראל שעושין בראש השנה כמובא בתיקוני זהר ועשה לי מטעמים מפיקודין דעשה שברים זה בחינת שכל אחד שובר לבו לפני השם יתברך בבכי ובתחנונים זה בחינת שברים תרועה זה בחינת התחברות שכל ישראל נתחברין יחד ונתקבצין יחד בלב אחד לעובדו שכם אחד זהו היא העיקר שיתקשרו יחד כל ישראל כמו שמתפללין ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם כי זה עיקר שיהיה שלום בין ישראל ויתקשרו את עצמם יחד כמו שאמרו רבותינו ז״ל על פסוק חבור עצבים אפרים הנח לו אבל חס ושלום חלק לבם עתה יאשמו כמו שדרשו רבותינו ז״ל וזה שנקרא ראש השנה יום תרועה שעיקר הוא התרועה וחיבור בחינת והקהל את העדה ודברתם אל הסלע לעיניהם שיתקשר עמהם וזה אשרי העם יודעי תרועה דייקא וזה ה׳ באור פניך יהלכון הינו שעל ידי זה זוכין לבחינת פני ה׳ בחינת שפכי כמים לבך נוכח פני ה׳ בחינת ביאורי ודרושי התורה כמובא בהתורה הנ״ל וזה היא תקיעה פעם ב׳ הינו שעל ידי כל הנ״ל זוכין

לביאורי התורה ועל ידי זה נבראו המלאכים לענוש את כל המונעין מן הקדושה וזוכין לבא לארץ ישראל שהיא בחינת מקום נאמן באמת בחינת ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ כנען וכו׳ והכלל בכל שנה מתקנים זאת ולוקחים החרב הנ״ל בחינת רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם על ידי מעשים טובים ותפלות ישראל שעושין מימי אלול עד שמחת תורה ועל ידי זה ממשיכין הכח על כל השנה לענוש את כל המונעים מהקדושה ועל כן מובא בתיקוני זוהר מאן נצח קרבא מאן דמאני קרבא בידו כי בסוכות מקבלין כל ישראל את החרב ונתהפך לקדושה הלהט החרב המתהפכת ונתהפך מדינא לרחמי ועל כן נוטלין לולב ומיניו שהם בחינת החרב הנ״ל שמענישין על ידי זה את כל הרשעים מוציאי דבת הארץ שהיא כלל כל הקדושה ועל כן מביאין ע׳ פרים בסוכות כי צריכין להתפלל עליהם מחמת שמקבלים כח מהם לענוש את הרשעים בחרבא וקטלא ועל כן מביאים עליהם קרבנות וכל זה הוא לרעתם כי בכל יום פוחת והולך עד שביום השמיני מקריבין ישראל פר אחד בשביל ישראל בחינת וישכון ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש הינו שזוכין לבא לארץ ישראל הינו שזוכין לכלות כל הרשעים ומונעים וזוכין לכל הקדושות ולהמשיך הקדושה על כל השנה בלי שום מונע ומעכב כלל ועל כן קורין בשמחת תורה אשריך ישראל מי כמוך וכו׳ ואשר חרב גאותיך בחינת שמקבלין החרב ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרוך שמכניעין הסטרא אחרא והקליפות ואין להם שום תקומה וכח לבטל מהקדושה כי כשזוכין לבא לארץ ישראל בחינת וישכון ישראל בטח כנ״ל שזהו בחינת ארץ ישראל אזי נקראין גבור ואיש מלחמה בחינת בהדין אשתכח גבור ותקיף כנ״ל וזה פירוש ידבר עמים תחתינו ולאומים תחת רגלינו הינו שמתפללים שיכניע כל העמים והקליפות תחתינו שהם כלל כל המונעים מהקדושה ועל ידי זה נזכה לבא לארץ ישראל וזהו יבחר לנו את נחלתינו זה בחינת ארץ ישראל והכל זוכין על ידי התקיעות בראש השנה וזה עלה אלקים בתרועה ה׳ בקול שופר כנ״ל וזה שעיקר נתינת התורה היה על ידי קול שופר ואש בחינת ודברות קדשיך מלהבות אש בחינת מימינו אש דת למו כי עיקר המשכת התורה הוא על ידי ט׳ תיקונין הנ״ל וזה ה׳ מסיני בא בחינת שצריכין להקטין את עצמנו בחינת אל תתהדר לפני מלך וזרח משעיר למו זה בחינת לקבל כח מאדום כנ״ל וזהו ואתא מרבבות קודש הינו בחינת מלאכים שנעשו מכוחות הרוחניים של אותיות התורה הקדושה וזה תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב בחינת התקשרות עם כלל נשמות ישראל שעל ידי זה ניתוסף קדושה למעלה ואתה קדוש יושב תהלות ישראל בחינת ויהי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל וזה בחינת סיום התורה לעיני כל ישראל והתחלת התורה בראשית בחינת התגלות התורה שנקראת ראשית אי אפשר לזכות אלא על ידי בחינת לעיני כל ישראל הינו שיקשר את עצמו עם כל אחד מישראל ועל ידי התגלות התורה זוכין לארץ ישראל וזה אמר רבי יצחק לא היה צריך התורה להתחיל אלא מהחודש הזה לכם הינו שעיקר התורה הוא בחינת תיקון הברית בחינת תיקון הדעת שהיה על ידי יציאת מצרים

בחינת וישלח מלאך ויוציאנו אלא משום כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים הינו שבשביל זה פתח בבראשית להראות שעיקר התכלית הוא לבא לארץ ישראל הינו כשזוכין לתיקון הברית ולתיקון הדעת עדיין לא נקרא גבור ואיש מלחמה אלא כשזוכין לבא לארץ ישראל שזה בחינת בראשית בחינת ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו ואזי נקרא גבור ותקיף כנ״ל השם יתברך יזכינו לבא לארץ ישראל בשלום ובנחת במהרה בימינו ולתקן כל הפגמים שפגמנו עד עתה אמן

הלכות תפילין הלכה א

עפ״י התורה ויאמר ה׳ אל משה קרא את יהושע בליקוטי א׳ סימן ו״ו עין שם כל התורה מראשה לסופה והכלל שעיקר התשובה היא כשישמע בזיונו ידום וישתוק ויקיים דום לה׳ והתחולל לו כי עיקר התשובה הוא בבחינת אהיה בחינת אנא זמין למהוי כי קודם התשובה עדיין אין לו שום הויה בעולם הוא בבחינת אהיה בהחזרת והסתרת פנים והחזרת פני אהיה הוא בגימטריא דם ועל כן צריך לסבול בזיונות ושפיכות דמים כי עדיין הדם שבחלל השמאלי ששם מדור היצר הרע היא בתוקף ועוז ועל ידי הדמימה והשתיקה זוכה לתשובה בחינת שמהפך מדם לדום ועל ידי זה נתקיים דום לה׳ והתחולל לו והוא יפיל לך חללים חללים בחינת ולבי חלל בקרבי עין שם וזה בחינת אדם בחינת א דם שזוכה על ידי התשובה לבחינת אדם בחינת אדם לשבת על הכסא עין שם היטב כל התורה וזה בחינת תפלין בחינת כ״א אזכרות שבתפילין שהוא בחינת אהיה שעל ידי קדושת התפלין זוכין להכניע הדם שבחלל השמאלי שבלב וכמו שאנו אומרים קודם הנחת התפילין לשעבד תאוות ומחשבות לבנו לעבודתו יתברך שמו וזוכין לבחינת אדם כי עיקר הבזיונות הבאים על האדם הוא על ידי שרוצה להרבות בכבוד עצמו ולמעט בכבוד המקום כמו שכתב אדמו״ר ז״ל על פסוק כי מכבדי אכבד ובוזי יקלו וכמו שאמרו רבותינו ז״ל כל הרודף אחר הכבוד הכבוד בורח ממנו ואינו זוכה לכבוד כי צריך למעט בכבוד עצמו ולהרבות בכבוד המקום [וזה] על ידי תפילין [ש]נקראו יקר בחינת כבוד וזהו אדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו כי אינו זוכה לבחינת אדם והוא נחשב כבהמה ואז באין עליו בושות ובזיונות וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל בהתורה ואכלתם אכול וכו׳ כשפוגם במצות תפילין אזי באין עליו בושות ובזיונות הינו כנ״ל וזהו בחינת תפילין של יד ותפילין של ראש כמבואר בהתורה הנ״ל שהאדם צריך לאחוז תמיד במדת התשובה וצריך לעשות תשובה על תשובתו הראשונה ואזי זוכה

לכבוד כי לית כבוד בלא כ׳ שהיא בחינת תשובה בחינת כתר עין שם היטב וזה בחינת תפילין של יד שהוא מרמז על בחינת תשובה הראשונה שהוא יוד שתחת אלף בחינת חיריק בחינת ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר דא חיריק בחינת ובחיריק לאנחתא לה לתתא לאמלכא לה על תתאין וכמו שמובא בכתבים שתפילין של יד הוא מרמז על בחינת רחל בחינת הדמימה והשתיקה וכמו שכתוב וכרחל לפני גוזזיה נאלמה כי עיקר התשובה שישמע בזיונו ידום וישתוק כנ״ל וזהו שאנו אומרים קודם הנחת תפילין שתפילין של יד הוא כדי להביא כל העכו״ם תחת יד שכינתא תתאה שזהו בחינת יוד שתחת האלף בחינת והארץ הדום רגלי בחינת ידבר עמים תחתינו ולאומים תחת רגלינו כמו שכתב אדמו״ר ז״ל ותפילין של ראש זה בחינת היוד שעל האלף בחינת כתר וזה בחינת השין של התפילין נקודת סגול שהיא נחלקת לשלש טיפין וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל ועל כן עיקר הכבוד הוא על ידי של ראש וכמו שאמרו רבותינו ז״ל על פסוק וראו כל עמי הארץ כי שם ה׳ נקרא עליך ויראו ממך זה תפילין של ראש כי על ידי תפילין של ראש שהוא בחינת כתר זוכין לכבוד אלקים בחינת כבוד אלקים הסתר דבר שאין בני אדם חוקרים על כבודו ורצועות של התפילין הם בחינת הואו שבתוך האלף בחינת קשר של תפילין שהוא בחינת החזרת והסתרת פני אהיה שזוכין לזה בקדושה בחינת וראית את אחורי ופני לא יראו זה קשר של תפילין כי קודם התשובה היא בחינת דם אבל על ידי ששומע חרפתו ושותק וחוזר בתשובה זוכה להפוך דם לדום וזוכה לאחורי פני אהיה בקדושה בחינת דום לה׳ והתחולל לו והוא יפיל לך חללים חללים שנתמעט אצלו הדם שבחלל השמאלי וזוכה לכבוד דקדשה בחינת כתר

וזה כי לא יראני האדם וחי כי אי אפשר בזה העולם לזכות לראות פני הקדושה כי יש כמה פנים לפנים דקדשה וכמובא בכתבי האר״י ז״ל כי האדם צריך לאחוז תמיד במדת התשובה ולסבול תמיד בזיונות בשביל הקדושה ועל כן הוא תמיד בבחינת אחורי פני אהיה כי צריך לעשות תשובה על תשובתו הראשונה כנ״ל ועל כן הוא צריך להפוך דם לדום ואז נזכה לכבוד דקדשה בחינת זובח תודה יכבדנני וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל וזהו וראית כי משה רבינו עליו השלום זכה לזה שבכל עליה ועליה מצא את השם יתברך וידע רחוקו מהשם יתברך וידע שלא ראה רק קשר של תפילין בחינת וראית את אחורי ופני לא יראו בחינת ואל משה אמר עלה אל ה׳ וכו׳ והשתחוויתם מרחוק שבכל עליה ועליה ידע שהוא עדיין מרחוק ה׳ נראה לי וזה בחינת תפילין שחורות בחינת אל תראוני שאני שחרחורת ששזפתני השמש בני אמי נחרו בי שהיו מבזין אותי וכמו שפירש רש״י אל תראו בי לבזיון וכו׳ וזה בחינת תפילין שחורות שעל ידי זה זוכין לכבוד דקדשה כנ״ל וזה שכל דבר מהתפילין הם הלכה למשה מסיני כי תפילין הם בחינת תשובה על תשובה שזהו מה שכתב אדמו״ר ז״ל שצריך להיות בקי בהלכה בחינת הלכה למשה מסיני כי על ידי התפילין זוכין לזה בשלימות ועל כן השמות של התפילין הם בגימטריא יב״ק הינו בחינת בקי בהלכה כמו שכתב אדמו״ר ז״ל וזה בחינת שבת לאו זמן תפילין כי שבת זה מרמז על עולם הבא שהוא

כולו תשובה ועל כן בשבת על ידי קדושת שבת זוכין לתשובה על תשובה ועל כן אין צריכין לתפילין כי על ידי קדושת שבת זוכין לזה ממילא בחינת אם תשיב משבת רגליך שזוכין לבחינת הדמימה ושתיקה בחינת ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר כנ״ל וזה שנאמר בשבת וכבדתו מעשות דרכיך וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל ועל כן שבת לאו זמן תפילין כי זוכין לכל הבחינות ממילא על ידי קדושת שבת כנ״ל וזה בחינת תפילין צריכין גוף נקי כאלישע בעל כנפים ואיתא פירוש של גוף נקי שלא יפיח בהן הינו שעל ידי התפילין [זוכין לכבוד דקדשה ועל כן] צריכים להניחם בקדושה גדולה עד שיזכה לכבוד דקדשה כי (רוח רעה) [ריח רע] הוא בחינת העדר הכבוד בחינת בושות ובזיונות וכמו שכתוב אשר הבאשתם את ריחנו וכו׳ וריח טוב זה בחינת כבוד בחינת לריח שמניך טובים שמן תורק שמך וזה צריכין גוף נקי שלא יפיח בהן שלא יהיה לו ריח רע הינו שעל ידי קדושת תפילין יזכה לבטל מאתו כל הבזיונות והבושות ויזכה לכבוד דקדשה שהיא בחינת כתר בחינת נקודה העליונה וזה כאלישע בעל כנפים בחינת חדא דליא לי גדפא שהוא בחינת כתר נקודה העליונה כנ״ל שכל זה זוכין על ידי קדושת התפילין הקדושים שמבטלין כל הריחות רעות שהם הבזיונות שבאים מהדם שבחלל השמאלי שהוא עדיין בתוקף ועוז ועל ידי התפילין זוכין לתשובה על תשובה שהיא בחינת כתר וזוכין לבחינת כבוד דקדשה בחינת וקא נגדי נחלי דמשחא מתחותייהו בחינת לריח שמניך טובים שמן תורק שמך
וזה זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח ואיתא בגמרא שהיצר הרע דומה לזבוב ויושב על מפתחי הלב הינו שהיצר הרע הוא מבאיש את ריח האדם ומביאו לידי בושות ובזיונות על ידי הדם שבחלל השמאלי בחינת ובוזי יקלו אבל כשהאדם זוכה לתשובה זוכה לבטל ולהסיר מעליו כל הבזיונות ולהפוך הכל לכבוד דקדשה כנ״ל
וזה שאנו מברכין תיכף אחר שבת בהבדלה על הבשמים כי אנו ממשיכין עלינו תיכף הריחות טובות של הבשמים כדי לבטל מעלינו הבושות והבזיונות כי בשבת זוכין לכבוד דקדשה בחינת תשובה הנ״ל בחינת וקראת לשבת עונג לקדוש ה׳ מכובד בחינת כבוד שבת שבא על ידי התשובה כי עיקר שבת היא על ידי התשובה בחינת ושבת עד ה׳אלקיך בחינת עולם שכולו שבת כולו תשובה אבל תיכף במוצאי שבת אנו צריכין לברך על הבשמים כדי להמשיך עלינו קדושת שבת שהיא בחינת ריח טוב על כל ששת ימי המעשה לקדשם בבחינת שבת שהוא בחינת תשובה שיהיו כל ימיו בתשובה ועל ידי זה יסיר מעליו כל החרפות ובושות שהם בחינת ריחות רעות כנ״ל על ידי הבשמים שהם ריחות טובות כנ״ל וזה ואתה תצוה ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד כי על ידי שזוכין לדרך התשובה על ידי זה נעשה יחוד בין משה ליהושע ובין חמה ולבנה כי הצדיק האמת הוא בחינת משה וכל ישראל הם בחינת יהושע כי הצדיק הוא בחינת יוד שעל האלף בחינת אם אסק שמים שכל עבודתו שבכל עליה ועליה הוא מוצא את השם יתברך ואפילו כשזוכה לעליה גדולה מאד אף על פי כן אינו עומד שם ומתחזק לעלות עוד יותר שזה בחינת משה כמו שכתב אדמו״ר ז״ל על פסוק ומשה עלה אל

האלקים וכל ישראל הם בחינת נקודה התחתונה שהם צריכין להתחזק ולהתגבר בכל פעם ולבלי ליפול משום דבר שבעולם בחינת ואציעה שאול הנך כנ״ל ועל ידי זה זוכין שיהיה נעשה יחוד עם הצדיק באחדות אחד שמשה יאיר ליהושע זה שהצדיק יאיר לכל ישראל שיזכו לילך בדרך הקדושה זה דרך התשובה כנ״ל ועל ידי (זה) זוכין לכבוד לקדושה בחינת וקא נגדי נחלי דמשחא מתחותיה וזה ואתה תצוה את בני ישראל הינו שתתחבר עם בני ישראל הינו שיהיה נעשה יחוד בין הצדיק שהוא בחינת משה עם בני ישראל שהם בחינת יהושע כנ״ל ועל ידי זה תזכה לכבוד אלקים כבוד דקדשה ויקחו אליך שמן זית זך בחינת כבוד כמו שכתב אדמו״ר ז״ל ששמן הוא בחינת כבוד אלקי בחינת אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלקיסאלקיך שמן ששון מחבריך בחינת מלך הכבוד כמו שכתב אדמו״ר ז״ל

וזה כתית למאור הינו שעיקר התשובה שעל ידי זה זוכין לכבוד הוא על ידי שישמע בזיונו וישתוק וזה כתית למאור בחינת אעא דלא דליק מבטשין ביה גופא דלא סליק ביה נהורא דנשמתא מבטשין ביה הינו הבזיונות והשפיכות דמים שצריכין לסבול קודם שזוכין לתשובה אמיתית ועל ידי זה זוכין להעלות נר תמיד כי על ידי ששומעים בזיונות ושותקים על ידי זה זוכין לאחוז בדרכי התשובה תמיד וזוכין לכבוד שהוא בחינת אור בחינת והארץ האירה מכבודו שזה בחינת להעלות נר תמיד שתמיד יזכה לכבוד בעולם הזה ובעולם הבא בחינת זובח תודה יכבדנני שזוכה לכבוד של שני עולמות שהוא על ידי התשובה כמו שכתב אדמו״ר ז״ל וזהו בחינת פרשת זכור מחיית עמלק שנעשה על ידי יהושע כמו שכתב אדמו״ר ז״ל כי עמלק רדף אחר מטה דן וכמובא בגמרא באותן שהיה הענן פולטן הינו שעמלק המשיך על ישראל בושות ובזיונות היפך העננ כבוד בחינת ויזנב בך כל הנחשלים אחריך שרדף אחר אלו שלא זכו עדיין לתשובה וזה וילחם עם ישראל ברפידים ברפו-ידים הינו שלא התגברו תמיד בדרך התשובה בחינת אשר קרך בדרך וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל שעיקר הפגם שפוגמין בבחינת דרך כי השחית כל בשר דרכו שהיא בחינת פגם הברית ועיקר התיקון הוא על ידי התשובה בחינת הנותן בים דרך עין שם בהתורה ותראה פלאות ועל כן עיקר הכנעתו על ידי יהושע שהיא בחינת נקודה התחתונה כמו שכתב אדמו״ר ז״ל וזה בחינת צא הלחם בעמלק כי יהושע הוא בחינת ונפיק בחינת בקי בנפיק הינו שעל ידי שזוכין להתקרב להשם יתברך בכל מקום ולא יפול משום דבר רק יתחזק בכל פעם וכל דבר שבקדושה שיוכל לעשות יתחזק לעשות על ידי זה זוכין לבחינת בקי בנפיק שהוא בחינת יהושע על ידי זה זוכה להכניע קליפת עמלק ימח שמו וזה מחר אנכי נצב על ראש הגבעה זה בחינת בקי בעייל בחינת נקודה העליונה

וזה ומשה אהרן וחור עלו על ראש הגבעה זה בחינת נקודה העליונה שנחלקת לשלש טיפין בחינת סגול כמו שכתב אדמו״ר ז״ל ונעשה יחוד בין משה ליהושע ועל ידי זה היה הכנעת קליפת עמלק ימח שמו שזכו לתקן בחינת דרך שהוא התשובה שכל ישראל זכו לתשובה וזה שפירש רש״י ז״ל על פסוק ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני מקיש חניתם

במדבר סיני לנסיעתם מרפידים מה חניתם במדבר סיני בתשובה אף נסיעתם מרפידים היה בתשובה כי על ידי שיהושע לחם עם עמלק והכניע אותו ועל ידי משה שהאיר ליהושע על ידי זה זכו כל ישראל לדרך התשובה באמת בחינת הנותן בים דרך כנ״ל וזה וישמע יתרו ופירש רש״י מה שמועה שמע ובא קריעת ים סוף ומלחמת עמלק כי זה תלוי בזה שעל ידי זה שזוכין לתקן הדרך של תשובה שזה בחינת קריעת ים סוף בחינת הנותן בים דרך וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל על ידי זה זוכין להלחם עם עמלק ולהכניעו ולהשפילו ולמחות שמו מן העולם אמן ועל ידי זה וישמע יתרו בחינת גרים ובעלי תשובה כי זוכין להמשיך כל העולם לתשובה כנ״ל ועל ידי זה זוכין לכבוד וזה שפירש רש״י ז״ל על חותן משה כאן נתכבד יתרו במשה הינו שעל ידי התשובה זכה לכבוד והעקר על ידי משה שהוא מאיר ליהושע כנ״ל
וזה בחינת פורים בחינת מרדכי ואסתר ושמרדכי מאיר לאסתר בחינת ואת מאמר מרדכי אסתר עושה ועל כן עיקר הכנעת המן ימח שמו היה על ידי אסתר שהיא בחינת נקודה התחתונה ועיקר על ידי התשובה שהמשיכו מרדכי ואסתר בחינת ויזעק זעקה גדולה ומרה וכן אסתר צותה לך כנוס את כל היהודים וכו׳ וצומו עלי שלשת ימים וכו׳ גם אני ונערותי אצום כן ועל ידי התשובה זכו להכניע קליפת המן ימח שמו וזכו לכבוד דקדשה בחינת ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות בחינת כבוד דקדשה כמו שאמרו רבותינו ז״ל רבי יוחנן קרא למנא מכבדותא כי מרדכי זכה על ידי תשובתו לכל השלושה בחינות יוד שעל האלף והואו שבתוך האלף והיוד שתחת האלף וזה בחינת יביאו לבוש מלכות וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר ניתן כתר מלכות בראשו כי כתר מלכות הוא בחינת נקודה העליונה בחינת כתר יוד שעל האלף ולבוש מלכות זה בחינת הואו שבתוך האלף שהיא בחינת כלליות הגוונין בחינת רקיע כמו שכתב אדמו״ר ז״ל וסוס אשר רכב עליו המלך זה בחינת נקודה התחתונה בחינת שם ס״ג בחינת חיריק דס״ג כמובא בכתבים שסוס הוא בגימטריא ב׳ פעמים ס״ג וכל זה זכה מרדכי וזה שקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו כי זכה לכבוד אלקים שהמלך הקדוש ברוך הוא חפץ ביקרו ובכבודו כי עיקר בחינת כבוד זוכין על ידי בחינה הנ״ל שהיא בחינת אדם וזה כי הגידה אסתר מה הוא לה שזה בחינת אדם בחינת מה בגימטריא אדם שעל ידי כל הנ״ל זוכין לבחינת אדם כמו שכתב אדמו״ר ז״ל וזה בחינת משלוח מנות איש לרעהו זה בחינת מה שמשה מאיר ליהושע בחינת נקודה העליונה שמתיחדת עם נקודה התחתונה כמו שכתב אדמו״ר ז״ל שזוכין לכל הנ״ל

הלכות תפילין הלכה ב׳

על פי התורה ויאמר ה׳ אל משה קרא את יהושע והתיצבו באוהל [בליקוטי א׳ סימן ואי״ו] עין שם כל התורה והכלל שצריך אדם למעט בכבוד עצמו ולהרבות בכבוד המקום ועל ידי זה זוכין לכבוד אלקים ואי אפשר לזכות לכבוד הלזה כי אם על ידי תשובה ועיקר התשובה שישמע בזיונו וידום וישתוק ויהפוך מדם לדום ויקיים דום להי׳ ועל ידי זה הקדוש ברוך הוא מפיל לו חללים חללים וזוכה לתשובה שלמה ונעשה בחינת אדם בחינת אלף דם ואז ימין ה׳ פשוטה לקבל תשובתו וזה האומנם אלם צדק תדברון (ו)מה יעשה אדם בעולם הזה יעשה עצמו כאלם הינו שצריך לידום ולשתוק כי כל הדיבורים שאין בהם כבוד להשם יתברך אסור לדבר רק צריכין לדבר דיבורים שיצא מהם כבוד להשם יתברך בחינת ובהיכלו כולו אומר כבוד כי עיקר הכבוד וההיפך הבזיונות הם רק על ידי הפה והדיבור והפה נקרא היכל המלך ועל כן צריכין לשמור מאד את הפה שלא לדבר רק דיבורי קדושה וטהרה שיתהווה מהם שבח וכבוד להשם יתברך וזה אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה הינו שצריך למעט בכבוד עצמו ולהתנבל על דברי תורה ולדום ולשתוק למחרפו ולמבזי נפשו ועל ידי זה זוכה לכבוד אלקים כנ״ל

ועל כן תיכף כשנולד איש הישראלי צריכין למולו כדי להעביר ממנו החרפה והבזיונות שבאים מדם שבחלל השמאלי שבלב בחינת לא נוכל לתת לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו כי חרפות ובזיונות באים מדם שבחלל השמאלי [שבלב] ששם מדור היצר הרע שהוא המחרף ומבזה את האדם כי על ידי כל עבירה ועבירה שעושה חס ושלום האדם על ידי זה מביא על עצמו חרפות ובזיונות וזה כל היום כלימתי נגדי ובושת פני כסתני מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם שזה נאמר על היצר הרע שהוא העיקר החולק והשונא הגדול של האדם שרוצה לעקור את האדם משני עולמות בחינת כל היום חרפוני אויבי ועיקר הוא כשהאדם עבר חס ושלום מה שעבר ובזה ביזה את נפשו מאד מה שאין לשער וכשרוצה לחזור בתשובה ולחדש את ימיו שעברו בחושך אזי הבעל דבר מבזה אותו ואומר לו שאינו כדאי עוד לשוב ומשליכו בדעתו ומראה לו באמרו שאין רוצה לשוב באמת ומבזה אותו בחינת ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי ואתנה לבושי שק ואדי להם למשל וכו׳ הינו שהסטרא אחרא וכוחותיו מחלישים דעתו שהכל כל הבכיות והצומות שרוצה איש הישראלי לשוב להשם יתברך הוא אינו באמת ואין השם יתברך שומע בקולו מחמת שאינו באמת וגם מגדיל עוונו באמרו שאיש כזה עדיין לא זכה לתשובה מעולם והתיקון לזה שיתהפך מדם לדום שידום במחשבתו ויקוה ויצפה להשם יתברך ממקום שהוא שם ולא יניח את מקומו שברוב הימים יעזרהו השם יתברך לזכות לתשובה באמת מעיקרא דליבא ועל כן תיכף כשנולד מלין אותו כדי להעביר ממנו החרפה והערלה וממעטין את הדם שבחלל השמאלי וזה בחינת מציצה שמוצצין את הדם הרע ומהפכין מדם לדום ועל ידי זה נותנין בו כח שיזכה להתגבר תמיד על יצרו ולהפוך כל הבזיונות לכבוד ולזכות לכבוד אלקים בחינת אהיה

וזה בחינת התהלך לפני והיה תמים כי קודם שנימול היה בבחינות הסתרת והחזרת פני אהיה שעולה דם ועל ידי המילה זכה לפני אהיה וזה התהלך לפני ועל כן כשנימול כתיב והוא יושב פתח האוהל כחום היום הינו שזכה לכל הבחינות וזה שמובא במדרש ולא זכר הדום רגליו הינו הדם שבין רגליו של אותו זקן הינו לנקודה התחתונה בחינת ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר דא חיריק על ידי הדמימה והשתיקה שהפך מדם לדום בחינת דם המילה וזכה לנקודה העליונה שהוא בחינת כתר בחינת שמש בחינת כחום היום שהוציא הקדוש ברוך הוא חמה מנרתיקה כמו שכתב רש״י ז״ל וזכה לבחינת אוהל והוא יושב פתח האוהל כחום היום וזה בחינת שבת כי שבת הוא בחינת תשובה על תשובה הראשונה בחינת ושבת עד ה׳ כמובא בהתורה הנ״ל ועל כן שבת הוא מעין עולם הבא בחינת תשובה של עולם הבא כי בימי החול הוא בחינת נקודה התחתונה בחינת חיריק בחינת דום לה׳ בחינת תשובה של עולם הזה ועל כן בימי החול אומרים ודוים ואומרים חטאתי וכו׳ הינו שבכל יום עושין תשובה אבל בשבת עושין תשובה על החטאתי ועל כן אין שום וידוי בשבת כי בשבת עושים תשובה על תשובה הראשונה וזוכין לבחינת תשובה העליונה שהוא בחינת כתר בחינת הבא לטהר אומרים לו המתן ועל כן אומרים בשבת קדושת כתר וזה פירוש כתר יתנו לך וכו׳ מלאכים המוני מעלה בחינת נקודה העליונה עם עמך ישראל קבוצי מטה בחינת נקודה התחתונה שאז בשבת נעשה יחוד בין חמה ולבנה בין נקודה התחתונה לנקודה העליונה וזה יחד כולם קדושה לך ישלשו הינו בחינת סגול שנחלקת לשלש טיפין בחינת קדוש קדוש קדוש וזה עיקר כבודו וזה מלא כל הארץ כבודו כי זה עיקר כבודו כשנעשה יחוד בין נקודה התחתונה לעליונה בין חמה ולבנה וזה זכור את יום השבת זכרהו מאחד בשבת הינו שצריכין לקשר ימי החול שהם בחינת נקודה התחתונה לבחינת שבת נקודה העליונה וזה בחינת ששת ימי המעשה בחינת ואו שבתוך האלף הינו שעיקר עבודת האדם שיזכה לעשות תשובה בכל ימי החול ולקשר את עצמו בכל ימי החול לקדושת שבת שידע שצריכין לעשות תשובה על תשובה הראשונה שזהו בחינת תשובה של שבת כי עיקר שורש התשובה היא שבת כמובא במדרש רבה כשפגע אדם הראשון בקין שאלו מה נעשה בדינך אמר לו עשיתי תשובה אמר אם כך גדול כוחה של תשובה פתח ואמר מזמור שיר ליום השבת כי התשובה היא בחינת זרקא כמובא בזהר הקדוש ובדברי רבותינו ז״ל כמה פעמים ובשבת היא עליות כל העולמות לשורשן כי בשבת מאיר השם אהיה כמובא בכוונת הברכות דשמונה עשרה של שבת כי שבת היא בחינת עייל בקי ברצוא בחינת נקודה העליונה בחינת כתר בחינת ממעל לרקיע אשר על ראשו אבן ספיר דמות כסא וזה ביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבוד קדשו וזה שאסור במלאכה בשבת כי כל המלאכות הם בחינת נפיק הינו לברר הניצוצות מעמקי הקליפות כי בכל דבר יש ניצוצות הקדושים כמובא וכשהאדם עושה המלאכה או משא ומתן בקדושה אזי מברר כל הבירורים וצריך להאמין בזה שכל אדם מברר בירורים בכל דבר שעושה והכל בכח השם הקדוש ס״ג בחינת ואציעה שאול הנך וכשהאדם עושה

המלאכה או משא ומתן בקדושה זה בחינת תשובה שזהו בחינת תשובה שמשיב כל הדברים לשורשו וזה בחינת תשובה הראשונה אבל בשבת זוכין לעשות תשובה על תשובה הראשונה על שהתגשם רוממות אלקותו ועל כן אסור לעשות מלאכה כי בכל מלאכה יש שם אלקותו רק על ידי מעשי התחתונים נתגשם ועל כן כשבב בתשובה על ידי זה זוכה לבחינת כתר שאין צריכין לשום בירור ועל כן הכוונות בשבת בקידוש לצרף השני שמות קס״א וס״ג שזהו בחינת קידושא רבא כמובא וזה בחינת שבת שהיא שין בת שין זהו בחינת סגול דקס״א שעולה שין בחינת נקודה העליונה שנחלקת לשלש טיפין בחינת תלת גווני דעינא ובת עין שזהו בחינת כתר עליון וממנה נמשכין התלת גווני שזהו בחינת שבת ועל ידי זה זוכה לכבוד אלקי כי זה עיקר כבודו שיזכה האדם לאחוז תמיד במדת התשובה וזה בחינת שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל בחינת תשובה על תשובה וזהו שובו שובו שני תשובות כנ״ל וזה בחינת יצחק ורבקה יצחק זה בחינת בקי ברצוא בחינת צדיק בן צדיק בחינת אברהם הוליד את יצחק הינו אף שזכה למדת אברהם בחינת גדלות המוחין לעליה גדולה אף על פי כן לא הסתפק את עצמו בזה והוליד בחינת יצחק בחינת פחד יצחק בחינת יראה עילאה וזה בחינת ולך לך אל ארץ המוריה בחינת בית המקדש בחינת נקודה העליונה והעלהו שם לעולה שיעלה בכל פעם לעליה יתירה ורבקה היא בחינת נקודה התחתונה בחינת בקי בשוב בחינת תפלת צדיק בן רשע בחינת מפדן ארם אחות לבן הארמי ולא למדה ממעשיהם הרעים בחינת שהמשיכה על עצמה הקדושה משם ס״ג בחינת ואציעה שאול הנך ודבקה את עצמה בהשם יתברך תמיד אף על פי שהיו אביה ואחיה ואנשי מקומה רשעים אף על פי כן לא השגיחה על כל זה ודבקה עצמה בהשם יתברך על ידי שם ס״ג בחינת בקי בנפיק בחינת והנה רבקה יוצאת וכדה על שכמה זה בחינת נקודה התחתונה בחינת יחודא תתאה בחינת כ״ד אתוון דברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד כי שמע ישראל זה בחינת יחודא עילאה נקודה העליונה בחינת שין של שמע בחינת סגול דקס״א וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד היא בחינת חיריק בחינת דמימה ושתיקה ועל כן אומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בחשאי כי היא בחינת חיריק בחינת ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר ועל כן ביצחק כתיב ונשתחווה עד כה בחינת כ״ה אתוון דיחודא עילאה וזה שאמר הקדוש ברוך הוא לאברהם כה יהיה זרעך שיצחק הוא בחינת כ״ה
ועל כן כששלח אברהם את אליעזר ליקח את רבקה מסר לו סוד של אלול כמובא בדברי רבותינו ז״ל כי כל זה הוא בחינת אלול אני לדודי ודודי לי ועל כן אמר אם ישך נא מצליח את דרכי בחינת דרך כנ״ל ועל כן נתן לה נזם ושני צמידים על ידיה בחינת חוטם שעולה ס״ג ושני צמידים עשרה זהב משקלם בחינת שני נקודות הנ״ל ועל כן כתיב ויביאה יצחק האוהלה שנעשה יחוד בין נקודה עילאה לנקודה תתאה על ידי האוהל שהיא בחינת ואו שבתוך האלף ועל כן נולד מהם יעקב שהוא בחינת ואו שבתוך האלף בחינת ויעקב איש תם יושב אוהלים
וזהו ורבקה אוהבת את יעקב כי בחינת יעקב נעשה על ידי בחינת רבקה

דייקא כי על ידי הדמימה והשתיקה נעשה בחינת רבקה נקודה התחתונה ועל ידי הבושה נעשה בחינת הואו שבתוך האלף ועל כן כתיב ורבקה אוהבת את יעקב
אבל דע כי התורה היא נצחיות והיא נותנת עצה לכל אדם להתקשר להשם יתברך בכל עת כי בכל אדם נמצאים כל הבחינות הנ״ל וצריך כל אדם לבקש מהשם יתברך שיזכהו לבוא לכל הקדושות ולזכות שיהיה מן הנעלבים ואינם עולבים שישמע חרפתו וישתוק ויקיים דום לה׳ ובודאי השם יתברך יפיל לו חללים חללים בגשמיות וברוחניות ויזכה שיתמעט הדם שבחלל השמאלי שבלב וינצל מחרפות ובושות בגשמיות וברוחניות מה שהבעל דבר מחרף ומבייש אותו ורוצה לבטלו וממעט מעבודתו ומשפיל ומכניע אותו וימשוך על עצמו קדושת השם הקדוש ס״ג בניקוד חיריק עד אשר יזכה בכל פעם לתשובה גדולה לבחינת תשובה של עולם הבא ויקדש את עצמו עד שיזכה להמשיך על עצמו קדושת השם קס״א בניקוד סגול ואז יזכה שיהיה נעשה על ידי זה יחוד בין שני השמות הקדושים שהם בחינת חמה ולבנה ואז יהיה בחינת אדם בחינת ועל הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה כנ״ל כי בכל אדם יש בחינת יעקב ועשו כי היצר טוב נקרא יעקב והיצר הרע נקרא עשו ועל כן כתיב ויצא הראשון אדמוני בחינת שפיכות דמים ובזיונות שמבזה את האדם ואחר כך יצא אחיו וידו אוחזת בעקב עשו הינו שהיצר טוב מכניע עקב דסטרא אחרא על ידי שמקבל עליו כל הבזיונות ושותק למחרפו ומבזה נפשו
ועל כן נקרא יעקב בחינת יוד עקב בחינת נקודה התחתונה יוד שתחת האלף כי את זה לעומת זה עשה האלקים כמו שבקדושה צריכין להיות בקי ברצוא ושוב כמו כן בקליפה הנקרא עשו הוא מתגבר על האדם בשני בחינות לפעמים מתגבר על האדם ומכניס בלבו גדלות ואומר לו שכבר השיג השגות גדולות וכבר אתה צדיק ואינו מניח לו להכניע עצמו לפני הצדיק האמת ולהתקרב ליראי ה׳ האמיתיים ולקבל מהם דברים קדושים שקבלו מהצדיק האמת וגם אפילו לפני השם יתברך אינו מניח לו להתפלל ולהפציר כי נדמה בדעתו שאין לו עוד על מה להתפלל ואף כי יודע שיש בחינת רצוא שאף על פי שהאדם הוא בעליה גדולה אף על פי כן צריך לילך יותר אבל מחמת גבהות לבו מראה לו השגות של שטות כמו עשו ששאל לאביו איך מעשרין את התבן ואת המלח כאילו כבר קיים כל התורה וצריך להשגות אלו וכן מטעה אותו עד אשר מפילו לבאר שחת כי באמת האיש הישראלי כשזוכה לאיזה השגה בקדושה אזי אדרבא צריך להתבייש מאד מהשם יתברך ולהכניע את עצמו כי מי יודע מה שיכולין לזכות עוד כי הלא בימים הקודמים נדמה לו שאי אפשר לזכות להשגה גדולה ממה שהשיג אז ועתה רואה שיכולין לזכות להשגה גדולה מזה כמו שאמר רבינו ז״ל() וצריך להקטין את עצמו ולאחוז תמיד במדת התשובה
וזה שכתב רבינו ז״ל שהשם קס״א מחיה את האדם כשהאדם זוכה למדרגה בקדושה העליונה ואף על פי כן אינו עומד שם ומתחזק ומתגבר לעלות יותר וזה השם הוא בחינת אהיה בחינת אנא זמין למהוי הינו כנ״ל

שאף על פי שזכה לאיזה מדרגה אף על פי כן הוא בדעתו שאין לו עדיין שום הויה בעולם ומכין את עצמו ומזמין את עצמו שיהיה לו הויה בעולם בחינת אנא זמין למהוי ועל כן הטעה את אביו כמו שכתוב כי ציד בפיו כי יצחק הוא בחינת בקי ברצוא כנ״ל על כן הטעה אותו בבחינה זו ששאל האיך מעשרין את התבן ואת המלח כנ״ל ולפעמים מתגבר על האדם בהיפך שמראה לו שהוא רחוק כל כך מהשם יתברך עד שאין לו שום תקוה בחינת הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכורה בכורה זה בחינת דעת הינו שמפילו למה לך ללמוד ולהתפלל מאחר שאתה עשית מעשים כאלה ומה יועיל לך התפלה והלימוד בחינת ויבז עשו את הבכורה אבל יעקב קנה דווקא את הבכורה מעשו כי יעקב יקבל עליו כל הבזיונות והשפיכות דמים ומתחזק ומתגבר לעבוד את השם יתברך איך שהוא יעבור עלי מה כל שאוכל לעשות איזה מצוה ומעשים טובים אעשה ואף על פי שהבעל דבר מפילו בכל [פעם] ומזמין לו בכל יום רשת לרגלו אף על פי כן על ידי העצה הזאת שיקיים דום להי יהפך מדם לדום ויקווה וייחל להי עד אשר ברבות הימים יעזרהו השם יתברך ויזכה לתשובה שלימה באמת

וזה בחינת ורבקה אוהבת את יעקב רבקה זה בחינת הדמימה בחינת נקודה התחתונה אוהבת בחינת יעקב בחינת הבושה כנ״ל כי יעקב מחיה את עצמו על ידי השם ס״ג וממשיך על עצמו הקדושה משם שבכל עת יהיה איך שיהיה בל יניח את מקומו וידום ויקוה להי בחינת לא נסוג אחור לבינו ותט אשורנו מני ארחך בחינת ולא נסוג ממך ובשמך נקרא בחינת השם הנ״ל

ועל כן יעקב כשנתברך מאביו היה בן ס״ג שנים רמז לשם הנ״ל שעל ידי זה קיבל הברכות וזה שאמר עשו ויעקבני זה פעמים הינו שיעקב התגבר עליו בשני הבחינות כנ״ל כל הזובח את יצרו ומתודה עליו בחינת תשובה על תשובתו הראשונה וזה פעמים כי הבכורה והברכה הם השני בחינות הנ״ל כי הבכורה הוא בחינת דעת בחינת נקודה העליונה בחינת אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ בחינת מלכות דקדשה שעולה מבין הקליפות שאז דייקא נתעלה מלכות דקדשה בחינת ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה להי המלוכה שאז דייקא נתעלה ונתרומם מלכות דקדשה בחינת ולאום מלאום יאמץ ועל כן קנה יעקב את הבכורה מעשו כדי שעל ידי זה דייקא נתגדל מלכות דקדשה על ידי שנוטלין הממשלה מהסטרא אחרא ומחזירין אותה אל הקדושה על ידי זה נתגדל בכור דקדשה בחינת בני בכורי ישראל והברכה היא בחינת נקודה תתאה בחינת יין המשמח כמובא בדברי רבותינו ז״ל שהיא בחינת שם ס״ג שהיא בבינה כמובא כי יעקב זכה לשני הבחינות הנ״ל ועל כן כתיב בעשו הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד שאין לו שום חלק בכבוד דקדשה ואם בין כוכבים שים קינך משם אורידך נאום הי מחמס אחיך תכסך בושה ואדרבה כל הבזיונות שייכין רק לו כי יעקב זכה לכבוד אלקים בחינת אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלקים שמן ששון מחבריך כי מיעט כבוד עצמו והרבה כבוד השם יתברך

וזהו ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה הינו שלפעמים נופל האדם

ממדרגתו שהיא בחינת ארץ ישראל ונופל לבחינת חוץ לארץ ושזהו בחינת ויצא יעקב מבאר שבע בחינת ארץ ישראל וילך חרנה שהיא חוץ לארץ אף על פי כן לא יניח את מקומו ויתחזק וירבה בתפלה ובתחנונים עד אשר יעזרו השם יתברך לשוב למקומו ביתר שאת ויתר עז כי הירידה הוא צורך עליה כי מזה בעצמו שהוא מתגבר ומתחזק איך שיהיה על ידי זה בעצמו זוכה לעליה
וזה ויפגע במקום זה בחינת תפלה בחינת יעקב תיקן תפלת ערבית הינו שיעקב תיקן שאף על פי שהאדם הוא במקום שהוא במקום חושך שהוא בחינת ערב אף על פי כן יתגבר בתפלה ובתחנונים ויצפה ויחכה במקומו להשם יתברך ובוודאי יעזרהו השם יתברך שיזכה לצאת מכל המקומות שנפל לשם עד שיבוא לעליה גדולה על ידי זה ויזכה לדעת דקדשה וזה וילן שם כי בא השמש הינו שזכה לדעת דקדשה שהיא בחינת שמש בחינת וכסאו כשמש נגדי וכשאדם רוצה לחזור בתשובה בחינת אהיה אומרים לו המתן וצריך מתינות גדול שאל יבהילוהו רעיוניו מחמת גודל רחוקו מכל הדברים שבקדושה וזה בחינת וילן שם כי בא השמש וישכב במקום ההוא בחינת דום להי והתחולל לו
וזה ענין כל מראה החלום שהראו לו שהאדם בעבודתו הוא סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה הינו שבכל המדרגות מגדולה שבגדולות עד קטנה שבקטנות צריכין כולם לתשובה בחינת אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך ואפילו בשאול תחתיות יכולין משם להתקרב להשם יתברך בחינת מוצב ארצה ואף על פי כן ראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו הינו שהצדיקי אמת שהם בחינת מלאכי אלקים יש להם גם כן עליות וירידות תמיד כי אי אפשר לעמוד תמיד במדרגה אחת והעקר להתחזק ולבלי ליפול משום דבר רק יצפה לישועת הי ועל ידי זה זוכה לבחינת כתר בחינת כסא דקדשה
וזה והנה הי נצב עליו בחינת ועל הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה שעל ידי הדמימה והשתיקה ועל ידי התשובה זוכין לבחינת כסא הכבוד בחינת גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד וזה והנה הי נצב עליו וזהו ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש הי במקום הזה ואנכי לא ידעתי הינו שאיש הישראלי רוצה לחזור בתשובה ולחדש כנשר ימיו שעברו בחושך הוא רואה שאפילו בכל המקומות שנפל לשם יש שם אלקותו ומשם יכול לדבק את עצמו בהשם יתברך דייקא ואנכי לא ידעתי כי מכל המקומות שבעולם יכולין לדבק את עצמנו בהשם יתברך
וזה אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי הי יסמכני הינו שאפילו כשנופלין חס ושלום לבחינת שינה אף על פי כן הקיצותי כי הי יסמכני בחינת סומך הי לכל הנופלים ומעוררם ומקיצם ומחזקם (התשובה הוא) [לתשובה שהוא] בחינת הדמימה והשתיקה וזהו ויקח מאבני המקום אבן היא בחינת דמימה ושתיקה וזה ויקח את האבן אשר שם מראשותיו ויצוק עליה שמן הינו שעל ידי הדמימה והשתיקה זכה לבחינת כתר בחינת דעת בחינת שמן משחת קודש וזכה לכבוד דקדשה בחינת וקא נגדי נחלי דמשחא מתחותייהו כנ״ל

וזה וייִרא ויאמר מה נורא המקום הזה הינו שזכה ליראה כי עיקר עבודת האדם בעולם הזה הוא לזכות ליראה את השם בחינת והאלקים עשה שיראו מלפניו כי עיקר שלימות האדם הוא היראה כמו שכתוב באתר דאית יראה תמן תשתכח שלימתא כי בכל הבחינות שאוחז העיקר הוא היראה כי עיקר בחינת בקי ברצוא הוא על ידי היראה הינו שאפילו אם הוא במדרגה גדולה מאד צריך לירא מהשם יתברך ולאחוז במדת התשובה בחינת יראו את ה׳ קדושיו וזה ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלקים הינו שאף על פי שזכה למה שזכה מה שלא זכה שום ילוד אשה אף על פי כן ירא מהביט כי אדרבא כל שזוכין לדעת גדול על ידי זה רואין יותר ויותר גדולת השם יתברך ומתביישין ביותר מהשם יתברך ויראין ממנו ואפילו כשאוחז במדרגות בקי בשוב אזי בוודאי העיקר הוא היראה הינו לירא מהשם יתברך ולהתבייש ממנו על גודל ריחוקו מהשם יתברך עד שנפל חס ושלום למה שנפל ולהתיישב את עצמו מה יהיה התכלית סוף כל סוף הוא עתיד ליתן דין וחשבון לפני רב ושליט עקרא ושרשא דכל עלמין ובוודאי כל שיש בכוחך עשה כי לפי גודל גדולת הבורא כשיזכה להנצל מכויה אחת של הגיהנום הוא גם כן כדאי כל התשובות והסיגופים והכל הוא כשיש לו יראה שלמה באמת וזה בראשית יראה בושת הינו לזכות להתבייש מהשם יתברך העיקר על ידי יראה והכלל מקטן ועד גדול אי אפשר לעבוד את השם יתברך כי אם על ידי היראה בחינת עבדו את ה׳ ביראה וזה מה שעשתה חכמה עטרה לראשה עשתה הענוה עקב לסילותה חכמה בחינת נקודה העליונה בחינת עטרה לראשה עשתה ענוה עקב לסילותה בחינת נקודה התחתונה
וזה מה נורא המקום הזה כי הבית המקדש כלול משני הבחינות כמובא בדברי רבינו ז״ל בהתורה כי מרחמם ינהגם בחינת בן ותלמיד בחינת נקודה עילאה ותתאה ועל כן נקרא הבית המקדש הדום רגלי בחינת חיריק בחינת ובחיריק לאנחתא לה לתתא שעיקר השראת השכינה היה בבית המקדש בחינת לאמלכא לה על תתאין ועל כן היה בבית המקדש האבן שתיה בחינת דמימה ושתיקה וגם הבית המקדש היא בחינת נקודה העליונה כמו שכתב רבינו ז״ל בהתורה הנ״ל ועל כן שם זוכין ליראה ועל כן נקרא ירושלים בחינת יראה שלם ששם זוכין ליראה שלימה וזה אין זה כי אם בית אלקים וזה שער השמים הינו שזכה ליראה גדולה כל כך עד שאמר שבוודאי כאן הוא מקום בית המקדש שהוא בחינת השני יודין וזה שער השמים שעל ידי זה זוכין לבחינת שמים שהוא בחינת ואו שבתוך האלף שעל ידי זה זוכין לבחינת אדם בחינת ועל הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה כנ״ל
וזה הוא בחינת רחל ולאה לאה היא בחינת יוד שעל האלף בחינת בקי ברצוא בחינת וירא ה׳ כי שנואה לאה ששנואין מעשי רשעים בעיניה הינו שהיא אוחזת במדרגת רצוא הינו בחינת אם אסק שמים שם אתה שהוא מדרגת צדיקים ועל כן בכל פעם שילדה בן אמרה עתה יאהבני אישי הפעם ילוה אישי אלי הפעם אודה לה׳ עתה יזבלני אישי כי לא הסתפקה את עצמה בכל עת וכל מה שהגיעה למדרגה גדולה יותר בקשה עוד יותר להתדבק את עצמה להשם יתברך שכל זה מרמז על נשמות ישראל שכל

מה שזוכין לבוא לקדושה יתירה בכל פעם צריכין לעשות תשובה על שהתגשם השגות אלקותו עד עתה בחינת הפעם ילוה אישי הינו עתה צריכין מחדש להתדבק עצמו בהשם יתברך יותר ויותר
ורחל היא בחינת בקי בשוב בחינת אסף אלקים את חרפתי הינו כמו שכתב רבינו ז״ל שצריכין לשמוע חרפתו ולשתוק בחינת דום לה׳ ואזי ניצול מחרפות ובושות וזוכין לכבוד דקדשה וזה רחל מבכה על בניה הינו שבחינת רחל היא הקדושה שמחיה את כל הנסוגים מן הקדושה שנפלו למה שנפלו ומחזקת אותם לבל יתיאשו כי ה׳ אצלם ועמם בחינת מנעי קולך מבכי כי יש שכר לפעולתך ושבו בנים לגבולם וזה לגבולם דייקא כי השם הקדוש ס״ג מחיה אותם שהם נסוגים חוץ מהגבול בחינת אל תסג גבול עולם והשם הזה מחיה ומחזק אותם ומשיב אותם לגבולם דייקא אמן
ועל כן היה עיקר עבודת יעקב ברחל כמו שכתוב הלא ברחל עבדתיך כי עיקר היא להחיות את הנשמות הנפולות ולהחזיקן לבל יפלו לגמרי ובחינת רחל מחיה ומחזק אותם וזה בחינת צאן לבן הם הנשמות שנפלו למקום שנפלו ועל כן היתה רחל רועה את הצאן בחינת והנה רחל בתו באה עם הצאן כי רועה היא הינו שאלו הנשמות שנפלו למדור הקליפות בחינת צאן לבן שהוא תוקף התגברות הקליפה בחינת ולבן בקש לעקור את הכל שיתייאשו חס ושלום לגמרי אבל בחינת רחל היתה רועה אותם ומחזקת אותם בכל עת
וזה ויעקב היה רועה את צאן לבן הנותרות בחינת נשמות החלושות ועל כן היה שכר יעקב עקודים נקודים וברודים בחינת כל אשר לבן בו הינו שיעקב קיבל לעצמו כל צאן שיש בו נקודה טובה עדיין אף על פי שנפל למקום שנפל אף על פי כן עדיין החזיר אותם בתשובה לקבל אותו לעצמו והחיה אותו והחזיק אותו שעדיין יש לו תקוה לשוב להשם יתברך ממקום שהוא שם בחינת מחשוף הלבן הינו שגילה הטוב שיש בכל אחד עדיין ועל כן זכה לכבוד בחינת ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה כי הוציא כל נשמות ישראל מתחת יד לבן שרצה מה שרצה אבל יעקב בעוצם קדושתו החזיר אותם להקדושה וכל זה היה משנולד יוסף בחינת אסף אלקים את חרפתי שעל ידי זה זוכין לכבוד דקדשה
וזה בחינת תפילין של ראש ותפילין של יד שכל אחד מישראל ממשיך על עצמו בכל יום הקדושה משני הבחינות הנ״ל בחינת אם אסק שמים ובחינת ואציעה שאול הנך כי עיקר מצות תפילין כדי שנזכיר נסים ונפלאות שעשה עמנו בהוציאנו ממצרים דהינו לזכור חסדי השם יתברך שאף על פי שהיו ישראל במ״ט שערי טומאה אף על פי כן לא עזב חסדו מעמנו וכן בכל אדם שאף על פי שהוא במקום שהוא אף על פי כן ידע שחסדי ה׳ כי לא תמנו ועדיין יש לו תקוה ויקוה לה׳ ואז בוודאי יזכה לתשובה שלימה ועל כן נקראין תפילין לשון התקשרות ודביקות בחינת נפתולי אלקים נפתלתי כמו שכתב פירוש רש״י ז״ל הינו שעל ידי מצוה זו נתקשרין להשם יתברך מכל המקומות שבעולם ועל כן נקראין פאר כי על ידי זה זוכין לכבוד דקדשה וזה פאר תחת אפר הינו שעל ידי שאוחזין במדת ואנכי עפר ואפר בחינת דמימה ושתיקה על ידי זה זוכין לפאר

ולכבוד וזה כשבקש משה רבינו עליו השלום הראני נא את כבודך הראהו קשר של תפילין שזה בחינת כבוד דקדשה כנ״ל ועל כן איתא שיעקב כיוון כוונת תפילין עם המקלות כי אי אפשר להוציא מתחת ידי לבן כי אם על ידי מצות תפילין כי באמת צריך כל אדם שיהיה לו זכייה גדולה לחדש ימיו כי הבעל דבר מבלבל מאד את האדם בכל עת כמו שכתוב בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו היה נופל בידו אבל ה׳ לא יעזבנו בידו כי השם יתברך רוצה בתשובת רשעים וצריך כל אחד לבקש מהשם יתברך שיזכה לתשובה באמת כי מה יהיה הסוף הזמן פורח ושט כצל עובר וסוף כל סוף צריכין למות ומה יעשה ליום פקודה ומה ישיב לשולחיו דבר ועיקר התשובה הוא שישמע בזיונו וישתוק שאל יפול משום דבר יהיה איך שיהיה יתגבר ויתחזק לעשות מצות ומעשים טובים ואל יפול בדעתו כי עיקר רדיפת הבעל דבר הוא רק על מי שנופל בדעתו מחמת שרואה גודל פגמו וריחוקו הגדול הוא מפילו יותר וזה בחינת לילה וחושך דמחשיך אנפי בריות הינו שהבעל דבר מחשיך ומסתיר אור אלקותו יתברך שמאיר בכל העולמות מגדול ועד קטן אפילו בעשר כתרין דמסאבותא שם מאיר אלקותו יתברך כמו שכתוב אלי קורא משעיר ומשם אתה יכול לדבק את עצמך בהשם יתברך כמו שכתב רבינו ז״ל בהתורה מי האיש סימן ל״ג
וזה בחינת שומר מה מליל מה יהיה הסוף מלילה הינו שאיש ישראלי שואל ומבקש מהשם יתברך מה יהיה הסוף שהבעל דבר וחילותיו מחשיכין ומסתירין אור אלקותו והקדוש ברוך הוא משיב אמר שומר אתא בוקר וגם לילה הינו שיחזק האדם את עצמו בהשם יתברך כי סוף כל סוף יגמור השם יתברך כרצונו אף על פי שהוא עכשיו לילה אף על פי כן יבא הבקר ויושיענו ויצילנו מידו בחינת ה׳ לא יעזבנו בידו בחינת ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה בחינת גם חושך לא יחשיך ממך כי לפי גודל קדושת השם יתברך אשר נעלם ונסתר מעין כל יכול להגין ולהושיע ולהעלות מכל המקומות שנפל לשם האדם ולהעלותו משם וזה זוכה כל אדם על ידי מצות תפילין שהוא דביקות להשם יתברך מכל המקומות שבעולם
וזה לילה לאו זמן תפילין כי כשאדם הוא בחינת לילה שאינו מאיר לו אור אלקותו אזי אין יכול לדבק את עצמו בהשם יתברך באמת כי עיקר הדביקות זוכין באור היום כשדוחין החושך והלילה שהוא הסטרא אחרא שרוצה להחשיך ולהסתיר את אור הגדול ועל כן ביום עיקר הזמן של תפילין שהם בחינת דבקות בחינת תשובה שעל ידי זה זוכין לכבוד דקדשה בחינת פאר תחת אפר פאר דייקא
וזה בחינת חנוכה כי עיקר הנס של חנוכה הוא בכל אדם ובכל זמן שעל ידי קדושת הנס של חנוכה זוכין להתקרב להשם יתברך מכל המקומות שבעולם כי מלכות יון הרשעה בקשו להשכיחם תורתך להפיל אותם לבחינת שכחה ולהפילם לגמרי כמו שכתוב שאמרו כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל וכל זה על ידי שהכניסו בדעתם יאוש שנתייאשו את עצמם לגמרי וזה וטמאו כל השמנים הינו שטמאו כל המוחין של כל ישראל שלא יכלו להדליק ולבעור לבם להשם יתברך

ונפלו בדעתם מאד אבל השם יתברך ברחמיו המרובים עמד להם בעת צרתם ונתן כח ביד הצדיק האמת שהוא מתתיהו ובניו שהיו צדיקים עד שקירבו כל ישראל לאביהם שבשמים והכניעו קליפת מלכות יון הרשעה ימח שמם על ידי מעשיהם הטובים ועל ידי תשובתם שעשו וזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך שהוא בית המקדש שהוא הדעת ופינו את היכלך שמיעטו בכבוד עצמם והגדילו כבוד המקום וזהו ופינו את היכלך היכל זה בחינת כבוד בחינת ובהיכלו כולו אומר כבוד שזכו על ידי תשובה וזכו לפני אהיה וזה ופינו לשון פנים והדליקו נרות בחצרות קדשך הינו שדלקו נרות והמשיכו אור אלקות לכל המקומות שנפלו לשם עד שזכו להתקרב להשם יתברך לעשות דרך התשובה בחינת בקי ברצוא ובקי בשוב ועיקר על ידי שמצאו פך של שמן שהיה חתום בחותמו של כהן גדול כי עיקר התשובה הוא על ידי השתיקה והדמימה שצריך כל אחד לשתוק ולידום למחרפי נפשו בחינת ולמקללי נפשי תדום וכל אחד צריך לעשות תשובה כמו שכתוב מי יאמר וכו' אבל עיקר התשובה על ידי שמתקרבין עצמם להצדיק האמת שבדור והוא יכול להורות דרך התשובה כי רחוקין מאד מהתשובה ועדיין לא התחילו לעשות תשובה כי עיקר התשובה עושה הצדיק האמת שהוא עושה תשובה בעד כלל ישראל ועל כן נקרא הצדיק האמת כהן גדול כי הכהן גדול עשה תשובה בעד כל ישראל שהתוודה בעד כל ישראל כמו שאמר חטאו עוו פשעו עמך בית ישראל ועל ידי תשובתו החזיר את כל ישראל בתשובה אל השם יתברך ועל כן מי שרוצה לחדש ימיו ולחזור בתשובה צריך להתקרב את עצמו אל הצדיק האמת שבדור והוא יורה לו דרך התשובה באמת וזה והנה אנחנו מאלמים אלומים זה בחינת תשובה בחינת שתיקה בחינת נאלמתי דומיה והנה קמה אלומתי וגם נצבה שהתשובה של הצדיק האמת יש לה תקומה ועמידה כי אינו נופל ממדרגתו תמיד ותמיד הוא אוחז במדת התשובה ואפילו כשהוא במדרגה גדולה מאד אף על פי כן הוא אוחז במדת התשובה שהוא בחינת שתיקה בחינת דום לה' בחינת אך לאלקים דומי נפשי כי ממנו תקותי והנה תסובינה אלומותיכם ותשתחוינה לאלומתי הינו שצריכין לקבל דרך התשובה רק מהצדיק האמת שזהו בחינת פך שמן שחתום בחותמו של כהן גדול כי שמן הוא בחינת שתיקה בחינת שמן בחשאי שעל ידי זה זוכין לכבוד אלקי בחינת אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלקים שמן ששון מחבריך וזה עיקר כוונת נר חנוכה בחינת נח"ל בחינת נחלא דמשחא מתחותייהו שזוכין על ידי הדלקת נר חנוכה לבחינת דם אדם בחינת דום לה' ועל ידי זה זוכין להנחל הקדוש שהוא מטהר מכל הטומאות וזוכין לכבוד דקדשה וזה והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי הינו שהצדיק האמת שהוא בחינת יוסף זוכה לבחינת אדם היושב על הכסא לבחינת נקודה העליונה ונקודה התחתונה שהם בחינת שמש וירח ולבחינת ואו שבתוך האלף שזהו בחינת כוכבים כמובא בהתורה שזהו בחינת דרך כוכב מיעקב כנ"ל והכלל שאי אפשר לזכות באמת לתשובה שלימה שיזכה לעשות תשובה על תשובתו הראשונה אלא על ידי צדיק הדור וזהו ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חולם הינו שעוברין על האדם

שרוצה לחדש ימיו ושנותיו עוברין הימים והשנים ובכל עת שרוצה לחזור בתשובה הבעל דבר והסטרא אחרא מתחזקת ומתגברת וזה ופרעה חולם כמובא בדברי רבותינו ז״ל הרבה פעמים שפרעה חולם מרמז שהסטרא אחרא מתחזקת ומתגברת וזהו והנה עומד על היאור ומובא בהתורה הנ״ל שזהו בחינת תשובה וזה עומד שתק כמובא שם הינו שאיש ישראלי רוצה לשוב בתשובה ורוצה לשתוק ולדום למחרפו והנה מן היאור עולות שבע פרות יפות מראה הינו שעל ידי תשובתו זוכה לשבע מדות טובות אבל בתוך כך מתגבר עליו הבעל דבר ומפילו ועולות שבע מדות רעות ובכל עת מתגבר ביותר עד שכמעט רוצה לבלוע את כל הטוב שנמצא בו בחינת ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה אבל השם יתברך ברוב רחמיו אינו מניח אותו בחינת בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו היה נופל בידו וזה ואיקץ בחינת הקיצותי כי ה׳ יסמכני וזה בכל פעם כשאיש הישראלי רוצה לחום על נפשו ומתעורר בתשובה אבל הבעל דבר מתגבר עליו בכל עת בהתגברות עצום מאד עד שבולע כל הטוב עד שלא נראה הטוב ההוא ועיקר תיקונו שיתקרב את עצמו להצדיק האמת שהוא זכה לתשובה אמיתית והוא יורה לו הדרך האמת לתשובה שלימה שהוא בחינת יוסף שנותן עצה שיתקרב האדם בכל עת הינו שאף על פי כשהאדם הוא במקום שהוא אף על פי כן יחזק את עצמו במעט טוב שיש לו וימצא בעצמו איזה טוב וזהו והיה האוכל לפקדון לשבע שני הרעב הינו שיפקוד הנקודות טובות שיש בו כדי להחיות את עצמו בעת נפילתו וכמו שכתב רבינו ז״ל בסימן רכ״ב שצריך לחזק את עצמו בימים קדמונים שהיה מזריח לו איזה הארה כמו שאז היה מתעורר לבו להתחזק בעבודתו יתברך כמו כן גם עתה יחזק לבו לעבודת השם יתברך והעקר להתקרב להצדיק האמת שהוא זכה לתשובה כנ״ל וזה שאצל המצרים הרקיבו התבואה שלא עשו תשובה שלימה אבל יוסף הצדיק הצביר בר אוכל בערים ועל כן נקרא נבון וחכם בחינת יוד שעל האלף ויוד שתחת האלף וזה רק הכסא אגדל ממך שזכה לבחינת כסא כנ״ל

ועל כן מניחין נר חנוכה למטה מעשרה טפחים להורות שעל ידי נר חנוכה זוכין לעשות תשובה בכל המקומות אפילו למטה מיוד בחינת בקי בשוב וזוכין לבחינת כבוד בחינת והארץ האירה מכבודו בחינת והארץ הדום רגלי בחינת דמימה ושתיקה כנ״ל

וזה נר חנוכה מוסיף והולך הינו שבכל יום מוסיף ועושה תשובה על תשובה ועל כן מדליקין משמאל לימין שחוזרין בכל פעם לאחור בחינת החזרת פני אהיה כנ״ל שעולה דם ועל ידי נר חנוכה זוכין לפני אהיה בחינת להצהיל פנים משמן וזוכין לבחינת אדם דם אדם כמובא בכוונות ועל ידי זה זוכה לבחינת כבוד אלקי בחינת נחלא דמשחא כמובא בכוונות שדם אדם בגימטריא נח״ל עם הכולל שזוכה להתקדש ולהטהר את עצמו בהנחל הקדוש שהוא נח״ל נובע מקור חכמה השם יתברך יזכנו לזכות להתקרב להצדיק האמת שהוא הנחל הקדוש שמקדש ומטהר את האדם בכל הקדושות ונזכה למעט בכבוד עצמינו ויתגדל כבוד השם יתברך על ידינו ונזכה לכבדו בשני עולמות כמו שכתוב זובח תודה יכבדנני וכמו

שאמרו רבותינו ז״ל כאלו כבדו להשם יתברך בשני עולמות אמן ואמן

הלכות תפילין הלכה ג׳

על פי התורה בהעלותך את הנרות עתיקא טמיר וסתים עין שם היטב כל המאמר [בליקוטי א׳ סימן כ״א]

והכלל לענינינו שכדי להוליד המוחין ולהוציאן מתעלומתן צריכין לצעוק להשם יתברך בין בתורה ובין בתפילה בחינת צעקתינו יודע תעלומות שהקדוש ברוך הוא שומע צעקתינו והוא יודע תעלומות המוחין של כל אחד להיכן נתעלמו ולזכות לבחינת שפע אלקי לעשות ממקיפין פנימים זה אי אפשר אלא עד שיקדש את שבעת הנרות עין שם היטב וזה בחינת יציאת מצרים כי במצרים היו המוחין בבחינת עיבור ועיקר יציאת מצרים היה על ידי צעקת בני ישראל בחינת וישמע ה׳ את קולנו בחינת וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל בחינת ותעל שועתם אל האלקים ואחרי כן ספרו ישראל שבעה שבועות עד שזכו לקבל את התורה שהוא בחינת שפע אלקי כנ״ל וכל אדם צריך לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים כי כל אחד על ידי חטאיו נאבדו ונתעלמו ממנו המוחין הקדושים ונטמטם מוחו ושכלו עד שאין בכוחו לבעור ולהתלהב להשם יתברך וצריך כל אדם לצעוק ולהתחנן להשם יתברך עד שישיבו לו כל המוחין הקדושים כדי שיזכה לאור הפנים

וזה אשרי העם יודעי תרועה הינו שיודעין מעצה הקדושה הזאת שצריכין לצעוק ולהריע לפני השם יתברך וזה ה׳ באור פניך יהלכון שיזכו לאור הפנים דקדשה כי עיקר ביאת האדם לעולם הזה הוא כדי להוליד המוחין הקדושים בחינת צור ילדך תשי וצריכין לתקן זאת ולהוציא המוחין מהעלם אל הגילוי שיהיה בחינת לידה בחינת אזיל סומקא בחינת בושה ואתי חיוורא בחינת מוחין בחינת לבנונית המוחין בחינת כבוד שזהו עיקר כוונת בריאת האדם שבשביל המח נקרא אדם וזהו פירוש פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה הינו שבקש דוד איך שנתעלמו המוחין הקדושים של ישראל כי אמר בשביל כלל ישראל אנה אלך מרוחך אם אסק שמים וכו׳ ועל ידי זה זוכין להוציא המוחין מתעלומתן וזה אודך על כי נוראות נפלאתי ונפשי יודעת מאד הינו שזכה להוציא המוחין כנ״ל וזה ונפשי יודעת מאד (פירוש שמודה להשם יתברך על שנפשו זכתה להכניס בדעתו את בחינות המקיפים שנקראים מאד כמובא בליקוטי תנינא סימן ז׳ כי מרחמם ינהגם אות וא״ו עיין שם, המלביה״ד) וזה כי אתה קנית כליותי תסוכני בבטן אמי בחינת לידה כנ״ל וזה תסוכני בחינת סוכה בחינת ז׳ עננים כנ״ל שהכל זוכין על ידי צעקה ושועה לפני השם יתברך בתורה ובתפלה כנ״ל שעל ידי זה זוכין כל אחד להוליד

המוחין
וכן צריך כל אחד לקדש את שבעת הנרות כדי לעשות ממקיפין פנימים כל אחד לפי שכלו וצריך כל אחד לצמצם שכלו שאסור לו לחקור בנסתרות כי אם לפי שכלו ולפי קדושתו שקידש את שבעת הנרות שלו כי יש דברים שהם בחינת עתיקא שהוא טמיר וסתים שאין יכולת ביד אנושי להשיגם רק הצדיקים הגדולים שהם בחינת משה ואפילו אצלו יש בחינת עתיקא גדולה מזו כמובא כי יש מקיף למעלה ממקיף בחינת כל צדיק נכוה מחופתו של חבירו וזה שנאמר במשה וראית את אחורי ופני לא יראו אף על פי שמשה בוודאי זכה לשפע אלקי בחינת פנים מה שלא זכה שום אדם לזה אף על פי כן גבוה מעל גבוה שומר כי יש בחינת עתיקא דעתיקין בחינת שער החמשים שאין יכולת לשום נברא להשיגו ושם אין מועיל צעקה להולידו מתעלומתו כי זה עיקר כח הבחירה מה שאי אפשר להשיגו וזה מה תצעק אלי ומבואר בזהר הקדוש בעתיקא תליא מילתא כי אז בשעת קריעת ים סוף האיר השם יתברך עלינו מבחינת עתיקא וזה ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל הנביא מחמת שהאיר עלינו השם יתברך אור קדוש ונורא מאד
וזה וארא אל אברהם ואל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה׳ לא נודעתי להם הינו שעיקר השגת הצדיקים הגדולים הם בחינת אל שדי בחינת זעיר אנפין בחינת אתגליא ולא אתגליא וזה שתרגם אונקלוס ואתגליתי לאברהם וכו׳ בחינת זעירא דאנפין אתגליא ולא אתגליא וזה בחינת אל שדי שיש די באלקותו לכל בריה בחינת צמצום כנ״ל בחינת כל צדיק נכוה מחופתו של חבירו ושמי ה׳ לא נודעתי להם בחינת עתיקא שהוא טמיר וסתים ולא נתגלה להם כי עתיקא טמיר וסתים שזהו עיקר כח הבחירה מה שאין אנו יודעין השכל הזה וזה וגם הקימותי את בריתי אתם לתת להם את ארץ מגוריהם אשר גרו בה בחינת שזכו להדעת הקדוש שהוא בחינת ארץ ישראל בחינת אוירא דארץ ישראל מחכים וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבידים אותם בחינת צעקה כנ״ל שעל ידי הצעקה שישראל צועקין בוודאי יצאו ממצרים ויזכו לדעת הקדוש וזה וידעתם כי אני ה׳ המוציא אתכם ממצרים ועל כן למדו רבותינו ז״ל ארבע כוסות של יין מכאן כי יין הוא לארמא קלא שעל ידי זה הוא עיקר יציאת מצרים
וזה פירוש בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אותותי אלה בקרבו כי עיקר שפע אלקי זוכין על ידי השכל הנקרא בחינת אחור כי הקדוש ברוך הוא יהיב חכמתא לחכימין בחינת וגידולו מן הארץ דייקא כי אפילו לשכל הנקרא בחינת אחור צריכין לקדש ולטהר את עצמו ולצעוק להשם יתברך כי עבירה מטמטם את לבו של אדם ונכנס בו רוח שטות ועל ידי שמקדש ומטהר את עצמו מקודם וכבר זכה לשכל הזה אזי צריכין לצעוק עוד אל השם יתברך ולהוליד המוחין הנקראים שפע אלקי בחינת פנים ולקדש את השבעה נרות דקדשה כדי להכניס המקיפין לפנים וזה בא אל פרעה פרעה הוא בחינת שכל הנקרא אחור בחינת העורף וזה שאמר הקדוש ברוך הוא שמתחלה צריכין לבא לזה השכל כי אני הכבדתי את לבו שאין שלהבת הלב עולה מאיליה כמו על ידי שכל

הנקרא פנים וזהו ואת לב עבדיו בחינת ההקדמות כמו שכתב רבינו ז״ל בהתורה בא אל פרעה וזה למען שתי אותותי אלה בקרבו שעל ידי זה השכל יזכה לשכל הנקרא פנים ויזכה להכניס המקיפים לפנים בחינת ועטרותיהם בראשיהם כי המקיפים נקראים אותות בחינת נסים שהוא למעלה מהשכל שאין השכל מבין וזה למען שתי אותותי אלה בקרבו להכניס המקיפין לפנים וזה ולמען תספר באזני בנך ובן בנך בחינת שיזכה לבנים ובני בנים שימשיכו שכל הפנים בעולם וינצל מעונש יבום וחליצה כמו שכתבו רבותינו ז״ל בגמרא על פסוק וראה בנים לבניך שלום על ישראל דלא אתי לידי חליצה ויבום כי על ידי שזוכין לאור הפנים על ידי זה ניצולין מעונש יבום וחליצה וזוכין להכניס המקיפין לפנים וזה ואת אותותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני ה׳ שיזכו לדעת שהוא עיקר השלימות בחינת דעת קנית מה חסרת כי עיקר הוא הדעת דקדשה וזה בחינת יום ולילה כי בלילה הוא הסתלקות הדעת בחינת התעלמות המוחין ועל ידי אור היום נתגלה המוחין מתעלומתן וזה בחינת קימת חצות שצריך כל אחד מישראל לקום בחצות ולצעוק להשם יתברך כדי להוליד המוחין על ידי הצעקה שצועק על חורבן בית המקדש שהוא הדעת ועל ידי הצעקה זוכה לתת לאבלי ציון פאר תחת אפר פאר זה בחינת תפילין מוחין קדושים שזהו עיקר הפאר והיופי בחינת חכמת אדם תאיר פניו וזה הוא עיקר הנחמה בחינת נחמו נחמו עמי כמובא בדברי רבינו ז״ל בהתורה הנ״ל
וזה בחינת ציצית ותפילין שזוכה כל אחד מישראל בכל יום להוליד המוחין ולעשות מהמקיפין פנימים על ידי ציצית ותפילין שהם בחינת לבוש עוז והדר המובא בהתורה הנ״ל בחינת משנה פניו ותשלחהו כי כל אחד על ידי חטאיו יש לו שונאים בגשמיות וברוחניות שאורבים בחינת המה עקבי ישמרו שאורבים עליו בחינת יארוב במסתר כארי לחטוף עני ואביון ועל ידי מצות ציצית ניצול מהם בחינת ועל ידי מצות ציצית תנצל נפשי ורוחי ונשמתי מן החיצונים שהם עיקר האורבים על האדם וזה קומי רוני בלילה לראש אשמורות שפכי כמים לבך נוכח פני ה׳ הינו שלזכות לפני ה׳ שהוא בחינת שפע אלקי הנ״ל הוא על ידי קימת חצות ולאונן ולקונן על חורבן בית המקדש ולשפוך לבו כמים על ידי זה זוכה להוליד המוחין מתעלומותן ולקדש את שבעת הנרות שזהו בחינת שפכי כמים לבך שתהא שלהבת הלב עולה מאיליה וזוכה לפני ה׳ שזהו בחינת תפילין ועל כן אחר הנחת תפילין אומרים ומחכמתך אל עליון תאציל עלי ומבינתך תביננני שזוכין להדעת הקדוש על ידי מצות תפילין הקדושים וזה ובגבורתך תצמית אויבי וקמי שהם השונאים שאורבים על נפש האדם וזהו ושמן הטוב תריק על שבעת קני המנורה בחינת קדושת שבעת הנרות כנ״ל שעל ידי זה זוכין לשפע אלקי כנ״ל
וזה בחינת שבת קודש כי בשבת זוכין למקיפין חדשים כי נעשין ממקיפים פנימים וזוכין על ידי שבת למקיפין חדשים כי שבת הוא בחינת עתיקא שזוכין למקיפין עליונים מאד שאין השכל האנושי יכול להשיגם בחינת מעין עולם הבא יום שבת מנוחה וזה ויברך אלקים את יום השביעי ודרשו רבותינו ז״ל במדרש רבה ברכו בקלסתר פנים בחינת שפע

אלקי ממעל הנ״ל בחינת אור הפנים דקדשה וזה פני שבת נקבלה פני דייקא ועל כן בשבת אסור לומר תחנונים וצעקות כי בשבת היא התגלות המוחין הקדושים בחינת שמן משחת קודש שמן בחשאי רק שזוכין למקיפין מבחינת עתיקא בחינת לעטר פתורא ברזא יקירא עמיקא וטמירא ולאו מילתא אוושא בחינת מקיפין סתומים וטמורים שהם בחינת שתיקה בחינת כך עלה במחשבה כמו שכתב רבינו ז״ל בהתורה ויהי מקץ כי מרחמם ינהגם בלקוטי תנינא וזה בחינת מראש מקדם נסוכה הינו ששבת היא בחינת שפע אלקי בחינת קדם שזוכין בשבת קודש וזה סוף מעשה במחשבה תחלה שהם המקיפין שהם למעלה מהזמן ומהשכל שהם בחינת כך עלתה במחשבתי כנ״ל
וזה בחינת נשמה יתירה שזוכין כל אחד מישראל בשבת קודש כי עיקר הנשמה הוא השכל בחינת ונשמת שדי תבינם כמובא בדברי רבינו ז״ל כמה פעמים שזה עיקר הנשמה ובשבת זוכין לנשמה יתירה שזהו בחינת מקיפין חדשים ופנימים חדשים בחינת שפע אלקי וזה ואנפהא נהירין בנהירו עילאה בחינת אור הפנים כנ״ל ואתעטרת לתתא בעמא קדישא וזה וכולהון מתעטרין בנשמתין חדתין וזה שכתוב מתעטרין בחינת ועטרותיהם בראשיהם כנ״ל ועל כן מצוה בשבת להדליק נרות בחינת קדושת הנרות שזוכין על ידם לאור הפנים וזה אסדר לדרומא מנרתא דסתימא שכדי להמשיך הדעת הקדוש שהוא בחינת דרום בחינת והרוצה להחכים ידרים העיקר זוכין על ידי מנרתא דסתימא בחינת מנרתא טבתא דנהרא על רישין בחינת שבעת הנרות כנ״ל ועל כן בכניסת שבת אומרים הודו ואומרים בכל פעם (ונצעק) [ויצעקו] אל ה׳ שכדי לזכות להוליד המוחין של שבת צריכין צעקה מקודם כנ״ל ואחר כך אומרים השבעה קולות שאמר דוד המלך עליו השלום על המים ואחר כד אנא בכח שמסיימין צעקתינו יודע תעלומות שעל ידי זה זוכין לקבל שבת בחינת פני שבת נקבלה בחינת אור הפנים כנ״ל
ועל כן שבת נקראת אות בחינת מקיפין שהם בחינת אות למעלה מן הטבע כנ״ל ועל כן אין אבילות בשבת כי עיקר האבלות שתעלה נשמת המת לאור הפנים ושבת הוא בעצמו אור הפנים ועל כן בקושי התירו לנחם אבלים בשבת כי בשבת זוכין מעצמן לנחמה כי עיקר הנחמה הוא הדעת ובשבת זוכין לדעת שלם באמת בחינת מקיפין העליונים בחינת שפע אלקי וזה בחינת שבת במרה נצטוו הינו כשיש להאדם איזה צער ומרירות העצה על זה הוא בחינת שבת שעל ידי קדושת שבת זוכין לדעת דקדשה ונתבטל הצער והמרירות כי דעת קנית מה חסרת בחינת מה היה העולם חסר מנוחה בא שבת בא מנוחה וזה ולא יכלו לשתות מים ממרה הינו שלא היו יכולין לזכות למוחין שהם בחינת מים בחינת באר מים חיים ונוזלים מן לבנון מן לבונא דמוחא ויצעק משה אל ה׳ בחינת צעקה כנ״ל ויורהו ה׳ עץ הינו בחינת הצדיק שהוא בחינת שפע אלקי כמובא בהתורה הנ״ל שמשה הוא בחינת שפע אלקי וימתקו המים שעל ידי הדעת זוכין לבטל הצער והמרירות כנ״ל בחינת דעת קנית מה חסרת וזה בחינת מן בחינת מקיפין עליונים ולא ידעו מה הוא בחינת המקיפין שהם עדיין בבחינת העלם בחינת קודם מתן תורה שעדיין לא נכנסו

להתורה ועל כן לא נתנה אלא לאוכלי המן הינו שהכניסו אותם מהעלם אל בחינת מקיפין ועל ידי קבלת התורה זכו לעשות מהמקיפים פנימים וזה למען אנסנו הילך בתורתי כי על ידי אכילת המן זכו להכניס המקיפין אל התורה ועל ידי קבלת התורה זכו להמשיך לתוך השכל ובשבת לא ירד המן מחמת שבשבת זוכין לעשות מהמקיפין פנימים ממילא על ידי קדושת שבת שזוכין למקיפין בבחינת עתיקא שהם סתימין וטמירין שאי אפשר בהשכל להשיגו וזה שבת קביעא וקיימא בחינת העדר השתנות בחינת צדיקים יושבים בחינתה מעין עולם הבא ועל כן כתיב בשבת שבו איש תחתיו הכל כנ״ל

וזה בחינת קריעת ים סוף כי ים סוף הוא בחינת שכל גדול שאין המח יכול להשיגו ואין נכנס להמח כלל שנמשך מבחינת עתיקא שהוא טמיר וסתום שכל מי שנכנס באלו החכמות נטבע חס ושלום רק לעתיד אז יתגלו אלו החכמות אבל בשעת יציאת מצרים האיר עלינו השם יתברך אור הגדול הזה וזכו למקיפין אלו דייקא בחינת והמים להם חומה בחינת מקיפים כי אי אפשר לצאת מגלות מצרים ולזכות לנחמה כי אם על ידי דעת גדול כזה בחינת ואפילו כולנו חכמים כולנו יודעים את התורה וכו׳ משועבדים הינו לפרעה במצרים עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא וגאלם שהאיר עליהם הדעת מבחינת עתיקא כי על ידי גודל חשכת גלות מצרים נתעלמו המוחין של כל אחד למקום שנתעלמו עד שאין ביכולת להוציאם על ידי הדעת הפשוט רק על ידי דעת גדול שאין ביכולת אנושי להשיג אותו רק הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו גאלם וזה ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה אני ולא מלאך וכו׳ ותרגם אונקלוס ואתגליתי שנתגלה השכל מבחינת עתיקא כנ״ל

וזה בחינת פורים שבפורים זוכין לאור הפנים דקדשה בחינת סוכה בחינת רוח הקודש בחינת אסתר ברוח הקודש נאמרה כי עיקר טומאת עמלק והמן היא להעלים המוחין של ישראל בחינת ויזנב בך כל הנחשלים אחריך שהענן היה פולטן אלו שלא זכו למוחין קדושים שהוא בחינת ז׳ עננים ועל כן היה מטמאין במקרה לילה בחינת אשר קרך בדרך כי המוחין של איש הישראלי הם מחיצות פרוסות בפני תאוה זאת כמו שכתב רבינו ז״ל בהתורה תקעו תוכחה אבל על ידי תעלומות המוחין בא פגם הנ״ל וזה ויראו כל העדה כי מת אהרן ודרשו רבותינו ז״ל אל תקרא ויראו אלא וייראו שנסתלקו ענני הכבוד ועל ידי זה וישמע הכנעני מלך ערד בחינת עמלק ימח שמו כי עיקר המח מקבלין על ידי הצדיק האמת שהוא בחינת אהרן בחינת ובהעלות אהרן את הנרות כי כל ישראל נקראים נרות המנורה והצדיק נקרא מנורה הטהורה שהוא מאיר לכל ישראל ומעלה שלהבת לבם להשם יתברך אבל על ידי הסתלקות הצדיק האמת על ידי זה נתעלמו המוחין הקדושים ועל ידי זה בא חס ושלום טומאה הנ״ל ועיקר להנצל מקליפת עמלק הוא על ידי תפלה וצעקה לפני השם יתברך שעל ידי זה מולידין המוחין הקדושים

וזה והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל אין הרמה אלא לשון צעקה על ידי זה וגבר ישראל וזה שכתוב וישמע ה׳ בקול ישראל ויתן את הכנעני בידו הינו שעל ידי הצעקה שצעק להשם יתברך על ידי זה נצולו מקליפה

הנ״ל וזה בחינת קליפת המן הרשע ימח שמו שאמר ישנו עם אחד שישנו
מן המצות הינו שנתעלמו המוחין בחינת שינה הסתלקות הדעת ועל כן
הפיל פור ביום שמת בו משה כי על ידי הסתלקות הצדיק האמת נתעלמו
המוחין כמו שאמרו רבותינו ז״ל שלש מאות הלכות נשתכחו בימי אבלו
של משה ועל כן בכח הזה רצה להתגבר על ישראל אבל מרדכי בגודל
קדושתו המשיך קדושת משה דייקא ביום זה כי נולד באותו יום וכדאי
הלידה שתכפר על המיתה והמשיך ביום הזה כל המוחין הקדושים על
ידי קדושת משה בחינת וחמת המלך שככה בגימטריא משה והמשיך על
ידי צעקה ושועה להשם יתברך כמו שכתוב ומרדכי ידע את אשר נעשה
ויזעק זעקה גדולה ומרה והמשיך כל המוחין מתעלומתן
וזה בלילה ההוא נדדה שנת המלך שהיא היפך השינה בחינת התגלות
המוחין כי מרדכי היה צדיק גדול בחינת מרי דכיא שאין בו שום שמץ
טומאה בחינת מנין שאין מסככין אלא בדבר שאין מקבל טומאה
כמבואר בהתורה הנ״ל וזכה לקדש את שבעת הנרות וזה בן יאיר שהאיר
עיניהם של ישראל בחינת תיקון המינים בן שמעי בחינת תיקון האודנין
בן קיש שהקיש על דלתי רחמים בצעקה ושועה שעל ידי זה קידש את
הפה בקדושה ויהי אומן את הדסה בחינת תיקון נוקבי חוטמא שעל ידי
זה זכה להוציא המוחין מתעלומתן שהוא בחינת אסתר בחינת שפע אלקי
הנ״ל בחינת אסתר ברוח הקודש נאמרה ועל ידי זה זכה להלביש את
נשמתו בלבושי מלכות על ידי המקיפין הקדושים וזה בחינת יביאו לבוש
מלכות וזה ואשר ניתן כתר מלכות בראשו על ראשו לא נאמר אלא
בראשו שזכה שנכנסו המקיפין לפנים בקדושה וזה ככה יעשה לאיש אשר
המלך חפץ ביקרו בחינת כבוד היפך של תכלם שבעת ימים ועל כן כתיב
במרדכי דורש טוב לעמו שזכה להבין הסגולה שהיא עיקר הטוב וללמד
לעם סגולה וזה ודובר שלום לכל זרעו שהמשיך שכל הפנים בעולם ועל
ידי זה ניצול מעונש חליצה ויבום כנ״ל וזה ודובר שלום לכל זרעו בחינת
וראה בנים לבניך שלום על ישראל כנ״ל
וזה בחינת פרשת שקלים שקורין קודם פורים בחינת צדקה שעל ידי זה
זוכין למקיפין חדשים ללבושים דקדשה בחינת כי הלבישני בגדי ישע
מעיל צדקה יעטני בחינת וילבש צדקה כשריון כי על ידי צדקה משנה
לבושו וזוכה להנצל מכל אורב ומסטין בחינת צדק לפניו יהלך וישם
לדרך פעמיו שעל ידי צדקה ניצול מכל הצרות שבאין על ידי חסרון הדעת
וזה פירוש כי תשא את ראש בני ישראל הינו להוליד המוחין הקדושים
העיקר על ידי צדקה בחינת ונתנו איש כופר נפשו להי׳ בחינת צדקה כנ״ל
וזה אור פניך עלינו אדון נשא ושקל אשא בבית נכון ונשא שעל ידי צדקה
זוכין לאור הפנים דקדשה כי על ידי מצות צדקה נעשה בחינת לבוש
להשם יתברך בחינת לבושו צדקה כי כל בחינת צדקה הוא בחינת בנין
המשכן בחינת מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי כי כל אחד
מישראל הוא בחינת משכן בחינת ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם בתוכו
לא נאמר אלא בתוכם מלמד שהקדוש ברוך הוא משרה שכינתו בתוך כל
אחד מישראל וכשנותן צדקה לעני הגון הוא בחינת נתינת התרומה
למשכן ועל ידי זה זוכין לבחינת לבושי צדקה שעל ידי זה זוכין לאור

הפנים דקדשה וזה אני בצדק אחזה פניך שעל ידי צדקה זוכין לאור הפנים בחינת משנה פניו ותשלחהו כנ״ל ואחר כך קורין פרשת זכור בחינת מחיית עמלק ימח שמו שעל ידו נפשטים [מ]המלבושים דקדשה בחינת שהענן פולטן כנ״ל
וזה ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל כי קודם שזוכין להכניע ולעקר קליפת המן עמלק ימח שמו אין יכולין ללבוש מלבושי עוז והדר שהוא עיקר אור הפנים דקדשה כנ״ל וזה שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תכלת מרדכי כי על ידי שזוכין למלבושי עוז והדר מלבושי מרדכי על ידי זה זוכין להוציא המוחין מתעלומתן שאז כשהם בהעלם נקראים בחינת יעקב אבל על ידי שזכה להוציא המוחין מתעלומתן על ידי צעקה ושועה בחינת ויזעק זעקה גדולה ומרה על ידי זה הוציא המוחין כנ״ל וזכה לאור הפנים שהם בחינת מלבושי מרדכי בחינת עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון כנ״ל וזה להודיע שכל קויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך כי על ידי זה זוכין לכבוד היפך של תכלם שבעת ימים וזוכין להתגלות המוחין בחינת דורש טוב לעמו שמגלה הסגולה לעם סגולה כנ״ל אמן ואמן

הלכות ברכת השחר הלכה א׳

על פי התורה ואלה המשפטים בסימן ז׳ ומבואר שם שעיקר הגלות הוא על ידי חסרון אמונה פגם התפלה עיין שם
ואי אפשר לבוא לאמונה אלא על ידי אמת ואי אפשר לבא לאמת אלא על ידי התקרבות לצדיקים וילך בדרך עצתם ועל ידי שמקבל מהם עצתם נחקק בו אמת ומבואר שם שיש עצת רשעים שהוא בחינת עצת הנחש בחינת זיווג דקליפה ועל ידי מצות ציצית ניצולין מעצת הנחש וזוכין לעצת צדיקים בחינת זיוג דקדשה ועל ידי זה זוכין לאמת ולאמונה ולתפלה ולנסים וזוכין שהקדוש ברוך הוא יתחרט על הגלות שבו תלוי הגאולה ואז יתגלו כל החכמות כשולחן ערוך כי עיקר הגלות על ידי חסרון האמונה ועל כן כשיכלו האפיקורסים שמכסין כל הנסים בדרך הטבע אזי יבוא משיח ויגאלינו ונזכה לתפלה ולנסים עילאין ולנסים תתאין עין שם היטב
וזה בחינת לילה ויום שהם בחינת אמת ואמונה כי לילה הוא בחינת אמונה כמו שכתוב ואמונתך בלילות וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל בספריו הקדושים ואמת הוא בחינת אור יום בחינת שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך כי עיקר הגאולה הוא על ידי אמת שעל ידו זוכין לאמונה כנ״ל וזה בחינת ברכת הנותן לשכוי בינה

להבחין בין יום ובין לילה כי לילה הוא בחינת אמונה כנ״ל אבל עיקר האמונה הוא בשלימות באור היום וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל בתורה תקעו אמונה שכל מה שנדחה והולך חלק מהלילה ונתקרב אל אור היום נתגדל האמונה ביותר וכן הולך ונגדלת מעט מעט כפי מה שנדחה מהלילה ונתקרב יותר אל היום עד שבא היום אז נתגדלה האמונה בשלימות בחינת חדשים לבקרים רבה אמונתך כי עיקר האמונה הוא על ידי אמת שהוא בחינת אור היום כנ״ל ועל כן מברכין הנותן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה כי עיקר האמת זוכין על ידי שמקבל עצת צדיקים טיפי השכל מהצדיק שעל ידי זה זוכה לאמת וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל כשמדבק את עצמו לצדיקים הוא בבחינת פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו וזה הנותן לשכוי בינה בחינת ולבבו יבין להבחין בין יום ובין לילה שזוכה לבחינת אמת שאז רואה החילוק כי לילה שהוא בחינת אמונה בלא אמת אינה נקראת אמונה כי היא אינה בשלימות אבל כשזוכה לקבל טיפי השכל מהצדיק שהוא בחינת כולו זרע אמת אזי זוכה לבחינת אור היום וזה פירוש הפסוק מי שת בטוחות חכמה או מי נתן לשכוי בינה כי על ידי בטוחות חכמה שמקבל טיפי השכל מהצדיק שהם העצות קדושות על ידי זה נחקק בו אמת שזה בחינת או מי נתן לשכוי בינה כנ״ל וזה בחינת ברכת שלא עשני גוי הינו על ידי שזוכה לקבל העצות קדושות של הצדיק שהם בחינת תרי״ג עיטין דאורייתא על ידי זה ניצולין מעצת הנחש בחינת ישראל שעמדו על הר סיני פסקה זוהמתן ועל כן מברכין שלא עשני גוי שזכינו להנצל מזוהמת הנחש שהוא העצות רעות על ידי העצות הקדושות של הצדיק האמת שהוא כולו זרע אמת וזהו שלא עשני עבד בחינת חם וכנען דמחמם גופא דבר נש בעבירה בחינת כנען עבד עבדים יהיה לאחיו בחינת פגם הברית ועל ידי עצת הצדיק זוכין להנצל מזה וזה שלא עשני אשה כי באתר דאית דכר איתתא לא אידכר תמן הינו שאנו מברכין להשם יתברך שזכינו לאמונה שלימה שהוא על ידי אמת בחינת איש כי אמונה בעצמה היא בחינת אשה ועל כן היא אינה בשלימות ודייקא צריך לחבר אמת ואמונה בחינת השוו אשה לאיש לכל דינין שבתורה שבזה תלוי הגאולה כמו שכתב אדמו״ר ז״ל ועל כן מברכין שלא עשני אשד כי עיקר הוא האמת בחינת איש שעל ידי זה נשלמת האמונה כנ״ל

וזה בחינת ברכות התורה שתיכף בבקר צריכין לברך על התורה כי עיקר האמונה נגדלת על ידי האמת שהוא על ידי עצת הצדיקים שהוא התורה בחינת תרי״ג עיטין דאורייתא שזכו לקבל שעל ידי זה נקראת אמונה ועל כן תיכף בבקר אנו ממשיכין עלינו את האמונה על ידי התורה שהוא עיקר האמת ועל כן מברכין על התורה שאנו נותנין שבח והודיה להשם יתברך שהצילנו מעצת הנחש מנישואין דקליפה ונתן לנו את התורה שהוא כולו זרע אמת כנ״ל ועל כן תיכף אחר ברכת התורה אומרים ברכת כהנים כי עיקר הברכות הוא על ידי האמת כמו שכתב אדמו״ר ז״ל בהתורה ויהי מקץ בסימן נ״ד כי על ידי האמת של התורה אנו זוכין לברכות כהנים שהוא בחינת אמת כנ״ל ועל ידי זה זוכין לאמונה כד אתחבר בה אמת כנ״ל

וזה בחינת פרשת הקרבנות שאומרים בכל יום כי עיקר התפלה שהוא בחינת אמונה נתקן כנגד הקרבנות כמו שאמרו רבותינו ז״ל תפלות כנגד תמידין תקנום ועל כן כשאמר אברהם אבינו עליו השלום במה אדע שבזה פגם בארץ ישראל ובתפלה כמו שכתב אדמו״ר ז״ל על כן אמר השם יתברך תיכף התיקון שהיא הקרבנות וכמו שכתבו רבותינו ז״ל שכל הקרבנות גילה הקדוש ברוך הוא לאברהם בפסוק קחה לי עגלה משולשת וכו׳ וכמובא במדרש כי הקרבנות הם תיקון האמונה הקדושה ועל כן כל הקרבנות מקריבין בבית המקדש ששם שער השמים ששם עיקר עליות התפלה ועל כן קרבנות נעשים על ידי כהנים שהם בחינת אמת כמו שכתב אדמו״ר ז״ל כמה פעמים בספריו הקדושים כי עיקר האמונה נקראת כד אתחבר בה אמת וזה עולת תמיד העשויה בהר סיני כי עיקר האמת זכו ישראל בהר סיני שהוא בחינת עצת אמת תרי״ג עיטין דאורייתא שעל ידי זה נשלמת האמונה וזה עולת תמיד העשויה בהר סיני שאז נתקן האמונה שהוא בחינת עולה בחינת הקרבנות על ידי האמת שזכו בהר [סיני] לאמת ואמונה הקדושה וזה שמביא רבינו ז״ל מכתבי האר״י ז״ל שקרבן תמיד הוא מכניע קליפת דעשיה שהיא בחינת העבודה זרה והכפירות הינו שעל ידי הקרבנות זוכין לאמונה שלימה שעל ידי זה מכניעין עצות הנחש שהוא בחינת העבודה זרה והכפירות והאפיקורסות וזוכין לאמת ואמונה וזה בחינת ועשירית האיפה סולת למנחה בלולה בשמן כי עיקר עבודתינו בכל יום ויום להעלות העולמות ולקשר כל העולמות לשרשן העליון וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל בהתורה אמצעיתא דעלמא שצריכין לתקן מלכות דעשיה שמעלה מהקליפות ואחר כך מלכות מלביש את נצח הוד יסוד ונצח הוד יסוד מלביש את חסד גבורה תפארת וחסד גבורה תפארת מלבישין את חכמה בינה דעת וממלכות דיצירה נעשה חכמה בינה דעת דעשיה ומפנימיות ברכאין וכו׳ נעשה כתר דעשיה וכו׳ הינו [שמפנימיות] חסד גבורה תפארת ומפנימיות מלכות דיצירה נעשה כתר דעשיה וגם שם צריך אמונה בחינת אמון מופלא עין שם היטב וכל זה אנו מתקנין בכל יום ויום על ידי שאנו מחברין אמת ואמונה כי מלכות היא בחינת אמונה כמו שכתב אדמו״ר ז״ל ואמת היא בחינת כתר בחינת אהיה שהיא בחינת אמת כמובא שאהיה פעמים אהיה עולה אמת וכשזוכין לחבר אמת ואמונה הינו שעל ידי שאנו מאמינים באמיתית אלקותו יתברך ובצדיקי אמת שאז נשלם האמונה באור גדול שעל ידי זה עולין כל העולמות לשרשן וזה בחינת ועשירית בחינת מלכות שהוא בחינת אמונה ועיקר עלייתה כשנתחבר בה אמת שהוא בחינת כתר בחינת האיפה כמו שכתוב בזהר הקדוש כד איהי סליקת מלאכייא שואלין בגינה איה מקום כבודו סולת למנחה כמו שכתב אדמו״ר ז״ל שהוא לשון שבירה בחינת סלית כל שוגים מחוקיך שעל ידי התחברות אמת ואמונה זוכין לשבר ולבטל כל הדינים שהיא בחינת העבודה זרה והקליפות בחינת עצת הנחש וזה בחינת בלולה בשמן על ידי עצת הצדיק האמת שהוא בחינת אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלקים שמן ששון מחבריך שעל ידי שמקבלין עצת הצדיק זוכין לבטל כל הדינים והקליפות שנמשכין מעצת הנחש כנ״ל וזוכין לכולה זרע אמת כנ״ל וכל זה זוכין על ידי קבלת התורה שזה

בחינת עולת תמיד העשויה בהר סיני כנ״ל
וזה בחינת ברכת אהבה שהיא ברכת התורה כמובא בשולחן ערוך
שבברכת אהבה רבה נפטר מברכות התורה כי על ידי ברכות התורה זוכין
לבחינת אמת ואמונה שנתחברו יחד כנ״ל ועל כן בברכת אהבה נזכר
השלושה זכירות שעל ידי הזכירות זוכין לאמת ואמונה ועל ידי זה זוכין
ליציאת מצרים שהוא כולל כל הגלויות כמו שכתב אדמו״ר ז״ל ולבוא
לארץ ישראל כנ״ל וזה שאנו מבקשים ושבור עול הגוים מעל צוארינו
שזה בחינת יציאת מצרים ותוליכנו מהרה קוממיות לארצינו בחינת ארץ
ישראל בחינת תפלה ונסים וזה כי אל פועל ישועות אתה בחינת הישועות
והנסים והנפלאות שעשה עמנו השם יתברך בכל יום כמו שאומרים על
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר וצהרים וכו׳ וזה ובנו בחרת
מכל עם ולשון שזה בחינת זכירת מתן תורה הינו כנ״ל שעל ידי מתן תורה
ששם קבלו ישראל תרי״ג עיטין דאורייתא על ידי זה ניצולין מעצת הנחש
וזוכין לעצת צדיקים שהוא כולו זרע אמת וזה וקרבתנו מלכנו לשמך
הגדול זה בחינת זכירת מעשה עמלק ימח שמו כי על ידי מתן תורה ששם
קבלו עצת ה׳ בחינת כולו זרע אמת מכניעין קליפת עמלק בחינת עצת
הנחש שהוא בחינת חם דמחמם גופיה דבר נש בעבירה חס ושלום וזוכין
לאמת ואמונה וזה להודות לך וליחדך באהבה ולאהבה את שמך זה
בחינת זכירת מעשה מרים להנצל מלשון הרע שהוא עצת הנחש שדבר
לשון הרע על השם יתברך וכמו שאמרו רבותינו ז״ל על פסוק מה יתן לך
ומה יוסיף לך לשון רמיה שעיקר לשון הרע נמשך מעצת הנחש בחינת אם
ישוך הנחש בלא לחש ומה יתרון לבעל הלשון וכמו שדרשו רבותינו ז״ל
ועל כן אנו זוכרים אלו השלושה זכירות קודם אמונת היחוד שהוא
קריאת שמע כי על ידי שמכניעין עצת הנחש על ידי מתן תורה שהוא
בחינת הר סיני על ידי זה זוכין לאמת ואמונה שלימה ועל כן כשמתחילין
לאמר הזכירות האלו לוקחין הציצית בידים כי עיקר הקיום עצת הצדיק
הוא על ידי ציצית וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל שעל ידי ציצית זוכין להנצל
מעצת הנחש וזוכין לאמת ואמונה ויציאת מצרים וארץ ישראל ותפלה
ונסים כנ״ל ועל כן זכירת מצרים העיקר בפרשת ציצית כי עיקר הוא על
ידי הציצית הקדושים שהם שמירה מניאוף כמו שכתב אדמו״ר ז״ל שעל
ידי ציצית זוכין לקבל עצת הצדיק האמת ולילך בדרך עצתו ועל ידי זה
נחקק בו אמת כנ״ל וזה בחינת קריאת שמע ותפלה שעל ידי קריאת שמע
שהוא אמונה זוכין לתפלה כי הוא כולו חד
וזה בחינת פסח ואכילת מצה מיכלא דמהימנותא כמובא בזהר הקדוש
ובשאר ספרי קודש כי אין בה שום טעם אחר בחינת עוגה שהוציאו
ממצרים טעמו בה טעם מן בחינת ולא ידעו מה הוא בחינת אמונה שאין
יודע שום טעם בדבר וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל כי עיקר האמונה להשליך
מאתו כל החכמות ורק לסמוך על השם יתברך ועל התורה ועל צדיקי
אמת שהורו אותנו לילך בדרך אמת בדרכי התורה הקדושה ועל כן עיקר
המצה נעשה על ידי קמח ומים ואש שאלו שלשה מרמזין שאסור לאדם
לסמוך על שכלו רק על הצדיקים ועל התורה ועל השם יתברך שהם כולם
אחד וכמו שכתוב בזהר הקדוש קודשא בריך הוא ואורייתא וצדיקייא

כולא חד כי קמח זה בחינת הצדיק האמת שהוא בחינת קמח נקי בלי שום פסולת כי המעשים טובים של הצדיק נקראים בשם קמח וכמובא בהגמרא בלשון זה לא חש לקימחא וכן במדרש על אמו של רבי ישמעאל בן קמחית שאמרו רבותינו ז״ל כל קמחא קמחא וקמחא דקמחית סולת כי עיקר הלחם הוא הקמח שהוא בחינת הצדיק האמת שהוא בחינת הוא הלחם כמו שכתב אדמו״ר ז״ל בסימן נ״ח שקאי על משה בעצמו וזה בחינת ויוסף הוא השליט הוא המשביר שעל ידי תורתו הוא משביע את כל העולם כולו ומים זה בחינת התורה כמו שכתוב הוי כל צמא לכו למים כמובא בכמה מקומות ואש הוא השם יתברך שהוא אש אוכלה כמו שכתוב כי ה׳אלקיך אש אוכלה הוא ועל כן עיקר המצה הוא על ידי הקדוש ברוך הוא והתורה והצדיקים שעל ידי זה הוא הוא אכילת מצה שהיא מיכלא דמהימנותא
וזה בחינת פסח שהיא בחינת תפלה בחינת פה סח שעל ידי התפלה זוכין ליציאת מצרים שהוא בחינת אמונה וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל בחינת ויהי ידיו אמונה ותרגומו פרישת בצלו וזה בחינת המרור שאוכלין ומטבילין בחרוסת להורות שעיקר האמונה הוא כשזוכין לקבל עצות מהצדיקים האמיתים שהם בחינת מצה אבל כנגד זה יש עצת הנחש חס ושלום שעל ידי זה חס ושלום נפגם האמונה ולהנצל מזה הוא על ידי מצות ציצית כמו שכתב אדמו״ר ז״ל וזה בחינת המרור שהוא מרמז על מרירת עצת הנחש שממרר חיי אדם בעולם הזה על ידי עצותיו הרעים והמרים ועיקר תיקונם הוא על ידי החרוסת שהוא זכר לטיט בחינת ציצית וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל בחינת וקיימא כחמרא חיוורא שקיום עצת הצדיק הוא על ידי מצות ציצית שהוא בחינת חותם של טיט כמו שכתב אדמו״ר ז״ל וזה על מצות ומרורים יאכלהו שעיקר התפלה שהיא בחינת פסח עיקר שלימותה הוא על ידי עצת הצדיק שעל ידי זה נחקק בו אמת שהוא בחינת מצה ואיך להנצל מהמרירות של עצת הנחש הוא על ידי החרוסת בחינת מצות ציצית בחינת חותם של טיט כמו שכתב אדמו״ר ז״ל וזה בחינת החילוק שבין חמץ למצה כי מצה מרמז על התחברות אמת ואמונה ביחד כי עצת הצדיק היא כולה זרע אמת וזה בחינת הצ׳ של אותיות מצה שממשיכין עצת הצדיק לתוך האמונה שהיא בחינת מ״ה כי העיקר שצריכין לנסוע לצדיק האמת הוא בשביל שנזכה לאמונה שלימה בהשם יתברך ובתורתו הקדושה שזה התכלית ורק בשביל זה באנו לעולם הזה כדי לזכות לאמונה שלימה בו יתברך וכל זה זוכין על ידי התקרבות להצדיק האמת על ידי עצותיו הקדושים שנמשכין מתרי״ג עיטין דאורייתא שזה בחינת התקשרות אמת ואמונה ביחד בחינת מצה שהצדיק מאיר בתוך האמונה שהיא בחינת מ״ה כנ״ל ועל ידי זה זוכין לנשואין דקדשה כנ״ל אבל חמץ הוא בחינת נשואין דקליפה בחינת חם דמחמם גופיה דבר נש לעבירה חס ושלום ועל כן אסור לאכול חמץ כי עדיין לא קבלנו התרי״ג עיטין דאורייתא בפסח ועל כן החמץ אסור כי חמץ הוא על ידי החימום שנמשך מחימום דסטרא אחרא ועל כן אחר קריעת ים סוף הותר החמץ כי קריעת ים סוף היה על ידי בחינת יוסף שהוא בחינת בן פורת יוסף בחינת ציצית כמו שכתוב הים ראה וינס וכמו

שאמרו רבותינו ז״ל ועל כן אז זכו לזווג דקדשה כי ציצית הוא שמירה מניאוף בחינת וקיימא כחמרא חיוורא
וזה בחינת חומר מים רבים הנאמר על קריעת ים סוף שאז זכו לנשואין דקדשה שהיא בחינת חומר חותם של טיט ועל כן אז הותר החמץ ועל כן בשבועות שאז קבלו כל התרי״ג עיטין דאורייתא על כן אז מצוה להביא שתי הלחם דייקא מחמץ כי אז מהפכין כל החמימות אל הקדושה וזוכין לקבל כל השכל מהצדיק האמת שהוא כולה זרע אמת ועל כן הצ׳ של מצה הוא מאותיות פשוטות והצ׳ של חמץ הוא מאותיות מנצפ״ך (פירוש כפולים, המלביה״ד) לרמז שעל ידי שאין זוכין להנצל מתאות ניאוף אז אפילו כשמקורב להצדיק אינו מועיל לו כי בהצדיק יש שני בחינות בחינת צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם כמו שכתב אדמו״ר ז״ל שהצדיק יש לו שני בחינות ועל כן כשחס ושלום משוקע בתאות ניאוף אזי נעשה אצלו חס ושלום מעצת הצדיק דינים חס ושלום ועל כן העיקר לפשפש במעשיו ולבקש מהשם יתברך שיזכה על ידי עצת הצדיק לאמונה שלימה ולהנצל מתאות ניאוף וכל זה על ידי התפלה שהיא בחינת אמונה שעל ידי התפלה הוא מקשר את עצמו באמת להצדיק דקדשה כנ״ל וזה בחינת אמונה איתקריאת כד אתחבר בה אמת הינו כשמתפלל ומבקש מהשם יתברך שיזכה לקבל עצת הצדיק לטובה ואז נתחבר בה אמת שהוא כולה זרע אמת כנ״ל
וזה בחינת פגם המרגלים שפגמו בארץ ישראל שהיא בחינת תפלה בחינת אמונה ועל כן לא האמינו בנסים שיכול השם יתברך להביאנו לארץ ישראל ולהרוג כל העמים וכל השלושים ואחד מלכים מפני ישראל ועל כן אמרו נתנה ראש ונשובה מצרימה בחינת הגלות שהיא בחינת מצרים כי על ידי פגם האמונה יורדים בגלות כמו שכתב אדמו״ר ז״ל ועל כן עיקר הגלות הוא על ידי חטא המרגלים כמו שכתב רש״י ז״ל על פסוק ותשא כל העדה את קולם ויבכו בלילה ההוא וכמו שדרשו רבותינו ז״ל אתם בכיתם בכיה של חנם וכו׳ כי עיקר הגלות על ידי פגם האמונה וזה בחינת ויקרא משה להושע בן נון יהושע ופירש רש״י ז״ל יה יושיעך מעצת מרגלים כי עצת מרגלים הוא בחינת עצת הנחש והעקר הוא להשמר מעצות רעות שהוא בחינת עצת הנחש
וזה בחינת היוד שהוסיף לו משה שהוא בחינת עצת הצדיק שהוא כולה זרע אמת שהיא אות יוד כי עיקר האמת הוא רק אחד כמו שכתב אדמו״ר ז״ל כי דבר שקר יכול לומר על עץ שהוא כסף או זהב וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל אבל אמת הוא אחד ועל כן אות יוד מרמז על אמת כי אות יוד הוא אחדות שאין בו שום גוון אחר רק נקודה יחידית שהיא בחינת אמת ועל כן על ידי היוד שהוסיף שהוא עצת הצדיק האמת זכה להנצל מעצת מרגלים שהוא עצת הנחש וזה בחינת היוד של שרה כמובא שהיוד של שרי הוא היוד של יהושע שרה היא בחינת מלכות בחינת אמונה כמובא כי העיקר האמונה כד אתחבר בה אמת כנ״ל וזה בחינת השוו אשה לאיש היוד של שרי בחינת אשה יראת ה׳ היא תתהלל בחינת אמונה תפלה ניתנה ליהושע על ידי משה שהוא האמת שנתחבר בה אמת שאז האמונה בשלימות ועל ידי זה ניצול מעצת הנחש שהוא עצת מרגלים ועל כן זכה

להנחיל לישראל ארץ ישראל כי הוא זכה לאמונה בשלימות על ידי עצת הצדיק האמת כנ״ל
וזה בחינת סמיכות פרשת נסכים לפרשת מרגלים כי עיקר תיקון פגם המרגלים הוא על ידי שזוכין לקבל עצת הצדיק שעל ידי זה זוכין לאמת ואמונה וארץ ישראל ונתגלו כל הנסים נסים עילאין ונסים תתאין שזה בחינת נסכים שמנסכין על המזבח על השיתין שמחוללין עד התהום שהוא בחינת נסים בחינת ארץ ישראל שותה תחלה ושתייתה מן התהומות שעיקר קדושת ארץ ישראל הוא על ידי בית המקדש ששם מקריבים את הקרבנות שהוא בחינת תפלה בחינת עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים שהקרבנות הם בחינת תפלה שזה עיקר קדושת ארץ ישראל בחינת וזה שער השמים ששם עולין כל התפלות ושם נתגלו כל הנסים על ידי הנסכים שמחוללין ויורדים עד התהום וזה כשמנסכין את המים בחג תהום אומר לחבירו אבע מימך שאז על ידי קדושת יום טוב ורובי הקרבנות שאז נתגלה קדושת ארץ ישראל ביותר שהוא בחינת אמונה תפלה על ידי זה נתגלו כל הנסים בחינת תהום אל תהום קורא בחינת נסים עילאין ונסים תתאין כנ״ל
וזה פגם המקושש שלא קבל באמת עצת הצדיק אף על פי שהיה מקורב להצדיק אף על פי כן לא הלך בדרך עצתו כי צריך לבטל כל חכמתו ושכלו נגד עצת הצדיק ולא יעשה שום דבר בלתי עצת הצדיק בכל הדברים וצריך לידע שכל דברי הצדיק האמת הם כולם עצות ישרות ואמיתיות וכל הדיבורים וכל העצות הקדושים ששמעו מפי הצדיק כולם הם נצרכים לו ולא יטה לימין או לשמאל חס ושלום
וזה בחינת מקושש עצים ביום השבת יום השבת זה בחינת הצדיק האמת שהוא שבת דכולא שתא כמובא בזהר הקדוש זה הלשון ובכמה מקומות שהצדיק הוא בחינת שבת וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל והמקושש הוא היה מלקט עצים של הצדיק ואמר שזה העצה היא טובה וזה העצה אינה טובה וזה שאמרו רבותינו ז״ל מקושש מעביר ארבע אמות ברשות הרבים היה הינו שנטה מהעצות הקדושות מעט רק ארבע אמות ובזה פגם כי צריכין לבלי לנטות מכל דיבור ודיבור של הצדיק האמת כי כל דבריו אמת וצדק וחוץ מעצתו הוא בחינת עצת הנחש ועל כן איתא בזהר הקדוש על פסוק אבינו מת במדבר וכו׳ בחטאו מת בחטא דנחש ולא בחטא אחר וכן במדרש הנעלם מביא בזה הלשון בחטאו מת דא נחש דפתה לחוה אשת זנונים כי תיכף כשנוטים מעצת הצדיק אזי חס ושלום נופלים תיכף בעצת הנחש ועל כן עיקר התיקון הוא פרשת ציצית כי על ידי ציצית זוכין לקבל עצת הצדיק ונשמרים מעצות רעות וזה שמובא בתנא דבי אליהו שמשה אמר להקדוש ברוך הוא מפני מה נתחייב מקושש מיתה וכו׳ אמר לו הקדוש ברוך הוא צא וגדור לישראל מצוה שנוהגת ביום טוב ובשבת ואיזה מצות ציצית כי על ידי מצות ציצית זוכין להנצל מעצת הנחש וזוכין להתקרב להצדיק באמת ולקבל כל עצותיו הקדושים ולבלי לנטות מדבריהם ימין ושמאל שעל ידי זה זוכין לאמת ולאמונה ולתפלה ולארץ ישראל ולנסים וזוכין לקרב את הגאולה

הלכה ב׳ מהלכות ברכת השחר

על פי התורה ויהי מקץ סימן נ״ד
[בליקוטי א׳] עין שם היטב כל המאמר
מראשו לסופו ותמצא מרגוע לנפשך
והכלל לענינינו שצריכין לשמור את הזכרון דקדשה ולזכור תמיד בעלמא דאתי ולאדבקא מחשבתו בעלמא דאתי כי בשביל זה לבד נברא האדם להיטב מעשיו בזה העולם כדי לבוא לעולם הבא כמו שאמרו רבותינו ז״ל התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין וכן אמרו רבותינו ז״ל מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת וזה בחינת זכור את יום השבת לקדשו זכרהו מאחד בשבת הינו שצריכין לזכור את עלמא דאתי בזה העולם שהיא בחינת ששת ימי המעשה
וזה בחינת מילה בשמיני שתיכף כשנולד איש הישראלי צריכין לדבק מחשבתו בעלמא דאתי על ידי מצות מילה בחינת וביום השמיני ימול בשר ערלתו שמרמז הכתוב על כלליות ישראל שעיקר התיקון יהיה ביום השמיני שהוא בחינת עלמא דאתי וכדי לשמור את הזכרון צריכין לשמור את עצמו שלא יפול לבחינת רע עין שהוא בחינת מיתת הלב וצריכין להכניע את כח המדמה כי עיקר היצר הרע הוא בכח המדמה בחינת טוב המדומה שמרה באחרונה וצריכין להכניעו ולשברו ולצאת מטוב המדומה והוא על ידי מצות מילה בחינת ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד הינו על ידי מצות מילה נימול גם כן ערלת לבבו בחינת המול ימול בחינת ערלת לב וערלת בשר ומתחלה צריכין למול ערלת בשר על ידי שמוציאין ממנו על ידי זה הדמים הרעים שנמצאים בכל אחד מעת הולדו שעל ידי דמים הרעים מתגבר המדמה בחינת ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך הינו במצרים היה עדיין התגברות הדמים הרעים ועל כן לא נגאלו עד שמלו את עצמן ועל ידי זה זכו להכניע את המדמה ולזכך ולסנן כל הדמים ולהכניסם לתוך הקדושה בחינת ואומר לך בדמיך חיי ועל ידי זה זוכין למול ערלת לבו כי על ידי המדמה נופל לבחינת מיתת הלב בחינת לב אטום בחינת שברי לוחות ועל כן שיבר משה את הלוחות ולמד קל וחומר מפסח מה פסח שהוא מצוה אחת אמרה תורה וכל בן נכר לא יאכל בו כל התורה וישראל עובדים עבודה זרה בחינת ערלי לב בחינת כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב על אחת כמה וכמה ועל כן שבר את הלוחות שעל ידי זה בא השכחה ועל כן על ידי מצות מילה זוכין למול את ערלת לבבו וזה וערפכם לא תקשו עוד כי על ידי זה זוכין להכניע את המדמה שהוא בחינת פרעה בחינת

העורף וזוכין לזכרון דקדשה ועל כן כתב רבינו ז״ל בספר המדות שעל ידי מוהל טוב הוא נותן להתינוק הנימול כח המדמה טוב הינו כנ״ל וזה ענין הקרבנות כי עיקר הקרבנות הוא להכניע את המדמה ולצאת על ידי זה מאהבת הבהמיות ולהתקרב להשם יתברך ולאדבקא מחשבתו בעלמא דאתי ולזכות לאהבה דקדשה ועל כן כל הקרבנות (היא) [הם] על ידי הכהנים בחינת וקמץ הכהן בחינת אהבה דקדשה כי על ידי הקרבנות זוכין לדעת דקדשה ומכניעין הבהמיות ומקרבין הכל להשם יתברך ומעלין מבהמה לאדם ועל כן כל הקרבנות כתיב בהם לרצונכם בחינת עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי על ידי שמעלין ומבררין הרוח טובה רוח נדיבה מן העצבות רוח וזוכין לשמחה בחינת והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי ועל כן צריכין סמיכה בידים על הקרבן כי עיקר בירור המדמה על ידי הידים בחינת מי אסף רוח בחפניו כנ״ל בהתורה הקדושה וכמו שכתב אדמו״ר ז״ל בהתורה אחוי לן מנא דלא שויא לחבלא שעל ידי הקרבנות מכניעין את המדמה שעל ידי [הסמיכה על] הקרבן נמשכין כל החטאים וכל כח המדמה [על הבהמה] ואחר כך מעלין ומכניעין את המדמה ומעלין הבהמה לקרבן כי כל החטאים הוא על ידי המדמה כי לכל אחד מטעה היצר הרע ומראה לכל אחד בתחלה שאין זה איסור גדול לעשות מה שמפתהו ומסיתו כי לכתחילה אינו אומר לו לעשות תיכף עבירה גדולה אבל ימצא לו התירים ואלו ההתירים הם גרועים מאד יותר מעבירה גדולה כי עליהם אינו חוזר בתשובה ואחר כך מהיתר מסיתו לאיסור עד שנופל ברשתו כמו שאמרו רבותינו ז״ל כך דרכו של יצר הרע היום אומר לו כך ולמחר אומר לו כך עד שאומר וכו׳ כמו שכתוב הוי מושכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה וצריך כל אחד לפשפש במעשיו מאד ולפלס דרכיו בכל שעה ורגע אם כך ראוי לו לעשות ואם יש בו רצון השם יתברך באמת ולא יטעה את עצמו וצריך לבקש ולהתחנן לפני השם יתברך בכל עת שיעזרהו להנצל מזה שלא יפול למדמה כי על ידי המדמה נופל לבחינת שכחה שהוא מיתת הלב שהוא התרחקות מהשם יתברך שמת לבו בקרבו ובעל דבר מטעה אותו שאי אפשר לו לשוב להשם יתברך עוד מאחר שכבר עברו הרבה משנותיו ולא עבד בהם את השם יתברך וממציא לו חטאיו ואומר לו איך אפשר לך לשוב הלא כבר באת בימים וכבר הרגלת בדרכיך אשר לא טובים ויש לך הרבה מניעות וגם אם תכבסי בנתר ותרבה לך בורית נכתם עוונך ומה יועיל לך מעתה
אבל באמת אינו כן כי חסדי ה׳ כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו כי האדם איך שהוא משם יכול לדבק את עצמו בהשם יתברך בחינת אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי וצריכין לחזק ולמצוא בעצמו נקודות טובות שעל ידם יזכה לצאת מחשכת אפילת חטאיו בחינת הלעולם יזנח אדני ולא יוסיף לרצות בחינת הלא מעתה קראתי לי אבי אלוף נעורי אתה כי השם יתברך מצפה ומחכה בכל יום שישוב האדם אליו כי זה עיקר שעשועיו ותענוגיו כי יש להשם יתברך שרפים ואופנים וחיות הקודש ועולמות אין מספר אבל עיקר התענוגים שלו כשאיש ישראל מזכיר את עצמו בו יתברך ומדביק מחשבתו בעלמא דאתי ומבקש

ומתחנן להשם יתברך בדברי ריצוי ותחנונים שיזכהו לשוב (ולבחר) [ולברר]
הרוח טובה מן הרוח נכאה ובזמן שבית המקדש היה קיים היו מקריבין
קרבנות כדי לברר המדמה ועל כן היו אומרים שיר על הקרבן כי עיקר
בירור המדמה הוא על ידי שמחה ונגון וכלי שיר וזה בחינת שובה ישראל
עד ה׳אלקיך כי כשלת בעוונך שהנביא מזהיר לישראל שאף על פי שנכשל
בעוונות אף על פי כן לא יפול מזה מלשוב להשם יתברך כי חפץ חסד הוא
ורוצה בתשובת רשעים אמרו כל תשא עון וקח טוב הינו לברר הרוח טובה
מן הרוח רעה שהם העוונות וקח טוב בחינת רוח טובה רוח נדיבה וזה
ונשלמה פרים שפתינו כי על ידי ששופכין את הלב לפני השם יתברך
וחוזרין בתשובה ומוצאין בעצמן עדיין איזה נקודה טובה על ידי זה
מכניעין את המדמה שכל זה הוא בחינת קרבנות כנ״ל ונשלמה פרים
שפתינו כנ״ל
וזה ענין סדר התפלה בכל יום הכל כדי להכניע את המדמה ולזכות
לזכרון דקדשה ולאהבה דקדשה ולדעת שלם דקדשה כי עיקר ברכות
השחר הוא לברך ולהודות להשם יתברך על הדעת דקדשה וזה להבחין
בין יום ובין לילה וגם שלא עשני גוי ולא עבד ולא אשה שמוצאין בעצמם
נקודות טובות ומבררין ומעלין את הטוב שעל ידי זה מכניעין את המדמה
וזה בחינת פוקח עוורים שנותן שבח והודאה להשם יתברך שהציל אותו
מרע עין בחינת מדמה שהוא בחינת עוור כי השוחד יעוור שנדמה לו
שהדין כך וכן כל עיקר הברכות הוא על אופן זה וזה רוקע הארץ על המים
בחינת מי הקים כל אפסי ארץ מי צרר מים בשמלה הכל כנ״ל בהתורה
הקדושה וזה הנותן ליעף כח שמברר ומוציא בעצמו עוד חיות וכח איך
לעבוד את השם יתברך אף על פי שהוא עיף ויגע אף על פי כן בגודל חסדו
השם יתברך נותן ליעף כח וזה המעביר שינה מעיני שמעביר ומבטל כח
המדמה שהיא בחינת שינה וחלום כנ״ל וזה שמבקשין אחר כך שתצילנו
מעין הרע ומלשון הרע על ידי זה מכניעין את המדמה וזוכין לזכרון
דקדשה ואחר כך מתפללין ומבקשין זכרנו בזכרון טוב לפניך הינו שיזכה
לזכרון דקדשה וזה בחינת עקידת יצחק שביטל המדמה כח הבהמיות
בחינת אלקים יראה לו השה לעולה בני הינו שתעלה בחינת השה שהיא
בחינת בהמיות לעולה להי בחינת קרבנות כי כל ענין קרבנות הוא לזכר
עקידת יצחק בחינת צפונה לפני הי שעל ידי זה הקדוש ברוך הוא זוכר
לישראל עקידת יצחק (פירוש כי צפון הוא בחינת שמאל בחינת גבורות שזהו בחינת יצחק, המלביה״ד)
וזה בחינת עקידה לשון קישור כי על ידי שביטל המדמה זכה לזכרון
דקדשה וקישר כל העולמות לשרשן והבין כל הרמזים שמרמז השם
יתברך לכל אחד בכל יום ויום וזכה לאדבקא מחשבתו בעלמא דאתי וזה
עקידת יצחק יד ורגל כי העולם הבא נקרא יד על שם שעיקר בירור
המדמה שעל ידי זה זוכין לאדבקא בעלמא דאתי הוא על ידי יד בחינת
וביד הנביאים אדמה והעולם הזה נקרא רגל בחינת הוד והדר לבשת כנ״ל
וצריכין לקשר שני העולמות יחד בחינת מן העולם ועד העולם ואחר כך
אומרים פרשת הקרבנות כדי לברר כל הניצוצות הקדושים ולברר
ולהעלות המדמה בחינת ונשלמה פרים שפתינו כנ״ל והעקר על ידי פסוקי
דזמרה בחינת ניגון ושמחה ועל ידי שמחה זוכין לקריאת שמע שהוא

בחינת אדבקא מחשבתו בעלמא דאתי בחינת יחוד ה׳ אלקי בחינת שמע ישראל ה׳ אלקינו ה׳ אחד בחינת שזוכין לאהבה וקדושה בחינת וליחדך באהבה ולאהבה את שמך וזה בחינת תפלה לשון חיבור וקישור בחינת נפתולי אלקים נפתלתי ודיבוק לעלמא דאתי בחינת ח״י ברכאין דצלותא בחינת צדיק בחינת איש אשר רוח אלקים בו שזוכין על ידי ששוברין ומבטלין ומכניעין את המדמה כנ״ל וזה שמובא בכתבי האריז״ל שצריך לכוון בסוף שמונה עשרה שם החקוק במצחו של משיח הינו שלהכניע את הרע עין והמדמה העיקר הכנעתו על ידי בחינת משיח בחינת שלוש פסיעות שאחר שמונה עשרה בחינת וכשחזרתי לאחורי הכל כנ״ל והעיקר הוא לשמור עצמו מלשון הרע שעל ידי לשון הרע הוא נופל לכסילות ולאהבות הבהמיות בחינת מוציא דבה הוא כסיל ועל כן בסוף שמונה עשרה מתפללין אלקי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה כי העיקר לשמור את עצמו מלשון הרע ומדברים פגומים כי עיקר היתרון שיש לאדם מן הבהמה העיקר הוא הדיבור וצריך להעלות הדיבור אל הקדושה ולדבר דברי תורה ולהודות להשם יתברך בכל עת וזהו שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו הינו כששומר עצמו מלשון הרע על ידי זה זוכה לנפש טובה ולהנצל מנפש רעבה בחינת שבע שני הרעב שמתגבר על ידי לשון הרע בחינת המדמה שמעורב טוב ורע והרע מתגבר על הטוב בחינת ולא נודע כי באו אל קרבנה וזהו ולמקללי נפשי תדום בחינת שינצל מרע [עין] כמו דוד המלך עליו השלום בעת שקלל אותו שמעי בן גרא בחינת אולי יראה ה׳ בעיני כנ״ל ונפשי כעפר לכל תהיה בחינת טוב עין באמת בחינת טוב עין הוא יבורך בחינת עפר וארץ שהוא בחינת אמת כמובא בהתורה הנ״ל וזה פתח לבי בתורתיך כי על ידי הדעת יזכה לחדושי תורה אמיתים ולהנצל מחדושים שבאים על ידי המדמה שהרע הוא יותר מהטוב וזה שמתפללין יהי רצון שלא תעלה קנאתי על אחרים ולא קנאת אחרים עלי הינו שינצל מרע עין בכל הבחינות ואפילו מרע [עין] של התנשאות שעינו צרה בהתנשאות חבירו ועל ידי התפלה שהוא בחינת זכרון דקדשה יזכה על ידי זה להנצל מרע עין בכל הבחינות ואפילו אם חס ושלום נפל לבחינת רע עין של התנשאות על ידי התפלה שהוא בחינת מלכות דוד בחינת ואני תפלה על ידי זה מכניעין את הרע עין כנ״ל וזה שפוסעין שלוש פסיעות לאחוריו אחר שמונה עשרה בחינת שורש משיח בחינת מלך אסור ברהטים כנ״ל

וזה ענין חמץ ומצה לענין פסח מצה ומרור כי חמץ הוא בחינת מיתת הלב בחינת כי יתחמץ לבבי שבא על ידי כח המדמה שמחמץ ומעקם הלב מהשם יתברך שנדמה לו להיפך מן האמת בחינת העדר הדעת שהוא כסילות ובהמיות בחינת כי יתחמץ לבבי וכליותי אשתונן ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך וצריכין לבער את החמץ מלבו על ידי שישמור את עצמו מהמדמה ולא יטעה את עצמו ולהסתכל על האמת באמת ולבקש מהשם יתברך שלא יטעה את עצמו בהטוב המדומה שמרה באחרונה ולדבק את עצמו בהשם יתברך כדי להנצל ממיתת הלב שהוא בחינת מחמצת תמן מת תמן חמץ כמובא שהוא עיקר היצר הרע שמחמץ וממית לב איש הישראלי שרוצה לדבק את עצמו בהשם יתברך ולזכור

על תכליתו הנצחי ולאדבקא מחשבתו בעלמא דאתי וזה שאמר ברוח קדשו אך טוב לישראל הינו שכל אחד מישראל צריך לברר הטוב מן הרע שעל ידי זה זוכה להחיות את לבו שיברר ויתלהב להשם יתברך בחינת אלקים לברי לבב ואני כמעט נטיו רגלי כאין שפכו אשורי כמו שפירש רש״י שקודם ששם אל לבו שעיקר הוא הטוב הנמצא בישראל שעל ידי הטוב יזכה לזכור את עצמו בהשם יתברך ולצאת מחשכת לבו ולזכות לבר לבב כמעט נטיו רגלי שלא זכה להבין הרמזים שמרמז לו השם יתברך בכל עת שמזמין לו בכל יום שזהו בחינת רגלי בחינת הוד והדר לבשת בחינת עסקי העולם הזה שצריכין להבין את הרמזים מרגלי הקדושה

וזה כי קנאתי בהוללים שלום רשעים וכו׳ הינו שראיתי אותם שהם מעורבים טוב ורע והרע יותר מן הטוב והם יושבים בשלוה כי אין חרצובות למותם שאין להם יסורים שנפלו לבחינת מיתה יצא מחלב עינימו עברו משכיות לבב שיש להם רע עין גדול בחינת עין של אבשלום ימיקו וידברו ברע עושק ממרום ידברו שמדברין לשון הרע ועל ידי זה נופלין למדמה והרע מתגבר על הטוב וממשיכין את רע עינם עלינו חס ושלום והתיקון לזה לכן ישוב עמו הלום אין הלום אלא לשון מלכות בחינת מלכות משיח שעיקר הכנעת הרע עין הגדול הזה של הרשעים האלו הוא על ידי שורש המלכות בחינת עד חוטמו כנ״ל וזה ומי מלא ימצו למו שזוכין על ידי הכנעת הרע והמדמה לחידושי תורה אמיתים שהם בחינת מי מלא כי החדושי תורה שנמשכין מהמדמה הם בחינת מים לא נאמנו שעל ידם נתמעט הפרנסה אבל כשמכניעין את הרע עין זוכין לבחינת מי מלא לבחינת תענוג העליון בחינת למען תמוצו והתענגתם מזיו כבודה כי על ידי לשון הרע נגעים באים כמו שאמרו רבותינו ז״ל ומהפכין מענג לנגע חס ושלום בחינת וינגע ה׳ את פרעה ואת ביתו פרעה זה בחינת המדמה וזה בחינת יציאת מצרים שהפכו מנגע לענג ופרעה ועבדיו לקו בנגעים וישראל זכו לענג וזכו לטהר ולקדש את עצמם ולברר המדמה ולשמור את עצמם מלשון הרע בחינת לך שוב מצרימה כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך וכו׳ שאז היה ההתחלה מן הגאולה שעיקר גלות מצרים היה על ידי לשון הרע בחינת אכן נודע הדבר כמו שפירש רש״י ז״ל

גם עיקר גלות מצרים היה כדי לברר נצוצי אדם הראשון מחטא עץ הדעת והעקר היה על ידי לשון הרע שהנחש דברה לשון הרע על השם יתברך בחינת כי יודע אלקים וכו׳ ועל ידי זה המשיכה כח המדמה בעולם מטוב ורע מעת ההוא ועיקר התיקון היה על ידי יציאת מצרים שאז נתקרבו ישראל להשם יתברך וזככו את דמיהם על ידי מצות מילה ודם פסח עד שזכו להפוך מנגע לענג וזה בחינת מצה בחינת תענוג העליון כי כל התענוגים שבעולם הם בחינת אהבה בחינת אהבה בתענוגים אבל תענוגי עולם הזה הם נמשכין מבחינת אהבה נפולה בחינת פרעה כח בטל בחינת חלום פרעה אחד הוא אבל כשזוכין לשבר את המדמה זוכין לאהבה דקדשה בחינת כהן כנ״ל ועל ידי זה זוכין לתענוג העליון בחינת מצה ועל כן בשעת יציאת מצרים היו כל ישראל כהנים שזרקו את דם הפסח על

המשקוף ועל שתי המזוזות ואכלו אותו כל עדת ישראל בחינת כל עדת ישראל יעשו אותו ובחינת ואתם תהיו לי ממלכת כהנים בחינת אהבה דקדשה אהבה בתענוגים כנ״ל
וזהו אין בין חמץ למצה אלא משהו בחינת שמהפכין מנגע לענג הוא משהו כי אתון דדין כאתון דדין רק החילוק הוא בהנקודות שהוא משהו ועל כן זכו לעשירות גדול כי על ידי שזכו לעונג דקדשה זכו לעשירות כמו שאמר רבינו ז״ל שראשי תיבות של עושר הוא והתענגו על רוב שלום הינו כנ״ל כי על ידי ששומרין את עצמם מלשון הרע על ידי זה זוכין לעונג ועשירות בחינת והתענגו על רוב שלום כנ״ל כי זוכין לשלום כי על ידי לשון הרע בא עניות על ידי המדמה שבאים על ידי החידושי תורה שנמשכין מהמדמה בחינת שבע שני הרעב אבל על ידי שזוכין לשברו ולבטל את המדמה זוכין לעונג ולשלום ולעשירות דקדשה וזה ואחרי כן יצאו ברכוש גדול הינו כנ״ל
וזהו ענין בדיקת חמץ ובעור חמץ כי עיקר בירור המדמה הוא על ידי הצדיק האמת שהוא זכה לאהבה הקדושה באמת בחינת וקמץ הכהן בחינת תיקון הקמץ שבירר הרוח טובה מן הרוח רעה בחינת (ונגף) [יוסף] איש אשר רוח אלקים בו ועל כן אי אפשר לברר המדמה כי אם על ידי שמקרבין את עצמם להצדיק האמת והוא יודע להלוך נגד רוחו של כל אחד ולהנהיגו בדרך האמת לאמיתו ושלא יטעה את עצמו ולחזק את כל אחד לפי מקומו ומדרגתו שיחזק את עצמו בהשם יתברך ושלא יפול לשכחה בחינת המזכירים את ה׳ שמזכירים את ישראל שידביקו את עצמם בהשם יתברך ובעלמא דאתי וזהו ואתם הדבקים בה׳ אלוקיכם חיים כולכם היום הינו שעל ידי שמדביקין את עצמם בה׳ על ידי זה זוכין לחיים אמיתים היפך משכחה שהוא מיתת הלב ועל כן צריכין לבדוק את החמץ לאור הנר בחינת אור הצדיק האמת ועל כן צריכין דייקא נר יחידי בחינת הצדיק הגדול שבדור שהוא יחיד בדורו ועל ידי אורו של הצדיק האמת יבדוק את החמץ לבערו מביתו ומרשותו ויבדוק אחריו בחורין ובסדקין הינו שאפילו שזכה לטוב עין אף על פי כן יוכל לטעות על ידי כח המדמה אבל על ידי אורו של הצדיק האמת יוכל להנצל מהמדמה ולזכות לברר הרוח טובה מן הרוח רעה ולזכות לאדבקא מחשבתו בעלמא דאתי ולהבין כל הרמזים מכל הדברים שבעולם שזהו בחינת צדיק וכנסת ישראל כמבואר בהתורה [הנ״ל] וזה אין בעור חמץ אלא שריפה הוא בחינת חיזוק הלב כמובא בהתורה הנ״ל בסימן נ״ה ששריפה מרמז על חיזוק הלב שיוכל הלב להכיל את דברי החכמה שבלב בחינת חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש הינו שעיקר הבעור השכחה שהוא בחינת מיתת הלב הוא על ידי שריפה בחינת שידבר דיבורי אש לפני השם יתברך ויברר את הרוח טובה מן העצבות רוח ועל ידי זה יחזק את לבו בהשם יתברך ויזכה לזכרון דקדשה וזה לא תשחט על חמץ דם זבחי כי על ידי הקרבנות זוכין לבער ולבטל את החמץ
וזה בחינת ביטול חמץ שצריכין לבטל את הכח המדמה מכל וכל וצריך לבקש מהשם יתברך שישמור ויציל אותו מכח המדמה ומחידושי תורה שבאים על ידי המדמה ועיקר על ידי שמדבק את עצמו באמת להשם

יתברך ולהצדיק האמת שהוא בחינת משה שהוא הדעת האמת שעל ידו יכולין לצאת ישראל מחמץ למצה מגלות מצרים שהוא עיקר המדמה שהיה הדעת בגלות בחינת כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וזה וידעתם כי ה' הוציא אתכם ממצרים שזכו לדעת דקדשה וזה בחינת פסח בחינת דיבורים קדושים שצריכין לשפוך לפני השם יתברך דיבורים חמים כגחלי אש בחינת כי אם צלי אש כדי לברר הרוח טובה מן הרוח רעה ועל כן נקרא פסח לשון דילוג שמדלג ומברר הרוח טובה מן העצבות בחינת ניגון בחינת מי עלה שמים וירד בחינת מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות בחינת ניגון שהוא על ידי דילוג וקפיצה על הנימין כמובא בהתורה תקעו תוכחה ועל כן צריכין לבטל בלב שלם את המדמה ולבלי לטעות את עצמו בחינת ליבטל ולהווי כעפרא דארעא בחינת וממדבר מתנה במי אתה מוצא סתרי תורה במי שמשים עצמו כהפקר וזה מדאורייתא בביטול בעלמא סגי על ידי שמבטל את המדמה ומקבל על עצמו שידביק את עצמו בהשם יתברך ולבלי לדבר עוד לשון הרע ועל ידי זה יצא מאהבת הבהמיות ויזכה לאהבה דקדשה אבל חכמים גזרו דלמא ימצא גלוסקא יפה ודעתיה עילויה הינו שאף על פי שביטל את המדמה והוא טוב עין אף על פי כן חששו חכמים אפשר טעה בעצמו ונדמה לו שיצא כבר מהמדמה והאמת אינו כן וכל החידושי תורה שמחדש הם באים מהמדמה שזה בחינת גלוסקא יפה שהם מתחדשין דבר נאה ומתקבל ועל כן גזרו חכמים שיבדוק את החמץ לאור הנר בחינת אור הצדיק האמת בחינת עץ חיים שהוא מברר ומבטל המדמה מכל וכל וזוכה ומזכה לכל המתקרבים לחידושים אמיתים שנמשכין מהקדושה באמת וזהו ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים כי על ידי הצדיק האמת זוכין לשפוך לבנו כמים בחינת מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה שהוא מחיה ומחזק את לב איש הישראלי שיבקש מהשם יתברך איך שהוא ואל יפול משום דבר כי חסדי ה' כי לא תמנו ועדיין יש תקוה לצאת מתוך חשכת גופינו ולזכות לכל הטוב ולאדבקא מחשבתו בעלמא דאתי ולהבין מכל הדברים שבעולם את הרמזים שמרמז לנו השם יתברך להתקרב להשם יתברך על ידי זה ועל ידי זה זוכין לבירור המדמה ולחידושי תורה מתוקים בחינת וימתקו המים שם שם לו חוק ומשפט בחינת חידושי תורה שמתוקים מדבש ונופת צופים כי קודם שנתקרבו להצדיק שהוא בחינת עץ חיים מזון דכולא ביה אף על פי שחידש חידושי תורה אף על פי כן לא היה יכול לשתות מהם שיוכל לקבל מהם הנהגות ודרך ישרה לעבוד בהם את השם יתברך בחינת ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם אבל על ידי שהתקרב את עצמו להצדיק האמת בחינת ויורהו ה' עץ דא צדיק וימתקו המים שזכה לחידושי תורה אמיתים וזכה לקבל מהם דרך איך לעבוד בהם את השם יתברך באמת מזה שם שם לו חוק ומשפט בחינת משפטי הנהגות ישרות איך לדבק את עצמו בהשם יתברך באמת

וכל זה נעשה על ידי שמקרב את עצמו להצדיק ומקבל ממנו עצות איך לעבוד את השם יתברך ולצאת מתאוות גופו המגושם שהוא תאוות

הבהמיות וכל זמן שיש לו עוד תאוה לדברים גשמיים ובפרט חס ושלום לתאוות איסור אזי בוודאי לא זכה לברר המדמה ועדיין הרע יותר מן הטוב וצריך שלא לטעות בעצמו ושישבר לבו לפני השם יתברך בכל עת מתי יזכה לצאת מתאוות רעות מכסילות ומבהמיות ולזכות לאהבה דקדשה ולדעת שלם ולצאת ממיתה לחיים שכל זמן שלא זיכך גופו ועדיין תאוות הגוף בתקפו אזי הוא בחינת מיתה בחינת חסר לב בחינת וימת לבו בקרבו וזהו הרשעים קרוין מתים ועיקר החיות מקבלין על ידי הצדיק האמת בחינת איש אשר רוח בו בחינת ויפח באפיו נשמת חיים ועל כן הצדיקים נקראים חיים כמו שכתוב בן איש חי ועיקר החיים מקבלין ממשיח בחינת [רוח] אפינו משיח ה׳ כי הוא מכניע את הרע עין בכל הבחינת ועל כן דוד לא מת כי הוא עיקר החיים בחינת והיה נפש אדוני צרורה בצרור החיים כמו שכתב רבינו ז״ל בהתורה הנ״ל וזה בחינת אכילת מרור כי על ידי אכילת מרור ממתיקין ומבטלין את המדמה שהוא בחינת מיתת הלב שהוא גורם לחידושי תורה שנמשכין דרך הקליפות שהרע מתגבר יותר על הטוב עד שאין ניכר הטוב בחינת וימררו את חייהם דייקא כי עיקר החיות הוא בהתורה שהוא רוח של משיח בחינת ורוח אלקים מרחפת על פני המים כמובא שזהו נאמר על רוחו של משיח בעבודה קשה בקושיא בחומר בקל וחומר כמובא הינו שלא היה עדיין חידושי תורה אמיתים שנמשכין דרך הקדושה ועל ידי יציאת מצרים על ידי הקרבן פסח שהוא בירור וביטול המדמה זכו לאהבה דקדשה והפכו והמתיקו המרירות כנ״ל
וזהו שצריך לשקעו בחרוסת בחינת חס רות חס היא בחינת חיים רות היא בחינת משיח שעל ידי בחינת משיח זוכין להמתיק המרירות ולזכות לחידושי תורה אמיתים שהוא עיקר החיים וזוכין להבין הרמזים מכל הדברים שבעולם וזה בחינת ארבע כוסות כי עיקר חיזוק הלב הוא על ידי הדעת בחינת החכמה תחיה את בעליה ועל ידי יציאת מצרים זכו כל ישראל לדעת דקדשה ויין יש בו שתי בחינות זכה נעשה ראש כמובא ועל ידי שתיית ארבע כוסות בפסח זוכין לבחינת ראש ומוחין בחינת ויין ישמח לבב אנוש בחינת שמחה שעל ידי זה מכניעין את המדמה בחינת הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה בחינת דילוג בחינת ניגון בחינת מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות כנ״ל ועל כן אין אומרים שירה אלא על היין כי על ידי ששותין יין בקדושה זוכין לבחינת ניגון ושיר בחינת ונגן בידו וטוב לך שמבררין את הרוח טובה מן העצבות רוח וזהו ארבע כוסות בחינת מארבע הרוחות בואי הרוח בחינת ונתתי רוחי בהם וחייתם שהוא עיקר החיים וזה דשנת בשמן ראשי כוסי רויה שמן בחינת הדעת בחינת לאמשכא משח רבות קודשא הוא על ידי ארבע כוסות בחינת כוסי רויה וזה אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי שיזכה לברר הרוח טובה כנ״ל ויזכה לחיים כנ״ל וזה כוס ישועות אשא ובשם ה׳ אקרא כי עיקר המדמה הוא על ידי שתיית יין שלא בקדושה בחינת כי יתן בכוס עינו יתהלך במישרים שכל איסורין נדמה לו כמישור שהוא בחינת מדמה ועל כן מתו בני אהרן בחינת שתויי יין נכנסו למקדש שלא ביררו המדמה וזה שהורו הלכה בפני רבן הינו כנ״ל שלא ביררו את

המדמה ואין אדם יכול ללמוד גזירה שוה אלא אם כן קבלה מרבו כי אפשר הוא מהמדמה ועל כן מתו בחינת מיתה כנ״ל ומר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי כי על ידי שתיית יין באו להמדמה ועל כן הורו הלכה בפני רבן ועל כן שיכור אסור להורות כי יכול להיות שהוא מדמה מילתא למילתא והוא בא מכח המדמה שהוא שקר שאין האמת כן ועל כן מובא שעיקר הפגם הוא בגין דלא אינסיבו הינו שעל ידי שלא הניחו בן זכר בעולם שהוא בחינת זכרון דקדשה בחינת לאדבקא מחשבתו בעלמא דאתי כנ״ל

וזהו וידום אהרן שבירר המדמה שעיקר הבירור הוא על ידי אהרן שהוא הכהן האמת בחינת אהבה וזה כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי עיקר התורה האמיתית צריכין לקבל מן הכהן האמת שהוא בחינת הצדיק האמת שבירר את המדמה ועל כן דרשו רבותינו ז״ל על פסוק זה אם הרב דומה למלאך וכו׳ כי הצדיק האמת הוא בחינת הכהן הגדול וזהו תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו כי על ידי שעולה לא נמצא בשפתיו שלא דבר לשון הרע על ידי זה זכה לאהבה דקדשה ולתורת אמת כנ״ל

וזה בחינת אכילה בקדושה כי על ידי אכילה בקדושה על ידי זה זוכה לדבק את עצמו להשם יתברך ולאדבקא מחשבתו בעלמא דאתי ולצאת מהמדמה שהוא בחינת כסילות בהמיות כי כשאינו אוכל בקדושה הוא כמו בהמה ממש ועל ידי זה בא ללשון הרע בחינת לא תלך רכיל ותרגם אונקלוס לא תיכול קורצין שהוא בחינת אכילה שאינו בקדושה כי על ידי אכילה בקדושה הוא בחינת מזבח בחינת פתח במזבח וסיים בשולחן כי שולחנו של אדם מכפר כמזבח ועל ידי אכילת איש הישראלי בכשרות זוכה להעלות נפש הבהמיות לבחינת מדבר מבהמה לאדם וזוכה לחיים ועל כן שבת שהוא בחינת אכילה בקדושה כי אכילת שבת אין בו מותרות על כן כתיב טועמיה חיים זכו שזוכין לחיים אמיתיים ועל כן כתיב לעת האוכל גשי הלום בחינת מלכות דוד שמתקן ומברר את המדמה דייקא לעת האוכל ותאכל ותשבע ותותר ותאכל בעולם הזה ותשבע בעולם הבא בחינת לאדבקא מחשבתו בעלמא דאתי ותותר לימות המשיח בחינת צרור החיים בחינת מלכות משיח שמתקן את הרע עין והמדמה ועל כן כתיב אל תלחם [את] לחם רע עין כי על ידי רע עין פוגם את האכילה ואינו אוכל בקדושה וזה קודם שאוכל אדם יש [לו] שני לבבות ואחר כך יש לו לב אחד כי קודם האכילה בקדושה עדיין לא בירר המדמה והוא עדיין בחינת שבירת הלב בחינת שכחה שברי לוחות כמובא בהתורה הנ״ל אבל כשזוכה לאכול בקדושה אזי יש לו לב אחד בחינת ולחם לבב אנוש יסעד בחינת חיזוק הלב בחינת זכרון דקדשה וזה בחינת אכילת הקדשים שהוזהרו הכהנים כי על ידי הקרבן ביררו המדמה וזכו לאכילה בקדושה שהוא גם כן בחינת בירור המדמה ודייקא כהנים בחינת אהבה בתענוגים וזה בחינת למשחה הנאמר בכהנים בחינת לאמשכא משח רבות קודשא שהם מבררין הרוח טובה כנ״ל על ידי אכילה בקדושה בחינת צדיק אוכל לשובע נפשו בחינת ונפש רעבה מלא טוב

וזה שנקרא חג המצות כי עיקר אכילה בקדושה הוא אכילת מצה בחינת מיכלא דמהימנותא ועל כן הקרבן פסח שהוא ראשון לכל הקרבנות שהקריבו ישראל הוזהרו לאכול אותו בחינת מצה בחינת על מצות ומרורים יאכלוהו כי על ידי קרבן פסח ביררו המדמה וזכו כל ישראל לאהבה את ה׳ באמת וזכו לדעת שלם ולטוב עין באמת בכל הבחינות ועל כן זכו לאכילה דקדשה בחינת מצה בחינת אמונה הקדושה שהוא בירור המדמה כמו שכתב רבינו ז״ל בלקוטי תנינא בהתורה הנ״ל תקעו תוכחה וזה ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל הנביא כי קריעת ים סוף הוא בחינת בירור המדמה תיקון הדעת שאז נתברר הטוב מן הרע כי עיקר בריאת העולם היה כדי לגלות טובו ורחמנותו יתברך וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד אבל על ידי חטא אדם הראשון על ידי נחש הקדמוני שדבר לשון הרע על השם יתברך כמו שכתוב כי יודע אלקים וכו׳ על ידי זה נתערב הטוב בהרע עד שנתגבר הרע על הטוב ועל ידי זה גרמה מיתה לעולם בחינת שכחה בחינת כי ביום אכלך ממנו מות תמות ועל ידי זה המשיכה כח המדמה בעולם והיה העולם מעורב טוב ורע עד שבא אברהם וברר הטוב מן הרע אבל עדיין לא היה בשלימות שנולד ממנו ישמעאל וכן מיצחק נולד עשו ויעקב היה מטתו שלימה שלא היה בו שום פסולת אבל לא היה הבירור בשלימות כי עדיין לא תיקנו את המדמה שבאו על ידי לשון הרע ועל כן כתיב ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם בחינת פגם לשון הרע ועל כן נפלו לבחינת רע עין של התנשאות שהיה עינם רעה בהתנשאות של יוסף בחינת המלוך תמלוך עלינו אם משל תמשל בנו ועל ידי זה היה הגלות מצרים כדי לברר על ידי תוקף הגלות כל הטוב שנפל בין הקליפות על ידי חטא אדם הראשון כמו שכתוב בכל הספרים

וזה ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה וכו׳ ויוסף היה במצרים שעיקר התיקון על ידי יוסף בחינת איש אשר רוח בו ועל כן פתר יוסף החלומות כי הוא יכול לתקן ולברר את המדמה ועל כן אחר מכירת יוסף שזה בחינת הפגם של רע עין של התנשאות כתיב מעשה יהודה ותמר שעל ידי זה נולד משיח שעל ידי בחינת מלכות משיח מתקנין בחינת הרע עין של התנשאות ועיקר הבירור היה בשעת יציאת מצרים בחינת או הנסה אלקים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי שבירר ישראל שהם הטוב מכל העולם בחינת כי יעקב בחר לו יה אבל אחר כך רדפו אחריהם המצרים וישיגו אותם חונים על הים ועל כן קטרגה מדת הדין הללו [עובדי] עבודה זרה והללו [עובדי] עבודה זרה אבל השם יתברך ברחמיו צפה שעתידין ישראל לקבל את התורה וגם גודל האמונה שהיו להם אז על ידי זה קרע להם את הים ובירר את ישראל לחלקו בחינת הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב בחינת ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רודפיהם השלכת במצולות ועל כן זכו לומר שירה בחינת שמחה שעל ידי זה ביררו המדמה וזכו לטוב רואי באמת בחינת וניגן בידו וטוב לך ועל כן לקו על הים בחינת יד בחינת וירא ישראל את היד כי על הים נתגלה בחינת יד בשלימות כי במצרים אף על פי שלקו המצרים אף על פי כן לא היה הבירור בשלימות בחינת ויעשו גם חרטומי מצרים בלהטיהם

בחינת מדמה שמדמה ומעקם את עצמו להקדושה אבל כשנתגלה בחינת
יד בחינת אצבע אלקיט על ידי זה לא יכלו לעשות עוד מחמת שנתברר
המדמה אבל עדיין עיקר הבירור היו רק על הים בחינת וירא ישראל את
היד ועל ידי זה זכו לומר שירה ועל כן כתיב בשירה כמה פעמים ימינך ה׳
נאדרי בכח ימינך ה׳ תרעץ אויב וכן נטית ימינך תבלעמו ארץ וכן בגודל
זרועך וכו׳ מקדש ה׳ כוננו ידיך שעיקר קריעת ים סוף היה על ידי בחינת
יד שהוא בחינת בירור הרוח טובה מן הרוח נכאה עצבות רוח ועל כן היה
קריעת ים סוף על ידי יוסף בחינת הים ראה וינוס כי עיקר התיקון על ידי
הצדיק האמת שהוא בחינת יוסף איש אשר רוח אלקים בו ועל כן אמר
הקדוש ברוך הוא למשה נטה את ידך על הים שעיקר קריעת ים סוף על
ידי בחינת יד בחינת נבואה כי שם זכו כל ישראל לנבואה בחינת ראתה
שפחה על הים כנ״ל וזה אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על
המים כי על ידי קריעת ים סוף שברו את המדמה שבא על ידי הנחש
שדברה לשון הרע על השם יתברך שעל ידי זה בא מיתת הלב בחינת
שכחה וכסילות ותאות הבהמיות בחינת דעת דקליפה בחינת ראשי
תנינים על המים שהוא בחינת לב כנ״ל
וזה עיקר קריעת ים סוף בכל יום שצריכין לשפוך לבו כמים לפני השם
יתברך כי כל התאוות מכונים בשם גלי ים שרוצין חס ושלום שיטבע
האדם ביניהם בחינת טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים
בחינת כל משבריך וגליך עלי עברו אבל על ידי ששיבר את לבו לפני השם
יתברך וצועק ומבקש לפניו ומברר הרוח טובה מן הרוח רעה ומקבל על
עצמו מעתה שישוב בתשובה שלימה לפניו ומוצא בעצמו עוד איזה
נקודות טובות ואין מייאש את עצמו ומדבק מחשבתו בעלמא דאתי על
ידי זה זוכה לקריעת ים סוף לצאת מתאוות גופו המגושם וזוכה לצאת
מכסילות וזוכה לאהבה דקדשה וזה אז ישיר משה שר לא נאמר אלא
ישיר יוד על שם המחשבה נאמרה וגם אמרו רבותינו ז״ל שעתיד לשיר
לעתיד לבוא והינו חד הינו שמדבק מחשבתו בעלמא דאתי ועל כן אחר
קריעת ים סוף מותר לאכול חמץ כי על ידי שזכו לברר המדמה אז אין
החמץ מזיק כי חמץ הוא בחינת שכחה אבל על ידי קריעת ים סוף זכו
לזכרון דקדשה שאין מזיק להם עוד החמץ כי בררו כל הטוב מן הרע עד
שהרע נהפך לטוב גמור עד שאפילו השכחה טובה כדי שתהא התורה
חביבה על לומדיה כשעה ראשונה כי זכו לתורת אמת שקבלו מפי משה
רבינו עליו השלום וזה זאת תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן
כי על ידי לשון הרע נגעים באים שהוא בחינת מדמה בחינת כסילות
ובהמיות בחינת פגם הקמץ בחינת ואמאסך מכהן לי אבל כשחוזר
בתשובה עיקר תיקונו על ידי הכהן שהוא בחינת הצדיק האמת בחינת
איש אשר רוח בו שהוא מטהר את האדם מכל הנגעים שהם העוונות
והתאוות וההרהורים בחינת כי עונותי עברו ראשי וכו׳ הבאישו נמקו
חבורתי מפני אוולתי בחינת אוהבי ורעי מנגד נגעי יעמודו שכל זה הוא
מרמז על נגעי הנפש אבל על ידי הצדיק האמת זוכה לטהר מכל הנגעים
ומכל המכאובים ולזכות לרפואה שלימה בחינת ונגן בידו וטוב לך כי על
ידי שמקרב את עצמו לצדיק כזה זוכה לזכרון דקדשה ולרוח טובה רוח

נבואה ממש
ועל כן כתיב בדוד וטוב רואי ודרשו רבותינו ז״ל שכל מי שרואה אותו זוכר תלמודו הינו שזוכה לזכרון דקדשה ולדבק מחשבתו בעלמא דאתי כי על ידי לשון הרע שוכח את התורה בחינת ותשכח תורתאלקיך אבל כשחוזר בתשובה זוכה לרוח נבואה בחינת דיבורים קדושים של תורה ותפלה שעל ידי זה זוכה לזכרון דקדשה וזה כי מדי דברי בו הינו שמדבר דיבורי תורה ותפלה שהן דיבורי הקדוש ברוך הוא על ידי זה זכור אזכרנו עוד שזוכה לזכרון וזוכה לנבואה בחינת רוח הקודש ועל כן תיקון המצורע על ידי שני ציפרין חיות טהורות ואיתא שהשני ציפרים יונקין מאתר דנביאים יונקין כמובא בדברי רבותינו ז״ל בהתורה אקרוקתא בסימן ג׳ הינו שתיקונו על ידי הצדיק האמת שזוכה על ידו לרוח נבואה כנ״ל בחינת ותהי עליו יד ה׳ וזוכה לברר הרוח טובה מן העצבות וזוכה לשמחה כנ״ל
וזה בחינת ספירת העומר כי עומר שעורים הוא מאכל בהמה ומעלין ומבררין אותה ומכניסין אותה אל הקדושה כי על ידי עומר מכניעין קליפת המן עמלק מן העולם כי המן ימח שמו רצה להתגבר הלשון הרע בעולם בחינת ליכא מאן דידע לישנא בישא כהמן ועיקר התגברותו היה על ידי חטא אדם הראשון בחינת המן מן התורה מנין שנאמר המן העץ אשר צויתיך ועל כן רצה להשמיד חס ושלום את כל היהודים בחינת מיתה ולהגביר השכחה בחינת הפיל פור בחינת שכחה שר של שכחה רצה להפיל על ישראל שהוא בחינת מיתה ושכחה אבל על ידי מצות העומר שמבררין ומעלין את כל הבהמיות ומכניסין אל הקדושה על ידי זה זוכין לזכרון דקדשה בחינת והימים האלה נזכרים ונעשים ומכניעין את המן ימח שמו ומשיבין לו גמולו בראשו וזה אתי עומר דידכו ודחי אותו כי עיקר מפלתו על ידי העומר שזוכין לברר המדמה ולשמחה אמיתית בחינת דורש טוב לעמו בחינת מרדכי שהוא הצדיק האמת שיש לו רוח הקודש שבירר הרוח טובה מן העצבות רוח ושיבר את המדמה ומגלה החידושי תורה אמיתים
ועל כן נקרא פתחיה שפותח דברים ודורשן ועל כן זכו כל ישראל לאדבוקי מחשבתם בעלמא דאתי שהוא היפך מן מחשבת המן ימח שמו בחינת ישוב מחשבתו על ראשו בחינת כי המן בן המדתא חשב על היהודים להומם ולאבדם בחינת להביאם לבחינת שכחה שהוא בחינת אבידה אבל על ידי מרדכי שהוא הצדיק האמת זכו לבירור המדמה ולזכרון דקדשה כנ״ל כי זכו לדיבורים קדושים בחינת ודובר שלום לכל זרעו היפך מן לשון הרע שזיככו וטיהרו את עצמן ודיברו רק בתורה ובתפלה בחינת ודובר שלום לכל זרעו היוצא מזה שצריך כל אחד לשמור את עצמו מלשון הרע כדי שלא יפול למדמה שהוא היפר מן האמת כי כל הצרות והדחקות נמשכין מהמדמה כי אוולת אדם תסלף דרכו ועל ה׳ יזעף לבו כי נדמה היפך מן האמת שבאמת לא היה צריך להתנהג בדרך זה כי צריך להסתכל בכל דבר בהאמת שיש באותו דבר אם הוא רצון השם יתברך באמת ואל יטעה את עצמו לחשוב שכך הוא רצון הבורא כי אם עדיין לא שיבר תאוות הבהמיות עדיין המדמה בתוקף ועוז והוא

רחוק בוודאי מרצון השם יתברך וצריכין מקודם לזכך ולטהר את גופם המגושם ולעבדו מכל מיני טינופים וליכלוכים כמו שמעבדין את העור שלא ישאר בו שום תערובות שמץ דופי ולהסתכל בעין האמת ועל ידי זה יזכה לשכל ולדעת דקדשה שהוא עיקר החיים והטוב בחינת מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה שהעיקר לשמור את עצמו מלשון הרע ומדיבורים פגומים ולשעבד ולמסור את פיו להשם יתברך בחינת אודה ה׳ מאד בפי תמיד תהלתו בפי שירבה לדבר דיבורי תורה ותפלה ועל ידי זה יזכה לברר המדמה כי הדיבורים שאינם שבח להשם יתברך אינם נקראים בשם הדיבורים כלל ואפילו מי שיכול לדבר כמה לשונות אף על פי כן אם אינו מדבר שבחים ותפילות להשם יתברך הוא נקרא אלם בחינת נאלמתי דומיה החשתי מטוב שכל זמן שהוא מעורב טוב ורע והרע גובר חס ושלום על הטוב אזי הוא נקרא אלם בחינת האומנם אלם צדק תדברון שעיקר הדיבור הוא הצדק ועל כן נקרא בשם מדמה בחינת דומיה ושתיקה והוא בבחינת בהמה שאין לה כה הדיבור ועל כן על ידי מצות העומר מכניעין את המדמה בחינת בהמיות וזוכין לבחינת אדם בחינת מדבר ועל כן נקרא עומר התנופה בחינת תנו פה שנותנין הפה להשם יתברך להודות ולהלל תמיד בחינת תנו פה

ועל כן נקרא פתחיה שפותח דברים ודורשן שפותח דברים שהם שבח והודיה להשם יתברך כי מרדכי מכניע את המדמה בחינת בהמיות וכסילות וזכה לדיבורים קדושים בחינת ודובר שלום וזה ומאמר מרדכי אסתר עושה כי מרדכי הוא בחינת מרי דכיא שהוא בחינת הצדיק האמת שהוא זד ונקי שאין בו שום שמץ דופי וכבר בירר המדמה וזכה לשוב באמת שעל ידי זה זוכין לבחינת רוח נבואה רוח הקודש וזה אסתר עושה בחינת אסתר ברוח הקודש נאמרה הינו שמאמר מרדכי עושה בחינת אסתר שזוכין על ידי דיבורים קדושים לבחינת רוח הקודש כנ״ל רוח נבואה כנ״ל

ועל כן אסור להקריב קרבנות חוץ מבית המקדש כי עיקר הטוב האמיתי הוא בית המקדש בחינת אעברה נא ואראה ההר הטוב הזה והלבנון וזה שכתוב בבית המקדש והיו עיני ולבי שם כל הימים שעל ידי בית המקדש זוכין לטוב עין באמת כי שם נמשכים עיני ה׳ שהוא הטוב עין באמת לאמיתו בחינת טוב ה׳ לכל וזה זכר רב טובך ועל כן הקדשים שחיטתן בצפון בחינת טוב האמיתי שזוכין על ידי זה לרוח נבואה בחינת מה רב טובך אשר צפנת ליראיך בחינת רוח צפונית המנשבת בכנור של דוד וזה תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק וכו׳ הינו שדיבורי לשון הרע הם בחינת אלם בחינת תאלמנה בחינת ישתתקון יתחרשון כמובא במדרש רבה מה רב טובך אשר צפנת ליראיך הינו כשזוכין לדבר דיבורים קדושים זוכין לרב טוב הבא מבית המקדש שהוא צפון ליראי ה׳ בחינת קדשי קדשים שחיטתן בצפון ועל כן נקרא ירושלים בחינת יראה שלם כי כשהיראה באה ממדמה אינו בשלימות בחינת הלא יראתך כסלתך שהיראה הוא עם כסילות כמובא בדברי רבותינו ז״ל אבל בירושלים ששם הבית המקדש ששם עיקר הטוב ובירור המדמה שם היראה

בשלימות וזה ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין בחינת חיות הלב ושמחת הלב בחינת ויין ישמח לבב אנוש ולחם לבב אנוש יסעד וזה והוא כהן לאל עליון שעל ידי שמחה זוכין לבירור המדמה וזוכין לצאת מאהבות הבהמיות וזוכין לאהבה דקדשה שהוא בחינת כהן כנ״ל וזה והוא כהן לאל עליון כנ״ל
וזה עשה לך רב והסתלק מן הספק ואל תרבה לעשר אומדות עשה לך רב שצריך להתקרב להצדיק האמת כדי שיזכה להסתלק מן הספק בחינת מדמה בחינת ספיקות שמדמה מילתא למילתא ואין האמת כך שזהו בחינת ואל תרבה לעשר אומדות שאף על פי שמה שנותן מעשר הוא מצוה אבל אם הוא מעשר אומדות שהוא מדמה וחושב שכך צריך לעשר והאמת אינו כך הוא מקלקל כמו שכתב הברטנורא וזה שנאמר באברהם ויתן לו מעשר בחינת זכרון וקדושה כי מעשר הוא בחינת שמחה כמו שכתוב במעשר ושמחת אתה וביתך כי על ידי שמחה שהוא בחינת יד על ידי זה מבררין את המדמה וזוכין לזכרון דקדשה וזה נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי על ידי שנפשי בכפי בחינת יד ששם פקדונות הרוחות על ידי זה זוכין לזכרון שהוא בחינת ותורתך לא שכחתי שמבטלין השכחה כנ״ל
וזה ענין שבת קודש כי עיקר הזכרון בעלמא דאתי זוכין על ידי שבת שמקבלין בקדושה בחינת וזכנו לקבל שבתות מתוך רוב שמחה ורוב מטעמים ורוח נדיבה שזוכין לברר הרוח טובה רוח נדיבה וזה יזכו לרב טוב בחינת מה רב טובך אשר צפנת ליראיך שזוכין בשבת לאדבוקי מחשבתו בעלמא דאתי שהוא בחינת רב טוב הצפון לצדיקים לעתיד לבוא וזה מעין עולם הבא יום שבת מנוחה כל המתענגים בה יזכו לרוב שמחה בחינת ביטול המדמה שהוא על ידי שמחה
וזה קדושים תהיו כי קדוש אני כי עיקר הקדושה הוא כשזוכין לאהבת השם יתברך באמת בחינת נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים שיאהב את השם יתברך עד שיתבטל ממנו כל האהבות רעות שנמשכין מהמדמה שמרה באחרונה וזה שפירש רש״י הוו פרושין מגזל ועריות כמו שאמרו רבותינו ז״ל שגזל ועריות נפשו של אדם מחמדתן ועיקר הקדושה כשפורשין מהתאות האלו וזוכין לאהבת השם יתברך באמת וזה איש אביו ואמו תיראו ואת שבתותי תשמרו כי עיקר כיבוד אב ואם הוא כדי לזכות לזכרון דקדשה ולאדבוקי מחשבתו בעלמא דאתי וכמו שאמרו רבותינו ז״ל למען יאריכון ימיך ליום שכולו ארוך כי עיקר כיבוד אב ואם הוא כשהבן הולך בדרך הישר ועובד את השם יתברך זה עיקר כבודו כי בזה מחיה את אביו ומכבדו בחינת כל המניח בן זכר כאלו לא מת כמו שאמרו רבותינו ז״ל דוד שהניח בן כמותו נאמר בו שכיבה בן חכם ישמח אב בחינת שמחה שעל ידי זה מבררין המדמה וזוכין לזכרון דקדשה שזהו בחינת שבת בחינת מעין עולם הבא יום שבת מנוחה ועל כן אסור הכהן ליטמא למתים כי הכהן הוא בחינת אהבה דקדשה שהוא בחינת חיים היפך השכחה שהוא בחינת מיתה ועל כן הוא קדוש בחינת וקדשתו כי קדוש הוא כי זהו עיקר הקדושה לזכות לאהבת השם יתברך ועל כן הכהן מברך את ישראל בחינת טוב עין הוא יבורך כדי לתקן את העין בחינת

טוב עין הוא יבורך בחינת תיקון ובירור המדמה ועל כן מברכין בידיהם כי עיקר תיקון המדמה על ידי היד כנ״ל
ועל כן כהנים אוכלים ובעלים מתכפרין כי על ידי אכילת הכהנים שהם הצדיקים שזכו לשבר התאוות הבהמיות והמדמה על ידי זה ניצולו מכל החטאים וזוכין לאדבקא מחשבתו בעלמא דאתי וזה ענין סימני דגים סנפיר וקשקשת כי עיקר בריאת האדם היה כדי לברר כל הדברים שבעולם אל הקדושה לברר הטוב מן הרע כי בכל הדברים מעורב נפש טובה בחינת כי נפש כל בשר דמו בנפשו והבירור של כל בעלי חיים הוא על ידי השחיטה וברכת השחיטה בחינת נפשי יצאה בדברו כמו שכתב רבינו ז״ל בהתורה דרשו סימן ל״ז כי על ידי ברכת השחיטה מעלה את הנפש המגולגל בהחי ומעלהו לשורשו ועל כן אסור לישראל לאכול בהמות טמאות כי בטמאות אין בהם טוב כלל רק מעט דמעט והרע מתגבר על הטוב עד שאין ניכר הטוב בחינת ולא נודע כי באו אל קרבנה אבל בהמות טהורות הטוב יותר ועל כן על ידי השחיטה שמוציא את הדם שהוא בחינת מדמה ואחר כך על ידי מליחה על ידי זה זוכין לבררם ולהוציא את הנפש טובה שמגולגל בהחי ולהעלותו לבחינת מדבר שזהו עיקר תקונו
ועל כן צריכין לשחוט בבהמה שני הסימנים הקנה והוושט כדי לברר המדמה על ידי זה כי קנה והוושט הם רומזים אל המדמה שהם שרי פרעה כמובא וצריך לשוחטם ולהוציא את הדם שהוא עיקר המדמה ועל כן רובו של סימן ככולה מאחר שהתגבר הטוב על הרע נופל לגמרי ובעוף סגי בסימן אחד כי בעוף יש בו טוב יותר ועל כן עופות טהורות מרובים מן הטמאים אבל (אעכר״כ) [אף על פי כן] יש בו רע על כן צריך שחיטה אבל די בסימן אחד כי הדם שהוא בחינת מדמה הוא בו מעט ודגים אסיפתן הוא מטהרתן בחינת רוחו ונשמתו אליו יאסוף כי דגים הם בחינת טוב עין בחינת יוסף בן פורת יוסף בן פורת עלי עין ועל כן נתברך בברכת דגים ועיקר חיותם הוא במים בחינת לב בחינת מי צרר מים בשמלה ועל כן אם יש לו סנפיר וקשקשת מותר לאכלם כי סנפיר הוא בגימטריא רע עין כמו שכתב רבינו ז״ל [בשיחות הר״ן סימן רמ״ב] שהוא ההיפך מן הרע עין אבל עיקר הסימן הוא קשקשת שהוא בחינת ביטול המדמה באמת כי קשקשת רומז לצדקה בחינת וילבש צדקה כשריון בחינת כל פרוטה ופרוטה מצטרפין לחשבון גדול כי העיקר לאדבוקי מחשבתו בעלמא דאתי ולהעמיק מחשבתו בכל המחשבה דיבור ומעשה שמזמין לו השם יתברך כדי להבין את הרמזים שמרמז לו השם יתברך בכל יום אך הגדלות השכל צריך להיות במדה וצריך הסתפקות ומזה ההסתפקות צריך להפריש לצדקה שעל ידי זה נעשה רחום צדיק וכל זה זוכין על ידי ששומרין את עצמן מרע עין ומשברין את המדמה
ועל כן העיקר הוא הצדקה שעל ידי זה נעשה העיקר היחוד וזה כל שיש לו קשקשת יש לו סנפיר הינו מי שזכה להבין כל הרמזים ויש לו גם כן בחינת הסתפקות ומזה ההסתפקות נותן לצדקה שהוא בחינת קשקשת זה בודאי יש לו סנפיר בודאי כבר ביטל הרע עין בשלימות וזכה לברר המדמה בשלימות אבל מי שיש לו סנפיר הינו שיש טוב עין אף על פי כן

יכול להיות שאין לו קשקשת מחמת שעדיין לא יצא מהמדמה כי העיקר הוא בירור המדמה ועל כן הדגים מכוסים במים כי עיקר בירור המדמה על ידי שפכי כמים לבך נוכח פני ה׳ שעל ידי זה מבררין הנפש טובה מן הנפש רעה וזוכין לנפש ולרוח טובה אמן

הלכות ברכת השחר הלכה ג׳

על פי התורה וביום הביכורים בסימן נ״ו עין שם היטב
וזה ענין שבועות כדי לגלות המלכות שיש בכל אחד מישראל בחינת ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש שעל ידי קבלת התורה זוכין לגלות המלכות שיש לישראל על כל העולם שכל העולם לא נברא אלא בשביל ישראל כדי שיקבלו עול מלכות שמים עליהם ועל כן נקרא שבועות עצרת בחינת מלכות כמו שכתוב זה יעצור בעמי כמו שכתב רבינו ז״ל כי עיקר המלכות הוא על ידי התורה בחינת בי מלכים ימלוכו וכו׳ והעקר שתהיה המלכות בן חורין בחינת אשריך ארץ שמלכך בן חורין כמו שדרשו רבותינו ז״ל וזה חרות על הלוחות על תיקרי חרות אלא חירות וזה חירות ממלאך המות הינו שעל ידי התורה זכו כל ישראל שיהיה המלכות אצלם בן חורין בחינת חירות והמשיכו על ידי זה אריכות ימים לתוך המלכות שזהו בחינת חירות ממלאך המות היפך הרבנות שמקברת את בעליה וזה אלמלא ההוא יומא כמה יוסף איכא בשוקא הינו שעיקר תיקון המלכות דקדשה שהוא בחינת יוסף בחינת ויוסף הוא השליט תליא רק בההוא יומא דשבועות כי בלא תורה המלכות היא בקליפה שהיא בחינת שוק מקום החיצונים אבל ידי שבועות וקבלת התורה זוכין להכניס בחינת המלכות אל הקדושה וזהו בחינת לבעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו כי כמו שיש בחינת מלכות בכל אחד וכל אחד מחויב להזהיר ולהוכיח את כל אנשים שהוא מושל עליהם כמו כן הקדוש ברוך הוא שהוא מלך עולם הוא מזהיר ומוכיח את כל אחד מישראל ועיקר התוכחה היא על ידי היראה שממשיך על כל אחד מישראל ועיקר היראה הוא על ידי התורה שהוא בחינת מלכות כנ״ל [בחינת] אלמלא מוראה של מלכות וזהו ולבעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו שזהו בחינת התוכחה שהוכיח הקדוש ברוך הוא את ישראל וזהו שקורין את התוכחה קודם שבועות שעל ידי התוכחה זוכין לבחינת מלכות וחירות שתהיה המלכות דקדשה בן חורין
ועל כן קורין רות בשבועות כי רות היא בחינת תיקון המלכות דקדשה בחינת מלכות דוד בחינת וישם כסא לאם המלך לאמה של מלכות שהיא רות וזהו בימי שפוט השופטים ששפטו את שופטיהם שלא היה המלכות

בן חורין ויהי רעב בארץ על ידי זה נתגבר בחינת מלכות דקליפה בחינת מאסף ממון שהוא ההיפך מן מלכות דקדשה שהוא בחינת דעת שעל ידי זה נתרבה השלום והפרנסה בחינת השם גבולך שלום חלב חיטים ישביעך אבל על ידי (זה) מלכות דקליפה על ידי זה נתמעט הפרנסה בחינת ויהי רעב בארץ וכל זה היה מחמת שלא העלו את המלכות שתהיה המלכות בן חורין וזהו בחינת אלימלך בחינת להשתמש עם המלכות לכבודו בחינת אלי תבא המלכות כי צריכין להשתמש עם המלכות רק בשביל השם יתברך לבד בחינת והיתה לה׳ המלוכה כמו שאמרו רבותינו ז״ל וזה בחינת אלימלך בקדושה שאומר שעיקר המלכות הוא לה׳ בחינת אלי מלך שהמלוכה לאלקים ועל ידי זה זוכין לדעת ולשלום שזהו בחינת נעמי בחינת דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום וזה אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרה כי כשנופלין בעבירות חס ושלום על ידי זה מתגברין ההסתרות בחינת ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה [ונסתרה] בחינת הסתרה והיא נטמאה זהו בחינת הסתרה שבתוך ההסתרה ועיקר התיקון על ידי הכהן שהוא בחינת מלכות בחינת ואתם תהיו לי ממלכת כהנים כי כהן הוא לשון גדולה ומלכות כמו שכתוב ובני דוד כהנים וזה בחינת מים המרים המאררים זהו בחינת התוכחה שמוכיח הכהן את האשה שמרמז על התוכחה שמחויב כל אחד מישראל להוכיח את חבירו ועל ידי זה מגלין התורה שנסתרת בתוך ההסתרה בחינת וכתב את כל האלות האלה בספר וכו׳ ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת בחינת זאת תורת הקנאות ועל כן אם לא נטמאה ונקתה ונזרעה זרע כי על ידי שנפל לבחינת הסתרה וחוזר בתשובה על ידי זה (פירוש על ידי שהוא נמצא בתוך ההסתרה ולבו כואב עליו, המלביה״ד) רק שלא נפל עדיין לבחינת הסתרה שבתוך ההסתרה בחינת והיא נטמאה על ידי זה על ידי התשובה זוכה להתגלות התורה וזה שמובא שהעומר היה מנחת קנאות כי במצרים נפלו בתוך הסתרות על כן הקריבו מנחת קנאות
ועל ידי זה זכו לקבלת התורה בחינת ונקתה ונזרעה זרע וזה בחינת שמי שנכתב בקדושה אמרה תורה ימחה כדי לעשות שלום כי בתוך הסתרה מלובש שם התורה הקדושה ובפרט בהסתרה שבתוך הסתרה ששם מלובש סתרי תורה בחינת שמי שנכתב בקדושה אמרה תורה ימחה כדי לעשות [שלום] בחינת דעת כי גודל השלום תליא בדעת ועל כן נקראת סוטה בחינת ואת כי שטית בחינת חסרון הדעת כי על ידי ההסתרות נהפך לה חכמות התורה לפתיות אבל על ידי שמי שנכתב בקדושה בחינת התורה בחינת אריכות ימים על ידי זה זוכין לדעת ולשלום וכל אחד מישראל על ידי ריחוקו מהשם יתברך שעל ידי זה נפל לבחינת הסתרה כל אחד לפי חטאיו שהגביר ההסתרה עיקר תיקונו על ידי הכהן שהוא בחינת הצדיק האמת שאצלו המלכות בן חורין בחינת מרדכי שהוא המעורר והמטהר את כל ישראל לאביהן שבשמים בחינת ונקה האיש מעון כי כשאין האיש מנוקה מעון אין המים בודקין את האשה וכלל ישראל נקראין אשה והצדיק האמת הוא משקה ובודק אותנו במים המרים שזהו בחינת התוכחה שמוכיח אותנו בתורה הקדושה בתוכחה מגולה ואהבה מסותרת

וזה בחינת הנה לשלום מר לי מר הינו כדי לזכות לשלום ולדעת ולהוציאנו מהסתרות צריכין לסבול מרירות והכל לפי גודל הפגם אם עבר עליו רוח קנאה והוא לא נטמא שאין הפגם גדול כל כך אף על פי שסובל מרירות בחינת ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם אבל על ידי שחוזר בתשובה על ידי זה מגלה דייקא את התורה שנסתרה על ידי חטאיו בחינת ומה יעשה בה בחינת ויורהו ה׳ עץ דא צדיק וימתקו המים שם שם לו חוק ומשפט ושם נסהו בחינת הבדיקה על ידי המים המרים שעל ידי זה זכו לתורה שהוא חוק ומשפט בחינת ונקתה ונזרעה זרע כנ״ל כי על ידי תשובה שמעורר הצדיק בתורה הקדושה על ידי זה אדרבא נהפוך אצלו המרירות למתיקות גדול בחינת וימתקו המים בחינת אם היתה יולדת בצער יולדת בריוח הינו כל השפעות הן ברוחניות הן בגשמיות [באים] דייקא על ידי התורה שנתגלית על ידי ההסתרות שעל ידי זה נמשך רחמים וחסד עליון שמושיע מכל הצרות בחינת מקוה של שבועות

ועל כן צריכין צדיק גדול מאד כמו משה רבינו עליו השלום שהוא בחינת ונקה האיש מעון כדי שעל ידי תורתו הקדושה יהיו נבדקים כל ישראל להשם יתברך בחינת ונקתה ונזרעה זרע וזה שמקריבין בשבועות שתי הלחם מן החיטים דייקא בחינת שלום ודעת בחינת השם גבולך שלום חלב חטה ישביעך בחינת פרנסה בנקל כי בפסח הקריבו מנחת קנאות שהוא מאכל בהמה בחינת הסתרה העדר הדעת ועל ידי ספירת העומר שנטהרו כל ישראל להשם יתברך ונבדקו ואדרבא ונקתה ונזרעה זרע על ידי זה זכו לשלום ולדעת בחינת חלב חיטים ישביעך בחינת מנחה חדשה כנ״ל והנה כל אחד מישראל צריך לראות לגלות מלכות שמים שיתגלה על ידו מלכות שמים בבחינת כל ישראל בני מלכים שהמלכות דקדשה שוכן בתוך כל אחד מישראל וזה שאנו מתפללין גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה כי עיקר בריאת העולם היה כדי שיתגלה מלכותו לבאי עולם ועיקר התכלית הוא כמו שכתוב והיה ה׳ למלך על כל הארץ ועיקר התגלות המלכות היה בבית המקדש בחינת ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי כי בשם נתגלה יותר מלכות שמים בחינת ימלוך ה׳ לעולסאלקיך ציון וכו׳ כי שם נתגלו כל ההסתרות ונעשה מהם תורה בחינת כי מציון תצא תורה ודבר ה׳ מירושלים כי שם היה עיקר התורה [כי] הסנהדרין [היו יושבים שם] בלשכת הגזית

וזה בחינת כל הקרבנות שהיו מקריבין בבית המקדש שהיו מכפרין כל העונות שעל ידי זה נתגלו כל הסתרות ונעשה מהם תורה ודעת ורחמים וזה כי יפלא ממך דבר וכו׳ דברי ריבות בשעריו וקמת ועלית וכו׳ ובאת אל הכהן וכו׳ והגידו לך את דבר המשפט כי עיקר הדעת הוא על ידי שלום אבל יש מחלוקת שהוא לשם שמים שהוא דעת גדול יותר מהשלום בחינת משה מחלוקת שמאי והלל כמו שכתב רבינו ז״ל וכל זה זוכין על ידי שעושין מהסתרה שבתוך הסתרה תורה שהוא דעת גדול ועל ידי קדושת הבית המקדש זכו כל ישראל לכפר כל עונותיהם ולזכות לתורה בחינת הר המוריה שמשם יוצא הוראה לעולם ועל כן אם היה בחינת הסתרה בבחינת מחלוקת לשם שמים בחינת כי יפלא ממך דבר וכו׳ דברי ריבות

בשעריך עיקר התיקון וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר וכו׳ כי על ידי [בית] המקדש זוכין למחלוקת לשם שמים ולזכות לדעת וזה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל בחינת שזוכין לטהר ולזכך את השמים שהוא בחינת ימין ושמאל כנ״ל בחינת נשא לבבינו אל כפים אל אל בשמים וזה אפילו אם אומר לך על ימין שהוא שמאל כי כשמקבלין דיבורים מן השמים אסור לגנות אף אם אין הלכה כמותו ועיקר על ידי הכהן שהוא הצדיק האמת המוכיח לישראל ועושה מהסתרות תורה בחינת כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו בחינת [המשכת] אריכות ימים לתוך המלכות בחינת כי חיים הם למוציאיהם בפה דייקא ועל כן הכהן מקריב כל הקרבנות שהם הסתרה בחינת בהמיות וכסילות והכהן מקריבם ומגלה הטוב שיש בהם וזה בחינת בהמה ב״ה מ״ה שיש בתוך הסתרה אלקותו יתברך שהוא בחינת הטוב שיש בהם שנסתר ונעלם שזהו בחינת ומה יעשה ב״ה בחינת בהמה וזה בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות כי מנורה הוא בחינת דעת גדול ורחמים גדולים בחינת מנורה בדרום הרוצה להחכים ידרים כמו שכתוב בזהר הקדוש מנרתא דא רישא וזה בהעלותך את הנרות הינו כשתרצה לגלות ההסתרות ולעשות מהם תורה שהוא בחינת דעת שזהו בחינת העלאתו את הנרות אי אפשר אלא על ידי שממשיך אריכות ימים לתוך המלכות על ידי לימוד התורה שעל ידי זה קורין את חי החיים בשמו שהוא התורה ועל ידי זה התורה בעצמה מוכחת את אלו האנשים שהם תחת ממשלתו שהוא בחינת מלכות עליהם וזהו בהעלותך את הנרות כי כל אחד מישראל נקרא נר בחינת נר ה׳ נשמת אדם ועיקר הדלקת הנר הוא על ידי שמוכיחין אותם ומחזירן למוטב וזהו בחינת השמן בחינת יהלמני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש כי התוכחה הוא בחינת השמן שעל ידו דולקין ובוערין להשם יתברך וזה אל מול פני המגורה פני המנורה זהו הצדיק האמת שזוכה לגלות כל הסתרות וזוכה לפני המנורה יאירו שבעת הנרות כי על ידי התוכחה על ידי זה מגלה בחינת המלכות שהמלכות הוא אצלו בן חורין וזהו שתהא שלהבת עולה מאיליה הינו על ידי התורה שהוא בחינת אריכות ימים על ידי זה מגלין הסתרה שבתוך הסתרה ונעשה ממנו דעת ותורה ואזי התורה בעצמה מכרזת ומוכיחה את אלו הנשמות שהם בחינת הנרות בחינת יאירו שבעת הנרות שיאירו בעצמם ויחזירו למוטב וישובו בתשובה וזה שתהא שלהבת עולה מאיליה שהתורה תוכיח את אלו האנשים וזה בחינת שנתקשה משה על מעשה המנורה הינו איך אפשר להוכיחם וכו׳ כנ״ל בהתורה הנ״ל עד שהראה הקדוש ברוך הוא מנורה של אש בחינת התורה שנקראת מנורה של אש בחינת נר לרגלי דבריך בחינת התורה מימינו אש דת למו הינו שעל ידי התורה יזכה לגלות הסתרות ולעשות מהם תורה ודעת ואזי התורה בעצמה תוכיח אותם ותחזירם למוטב

וזה בחינת מנורה בחינת מה נור מה זה בחינת התורה בחינת ומה יעשה בה נור בחינת אש מימינו אש דת למו וזה בחינת קבלת פני הרב כי על ידי שרואה פניו על ידי זה בעצמו חוזר בתשובה כי פני הרב הוא בחינת מנורה

הטהורה בחינת נר תמיד שבוער ודולק להשם יתברך בכל עת בלי שום הפסק ועל ידי קבלת פניו זוכה לדעת ולגלות הסתרות שבתוך הסתרות ולעשות מה תורה ועל ידי זה מאיר מוחו שהוא בחינת שבעת הנרות כמו שכתב רבינו ז״ל בהתורה בהעלותך וזה אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות שמאירין בעצמן על ידי ראיית פני המנורה שהוא הצדיק האמת שעל ידי ראייתו זוכין לחזור בתשובה אמן
וזה שמובא שאל מול פני המנורה סופי תיבות הילל הינו שעל ידי המנורה שהוא ראיית פני הצדיק זוכין לדעת שהוא בחינת שלום ולמחלוקת לשם שמים בחינת משה מחלוקת שמאי והלל וזה שמרמז על הלל שהלכה כמותו בחינת צדיק וטוב לו כי אף על פי שאפילו הצדיק שאין הלכה כמותו אסור לגנות אבל העיקר הוא להתקרב להצדיק שהלכה כמותו בחינת אל מול פני המנורה סופי תיבות הילל וגם בראשי תיבות יש גם כן צירוף שמאי בהפסוק הנ״ל אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות אבל העיקר הוא פני המנורה בחינת הלל וזה אל מול שהוא בחינת שמאי שהוא גם כן צדיק גדול ומקבל גם כן דיבורים מן השמים רק שהוא כנגד פני המנורה ועיקר הוא המנורה שהוא בחינת הלל שהלכה כמותו בכל מקום בחינת צדיק וטוב לו
וזה בחינת מילה כי על ידי מצות מילה זוכה כל אחד מישראל לגלות את המלכות שיש לו כי הוא מצווה ראשונה של כל אחד מישראל שעל ידי זה נתקרב להשם יתברך בחינת התהלך לפני והיה תמים כי עיקר המלכות הוא כשזוכה להנצל מפגם הברית שהוא בחינת עבד בחינת ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו ועל ידי תיקון הברית זוכה למלכות כמו שכתוב בזהר הקדוש מאן דנטיר ברית זכה למלכו כי הוא בחינת בן חורין שניצל משפחה בישא וזוכה לאשה יראת ה׳ בחינת מלכות כמו שכתוב בכל הספרים ועיקר תיקון הברית זוכה כל אחד מישראל על ידי מצות מילה כמו שכתב רבינו ז״ל שכל ישראל נקראים צדיקים מחמת שהם נימולין כי על ידי מצות מילה זוכין להמשיך אריכות ימים לתוך המלכות ולגלות כל הסתרות ואפילו ההסתרה שבתוך ההסתרה שזה בחינת מילה ופריעה בחינת שלושה עורות ועור דק שהוא נגד השלש קליפות וקליפת נוגה וכל אחד בעת שבא לעולם הוא עדיין בחינת הסתרה שבתוך הסתרה כי עדיין רחוק מקדושת ישראל בחינת הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי וצריכין להכניסו בקדושת ישראל בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום שעל ידי זה מגלין (צל) [כל] הסתרות וזוכין לדעת דקדשה ועל כן צריכין מתחילה למולו כדי לגלות הסתרה שבתוך הסתרה בחינת שלש קליפות הטמאות לגמרי שמבטלין מן התינוק על ידי מצות מילה ועל ידי מצות פריעה מגלין ומבטלין הסתרה לחוד ומבטלין אפילו קליפת נוגה עד שגם נוגה נכללת בקדושה ועל ידי זה נתגלה התורה שיש בתוך הסתרות שעל ידי זה זוכין לשלום שזהו בחינת מציצה שמוצצין ממנו הדמים הרעים שהם בחינת מחלוקת שהיא שלא לשם שמים שהכל בא מדמים רעים ועל ידי מילה ופריעה ומציצה זוכין לתקן כל זה וזוכין לדעת ולשלום ועל כן נותנים שם להתינוק הנימול תיכף אחר המילה כי עיקר המלכות הוא להמשיך אריכות ימים על ידי התורה שהיא השם של הקדוש ברוך הוא

בחינת אורייתא שמא דקודשא בריך הוא ועל ידי התורה נתגלה הסתרות שהיא בחינת מילה ופריעה ומציצה כנ״ל שזה נעשה על ידי שקורין את חי החיים בשמו ועל כן נותנים גם כן להתינוק שם שממשיכין שמו משם הקדוש ברוך הוא בחינת ושמנו קראת בשמך בחינת ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת וזה ואומר לך בדמייך חיי שעל ידי דם מילה זוכין [להמשיך] אריכות ימים לתוך המלכות שמקבלין מן התורה שהיא השם של הקדוש ברוך הוא שהוא חי החיים וזהו שמבקשים קיים את הילד הזה ויקרא שמו בישראל כי עיקר אריכות ימים מקבלין מהשם שהוא בחינת התורה שהוא עיקר השם בחינת ושמנו קראת בשמך כנ״ל וזה אל נא תהי כמת הנאמר במרים כי עיקר התגלות המלכות היא על ידי הצדיק האמת שהוא בחינת משה שהוא המוכיח את כל ישראל לשוב להשם יתברך וממשיך אריכות ימים מחי החיים שהוא בחינת עתיק דעתיקין שהוא מקור אריכות ימים ומי שפוגם חס ושלום בכבוד הצדיק האמת אזי מפריד עצמו מן החיים וכמו שאמרו רבותינו ז״ל בגמרא רבי כל הפורש ממך כאלו פורש מן החיים כי הוא ממשיך החיות לכל אחד בחינת איש אשר רוח בו שיודע להלוך נגד רוחו של כל אחד ואחד שעל ידי זה הולך ודופק ומנשב בכל האברים כי כל ישראל נקראים איברי השכינה והצדיק האמת הוא בחינת רוח הדופק שדופק ומנשב בכל האברים ומזכירם ומעוררם שישובו באמת להשם יתברך בחינת הבריח התיכון המבריח מקצה אל הקצה שהוא מכניע בחינת לויתן נחש בריח שהוא בחינת עצבות וכבידות שעל ידי עצבות אין יכול הדפק להלוך בכל האברים תנועה מסודרת ועל כן מרים שפגמה בכבוד משה על ידי זה נצטרעה בחינת עכירות הדמים שאין יכולים הדמים להלוך כסדר מחמת שנפרדה מן הרוח הדופק שהוא מנשב ומנפץ הדמים ומטהר אותם מכל מיני עיפוש ולכלוך שעל ידי העיפוש והלכלוכים על ידי זה נעשה מצורע וזה אל נא תהי כמת כי כשמתגבר חס ושלום העצבות אזי נעשין האברים כבידים וכנ״ל עד שיכול לצאת נפשו חס ושלום כי נפרדה מהצדיק האמת שהוא ממשיך החיים מחי החיים באמת וזה אשר בצאתו מרחם אמו זה בחינת מלכות כמו שכתוב (נראה לעין שחסר כאן, ונ״ל שכוונתו כי הצדיק הוא בחינת מלכות כמ״ש בתחילת התורה שהוא מושל וכו׳ והוא נקרא אם כמבואר בליקוטי מוהר״ן חלק א׳ סימן ד׳ אנכי אות ח׳ בד״ה הבחינה הראשונה וכו׳. המלביה״ד) הינו שנפרדה מן המלכות על ידי שפגמה בכבוד משה שהוא הצדיק האמת שממשיך אריכות ימים ומנשב ומנפץ האברים ומציל מעצבון ידים בחינת זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו ותיקונו הוא על ידי תשובה שהוא בחינת אנחה דקדשה שעל ידי זה מטהר את השמים שהם הידים ועל כן עיקר הצרעת הוא בידים בחינת והנה ידו מצורעת כי עיקר העצבון הוא בידים וזה ויאכל חצי בשרו בחינת אנחה שוברת חצי גופו של אדם כי על ידי אנחה זוכין לצאת מעצבון ידים וזוכין לטהר מן הצרעת שהוא בחינת מת וזוכין לגלות הסתרה בחינת תסגר שבעת ימים בחינת הסתרה וזוכין לדעת שהוא בחינת אריכות ימים לתוך המלכות כנ״ל

וזה ענין חטא המרגלים שפגמו בכבוד משה שהוא הרוח הדופק דקדשה בחינת קול דודי דופק [בחינת קול דודי] הנה זה בא מדלג על ההרים (נ״ל שכוונתו כי קול דודי הוא מרמז על משה כמ״ש קול דודי הנה זה בא וגו׳ ואחז״ל בפסיקתא שזה בחינת משה ומובא בילקוט

שמעוני רמז תתקפו. המלביה״ד) על ידי שפגמו בארץ ישראל שהיא בחינת אריכות ימים כי עיקר אריכות ימים הוא בארץ ישראל כמו שכתוב כמה פעמים בתורה הקדושה למען תאריכון ימים על האדמה אשר ה׳ נותן לך כי שם עיקר התגלות המלכות בחינת מתי תמלוך בציון וזה תחת שלש רגזה ארץ תחת עבד כי ימלוך כי בארץ ישראל שם המלכות בן חורין בחינת אשרך ארץ שמלכך בן חורין ארץ ישראל דייקא
ועל כן נקראת ארץ כי עיקר הוא להמשיך אריכות ימים לתוך המלכות ועל כן אוירא דארץ ישראל מחכים כי שם זוכין לדעת בחינת ולטוב לפניו נתן חכמה ודעת עיין כל זה שם בהתורה וזה שלש מצות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ ישראל למנות להם מלך ולהכרית זרעו של עמלק ימח שמו ולבנות בית הבחירה למנות להם מלך הינו שיהיה המלכות על תיקונה בחינת אריכות ימים לתוך המלכות בחינת למען יאריך ימים על ממלכתו הוא וביתו ועל ידי זה זוכין לגלות הסתרה שבתוך הסתרה ועושין ממנה תורה ודעת שעל ידי זה נכרתין זרע עמלק שהוא מלכות דקליפה מאסף ממון שהוא רודף מחנה דן מאסף לכל המחנות ועל ידי זה זוכין לבנין בית המקדש ששם זוכין למחלוקת לשם שמים כנ״ל בחינת כי מציון תצא תורה ששם עולים כל האנחות של ישראל שמטהר את כל ישראל ומזכך אותם בחינת והתפללו אליך דרך ארצם ששם עיקר המנוחה מעצבון ידים כמו שכתוב כי לא באתם עד עתה אל המנוחה בחינת זה ינחמנו ממעשינו וכו׳ כנ״ל
ועל כן המרגלים שפגמו בארץ ישראל על ידי זה גרמו חורבן בית המקדש כמו שאמרו אתם בכיתם בכיה של חנם אני אקבע לכם בכיה לדורות חס ושלום כי עיקר הבניה והאנחה של איש ישראל צריך להיות בשביל השם יתברך שישוב בתשובה שלימה ויאנח כל ימיו שיזכה לחדש ימיו שעברו בחושך על שלא שמע לעצת הצדיק האמת (ע״ע) שהוא מעורר אותו זה כמה ודופק בדפיקות גדולות ומזכירו בכל עת לשוב להשם יתברך שעל ידי זה זוכה להנצל מעצבון ידים אבל מי שנאנח על ההיפך חס ושלום אזי אדרבא מגביר העצבון יותר ויותר בחינת ידי כבדה על אנחתי ידי דייקא כבדה כי על ידי אנחה שאינו בקדושה על ידי זה מגביר העצבון ועיקר על ידי שחולק על הצדיק על ידי זה אינו זוכה לקבל עצת הצדיק לאנוח ולצעוק על התרחקותו מהשם יתברך זה זמן רב ועל כן על ידי אנחה שאינה בקדושה על ידי זה אדרבא נתרבה העצבון ונתמעט הפרנסה בחינת כל עמה נאנחים מבקשים לחם בחינת שטו העם ולקטו היפך הדעת שזוכין על ידי אנחה בקדושה למחלוקת לשם שמים שהוא דעת גדול יותר מן השלום בחינת אלו ואלו דברי אלקים חיים שהוא התענוג הגדול שזוכין לידע שכל המחלוקת הוא שלום גדול בחינת למען תמוצו והתענגתם כי התענוג הוא שלום בחינת והתענגו על רוב שלום אבל המחלוקת שהוא לשם שמים הוא תענוג גדול ביותר בחינת למען תמוצו בחינת מצה בחינת עוגה שתוציאו ממצרים טעמו בה טעם מן כנ״ל בהתורה
וזה שכתוב אצל המרגלים כמה פעמים את תלונות בני ישראל אשר הם מלינים עלי כי עיקר החטא היה שלא זכו למחלוקת לשם שמים שעל ידי

זה גרמו העצבון ידים בחינת זוהמת הנחש וזה שאמר להם משה למה זה אתם עוברים את פי ה׳ והיא לא תצלח כי על ידי המחלוקת שלא לשם שמים אזי גורמין עצבון ידים ל״ט מלאכות בחינת עניות בזעת אפך תאכל לחם חס ושלום והתיקון לזה הוא פרשת נסכים כי נסכים הוא בחינת אריכות ימים לתוך המלכות בחינת ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי כי המזבח הוא בחינת לב והשיתין הם בחינת הרוח דופק שבלב וזהו שמחוללין ויורדין עד התהום שהוא בחינת מלכות בחינת משפטיך תהום רבה ששם עיקר המשפט של המלך שהוא הצדיק האמת שהוא הרוח הדופק שמנשב ומנפץ כל הדמים ומעורר בתשובה וזה ירבו עצבותם אחד מהרו בל אסיך נסכיהם כי על ידי מלכות דקליפה שהוא בחינת עמלק בחינת מאסף ממון על ידי זה נתרבה העצבון ידים כנ״ל ה׳ מנת כוסי בחינת הרוצה לנסך יין על גבי המזבח ימלא גרונם של תלמידי חכמים יין בחינת כוסי שזהו בחינת נסכים כנ״ל וזהו ומתהומות הארץ תשוב תעלני כי על ידי התהומות שהוא בחינת המלכות על ידי זה זוכין לעליה גדולה על ידי שמגלין הסתרה שבתוך הסתרה ועושין ממנה תורה ודעת כנ״ל שזהו הרוח הדופק הינו התוכחה של הצדיק האמת שהוא מלך על כל העולם ומוסר המלוכה להשם יתברך ואצלו המלכות הוא בחירות גדול על ידו זוכין לצאת מן הסתרות וזה תרב גדולתי בחינת התעלות המלכות ותסוב תנחמני בחינת זה ינחמנו כנ״ל

וזה בחינת ציצית כי ציצית הוא בחינת מארבע הרוחות בואי הרוח כמו שכתוב בדברי רבינו ז״ל (הנ״ל) שהוא עיקר הרוח חיים שבלב כי עיקר מצות ציצית כדי שבכל צד שיפנה יזכור את עצמו בהשם יתברך ובהתורה הקדושה בחינת וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה׳ בחינת הרוח הדופק שדופק ומנשב ומנפץ את כל האברים מכל מיני עיפוש ולכלוך ויעל כן מצות ציצית תכלת ולבן (בחינת) כי על ידי מצות ציצית שלובשין זוכין לשלום ולדעת וגם זוכין למחלוקת לשם שמים שהוא דעת גדול ביותר שזהו בחינת מארבע הרוחות בואי הרוח הינו שזוכין לידע שאלו ואלו דברי אלקים חיים הינו מארבע הרוחות שזה הרוח מנשב לדרום וזה לצפון וזה למזרח וזה למערב אבל הכל על ידי הרוח הדופק האמיתי שהוא בחינת הצדיק האמת שהוא בחינת שמים שממנו מקבלין כל הדיבורים בחינת כי כל בשמים [ובארץ] שהוא הצדיק האמת דאחיד בשמיא ובארעא הינו אפילו אלו הצדיקים שאין הלכה כמותם אבל עיקר חיותם ודיבוריהם ותורתם הם מקבלין מן הצדיק האמת כנ״ל וזה בחינת תכלת ולבן לבן זה בחינת שלום ודעת בחינת בסיני נדמה להם כזקן מלא רחמים בחינת לובן העליון ותכלת הוא דעת גדול ביותר שהוא בחינת מחלוקת לשם שמים שהוא דעת עליון מאד ועל כן עכשיו עיקר הציצית הוא לבן כי עכשיו אין יכולין לזכות עדיין למחלוקת לשם שמים מחמת [שהוא שלום ודעת] הגדול ועל כן העיקר הוא שלום בפשיטות ועל כן לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה אלא השלום כי המחלוקת שהוא לשם שמים אף על פי שהוא גדול ביותר משלום פשוט אבל יכול להתפשט מזה מחלוקת גמור חס ושלום כי צריכין צדיק גדול שיזכה

מחלוקת לשם שמים אבל השלום הוא כלי מחזיק ברכה לישראל כי המחלוקת שהוא לשם שמים צריכין לזה צדיק גדול מאד שאפילו בתוך המחלוקת ימשיך שלום בחינת ואת והב בסופה לא זזו משט עד שנעשים אוהבים זה לזה שדווקא על ידי המחלוקת שהוא לשם שמים על ידי זה נתוסף אהבה כי כשכל אחד מבטל רצונו ואינו משתמש עם המלכות בשביל עצמו רק שהוא לשם שמים ורוצה לעשות נחת רוח לבוראו אזי אף על פי שאינו מכוון האמת חס ושלום אף על פי כן יש להשם יתברך תענוג כי סוף כל סוף כשיסתכל על האמת בעין האמת יאיר לו השם יתברך שיכוון אל האמת עד שנעשו אוהבים זה לזה כנ״ל וזה בחינת ציצית כנ״ל דייקא תכלת ולבן שהחוט אחד של תכלת מרמז על המחלוקת לשם שמים בחינת דאכלי כולא ושצי כולא וצריכין לעשות עם לבן שזהו בחינת שלום כי העיקר שאפילו המחלוקת יהיה נעשה לסוף שלום בחינת ואת והב בסופה אבל מי שחולק על הצדיק האמת שלא לשם שמים בזה מפריד השלום ומשתמש עם המלכות להנאות עצמו אזי המלכות אצלו בחינת עבד ואזי הרבנות מקברת את בעליה וזה ויקח קרח שחלק על משה שהוא הצדיק האמת ועל כן פגם במצות ציצית כי הוא בחינת מחלוקת לשם שמים אבל קרח הוא היפך כמו שכתוב במשנה אבות איזה מחלוקת שלא לשם שמים זה מחלוקת קרח ועדתו ועל כן הלבישן טלית שכולה תכלת כי אמר שמחלוקתו לשם שמים בחינת ומדוע תתנשאו על קהל ה׳ וחשד את משה רבינו עליו השלום בגדלות שמשתמש חס ושלום עם המלכות לצרכו ולהנאתו וכאילו הוא רוצה בטובת כלל ישראל ובאמת היה כל כוונתו בשביל כבוד עצמו כמו שפירש רש״י שראה שאחד יהיה ניצול וסבור שהוא יהיה נמלט ולא אכפת לו באחרים שימותו וזה טלית שכולה תכלת כולה מחלוקת בלא שום שלום כי במחלוקת לשם שמים צריכין להמשיך שלום בסופה בחינת ואת והב בסופה וזה שמובא בזהר הקדוש שהפגם של קרח שרצה לאחלפא שמאלא בימינא או לאכללא ימינא בשמאלא שהוא בחינת פגם הידים שלא טיהר את השמים ועל כן המשיך על עצמו זוהמת הנחש עצבון ידים כנ״ל

וזה עינו הטעתו שראה שיצא ממנו שמואל הנביא הינו שסבר שהוא יתקן את המלכות כי שמואל הנביא תיקן את המלכות בשלימות ולא השתמש עם המלכות כי אם בשביל השם יתברך לבד בחינת הרוצה שלא ליהנות אל יהנה כשמואל שלא נהנה מהמלכות רק בשביל השם יתברך ועל כן משח את המלך הראשון של ישראל כי הוא תיקן את המלכות ועל כן אמר לישראל חוק המלוכה אבל קרח היה ההיפך (עצה) [ורצה] למלוך וביקש כהונה ועל כן פגם במצות ציצית וזה תא ואחוי לך בלועי דקרח וחזאי תרי בזעי ונפק קטרא מנייהו בחינת כעס ודינין היפך השלום שהוא רחמים גמורים ופשוטים שקיל גבבא דעמרא בחינת שלום ומשי במיא בחינת מחלוקת בחינת ציצית בחינת תכלת ולבן ואף על פי כן איחרוכא ששלט עדיין המחלוקת שלא לשם שמים שהמשיך קרח בעולם שהוא בחינת אש ודינין כי פגם מאד והמשיך בעולם מחלוקת שלא לשם שמים מחמת גדלות ועל כן שמואל הנביא תיקן זאת בחינת וישסף שמואל את

אגג כמו שכתב רבינו ז״ל בהתורה מישרא דסכינא שתיקן מלכות דקדשה (כיון) [כי מי] שרוצה להשתמש עם המלכות להנאתו מחמת גדלות אז הוא מגביר מלכות דקליפה על עצמו חס ושלום בחינת עמלק אבל על ידי תיקון מלכות דקדשה אזי מכניעין קליפת עמלק בחינת וישסף שמואל את אגג כי היה מזרע עמלק ימח שמו כי שמואל הנביא תיקן המלכות על מכונה בחינת מלכות דוד שמשחו אחר כך אחר שהרג את אגג שאז היה עיקר התיקון על ידי דוד המלך שהוא שורש המלכות דקדשה בחינת דוד מלך ישראל חי וקיים שהוא עיקר החיים של כל ישראל בחינת רוח הדופק הצדיק האמת שהלכה כמותו בחינת וה׳ עמו שהלכה כמותו בכל מקום שמקבל כל הדיבורים שלו מן השמים כנ״ל
ועל כן כשחלקו על משה בחינת וידברו באלקים ובמשה פגמו בהמן בחינת ונפשינו קצה בלחם הקלוקל כי המן הוא בחינת דעת ושלום ועל כן היה עונשם וישלח ה׳ בעם את הנחשים כי הגבירו זוהמת הנחש עליהם כי עיקר המחלוקת הוא מפגם הנחש שהוא הבעל מחלוקת הראשון שדיבר לשון הרע על בוראו שעל ידי זה גרם המיתה בעולם שנפרד על ידי זה אדם מן החי החיים ועל ידי זה גרם להתגבר מלכות דקליפה שהוא בחינת עמלק מאסף ממון וגרם על ידי זה עצבון ידים בחינת בעצבון תאכלנה וזה המן מן התורה מנין שנאמר המן העץ וכו׳ הינו שעל ידי זה החטא של הנחש גרם להתגבר מלכות דקליפה שהוא המן עמלק כנ״ל וזה בחינת פרה אדומה כי פרה מטהרת מטומאת מת בחינת מלכות דקליפה שעל ידה המיתה שנתגבר העצבות עד שתצא נפשו כנ״ל ופרה אדומה זה בחינת דיבור בחינת הצדיק האמת שהוא מעורר את ישראל לתשובה על ידי דיבוריו הקדושים והטהורים וזה פרה בחינת דיבורים ונשלמה פרים שפתינו אדומה בחינת כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה שדיבורים של הצדיק האמת יש להם כל היופי וכל החן האמת בחינת אשר אין בה מום בחינת הצדיק האמת שהלכה כמותו בכל מקום וזה אפר פרה זה שאין משתמש עם המלכות להנאתו ולצרכו בחינת עניוות של משה רבינו עליו השלום בחינת אפר ואנכי עפר ואפר שהוא דייקא זוכה למחלוקת לשם שמים שהוא שלום גדול ביותר וזה ונתן עליו מים חיים אל כלי מים חיים זה בחינת מחלוקת לשם שמים שדייקא על ידי זה זוכים לחיים אמיתים ולאריכת ימים ולטהר מטומאת מת ולגלות הסתרה שבתוך הסתרה ולעשות ממנו תורה ודעת ועל כן אמר שלמה המלך עליו השלום אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני על פרה אדומה כי לזכות למחלוקת לשם שמים בחינת ואת והב בסופה לזה צריכין בחינת משה דייקא שהוא דייקא יכול לגלות כל הסתרות ולעשות מהם תורה ודעת וזה גזירה גזרתי וחוקה חקקתי ואין לך רשות להרהר אחריה כי כשזוכין למחלוקת לשם שמים ומקבלין דיבורים מן השמים אין לגנות אף אם אין הלכה כמותו כי אלו ואלו דברי אלקים חיים בחינת ורעם גבורותיו מי יתבונן כנ״ל
וזה על כן יאמר בספר מלחמות ה׳ ואת והב בסופה הינו על ידי עסק התורה שעל ידי זה זוכין לאריכות ימים על ידי זה מגלין הסתרה שבתוך ההסתרה ועושין ממנה תורה ודעת וזה על כן יאמר בספר בחינת לימוד

התורה על ידי זה זוכין לשלום ולמחלוקת לשם שמים שזהו בחינת מלחמות ה׳ ואת והב בסופה לא זזו משם עד שנעשו אוהבים זה לזה השם יתברך יזכני לבוא לשלום באמת ולמחלוקת לשם שמים באמת לאמיתו בלי שום טעות חס ושלום ואזכה לצאת מן כל הסתרות ולבוא לכל הטוב

בזה ובבא אמן כן יהי רצון
תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

זה הכרך נשלם יום עשרים לחודש תמוז שנת חמשת אלפים וחמש מאות ותשעים ושמונה לבריאת עולם בעיר קרימאנטשאק לפרט קטן אור ליום ו׳ ערב שבת קודש פרשת פנחס שנת הנ״ל

וביקשתי לכל מי שיביט בזה הכרך ידיעני לכף זכות באמת כי ידעתי שאין בי אפילו מדה אחת ממה שנכתב בכרך הזה והלואי שהייתי כותבם ביראת שמים היה גם כן די לי אבל ידעתי בנפשי האמת לאמיתו האיך נכתבו ובאיזו ענין אך השם יתברך יודע האמת שאילו ימשוך מזה טובה על להבא שאזכה לצאת מתוך חשכות גופי וממחשבותי המגונות כמו שכתב רבינו ז״ל שעל ידי שחושבין בתורה ניצולין ממחשבות רעות ואזכה לשוב מעתה להשם יתברך ידעתי גם ידעתי שעדיין יש ביכלתי לזכות לכל טוב ולחידושים אמיתים באמת ובפרט שהם מיוסדים על אדני פז על הקדמות רבינו הקדוש אשר דיבוריו הקדושים עומדים ברום רומו של עולם ומחוללים ויורדים להחיות נפשות המונחים בתהום רבה בדבריו הקדושים אשען ואסמך שלא יעזוב את נפשי לשאול חס ושלום וגם שם ידו הקדושה תנחני ויאחזני ימינו אבטח ולא אפחד ובוודאי יותר טוב ממי שמחבר שירים מלשון עלגים ומיני משלים הנהוג עכשיו בעוונותינו הרבים ואזמרה לאלקי בעודי הקיצותי ועודי עמך ברוך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ומן החכמות של שקר ואני בתומי אלך והשם יתברך יפתח לבי בתורתו ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש אבטח בשם ה׳ ואשען באלקי שלא אבוש בעולם הזה ולא אכלם בעולם הבא אם ירצה ה׳ כי סוף כל סוף בוודאי אזכה לתשובה כשאדבק את עצמי באמת להשם יתברך ולצדיקים אמיתים ובפרט ברבינו הקדוש זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל עיני תמיד אל ה׳ כי הוא יוציא מרשת רגלי אמן ואמן אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן